

საქართველო

ფასი | დარი

გამოცემით

info@geworld.net

სქიმატიკი მანდრიტი გრიგოლი:

გაღობა
14 მიუხს...

ალბათ, სპარსეთის ვარს ერთი უაპი ვარს კი იოხნებებდა ასეთი «ერთგული», ასეთი «გულწრფელი» ქართველი ვასალები ყოფიან

კიდევ დანერგე, ჯონ, კარგად გაეოგდის

2

ბანის ეს ტელეგრაფი შეგზარავი (გადატარების გარეშე) წინადადებით იწყება: „საქართველოს ხელისუფლების ოფიციალური პირები პირად საუბრებში იმდობაცრუებას გამოხატავენ იმის გამო, რომ საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესია საზოგადოებაში სულ უფრო მნიშვნელოვან როლს ასრულებს“. პრინციპში, აქვე შეგვიძლია დავასრულოთ ამ ტელეგრაფის ციტირება, მსჯელობა სააკაშვილის ხელისუფლებაზე, ისევე, როგორც ყოველგვარი საუბარი მასთან, რადგან ეს ფინიშია, დებრადაციის უპანასკნელი სტადია, სადაგდვც, როგორც ჩანს, ხელისუფლების ხსენებული წარმომადგენლები მივიდნენ.

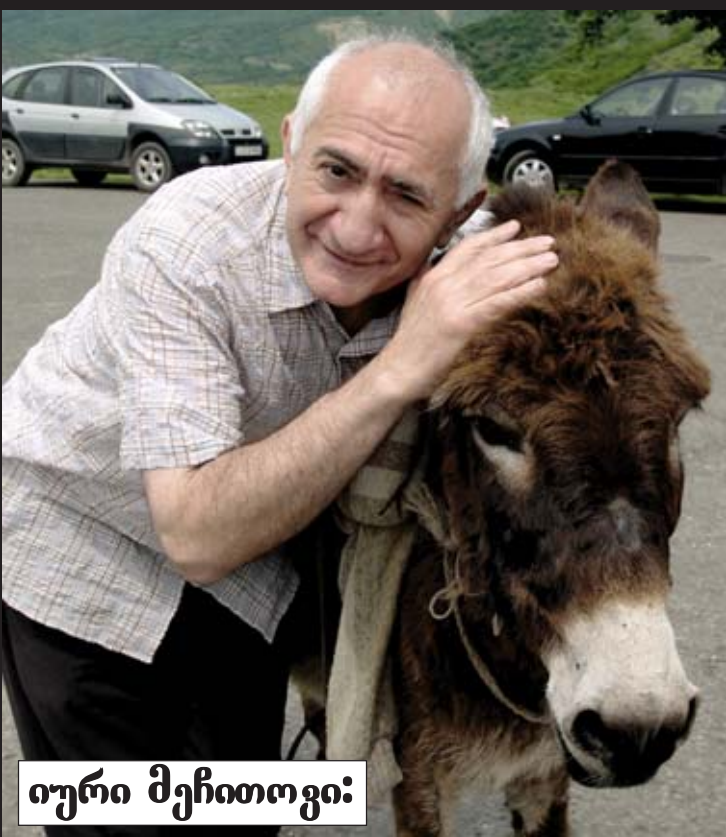
ქართველ მართლმადიდებლებს კი, «Wikileaks»-ის ამ კუბლიკაშიის გახრობის შედეგ, ალბათ, გაუჩნდებათ კითხვა : «შეიძლება თუ არა ქრისტიანს ჯიონდეს რაივე საერთო ხელისუფლებასთან, რომლის წარმომადგენლებს საქართველოში მართლმადიდებელი ეკლესიის გავლენის ზრდა აფრთხობთ?»

თემურ ქორიძე:
არჩვენები
არ შეიძლება
ქვეყნის
გადაჩენის
პანახად
8 დავსახოთ

10 დავაუ,
ზაქსანკაუზანი
და ქუთაისელი
მეტალურგები

მამა ელიზბარი:
ავტობანებით
20 უფალთან
არ მიდიან!

არნოლდ სტეფანიანი:
თუ იხიან, რომ
21 აგენტი ვარ,
დამიტკივონ
და დამიჭირონ

იური მეჩითოვი:

«გიუი ხელისუფლებანი
არ უნდა იყოს...» 16

5

კალსტუსი,
სვისტოკი,
ტყლანი
და ნინა...

7

ზურაბ კვარაცხელია:

თუ სააკაშვილი
არ გავუშვით,
დავიღუპებით!

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მაბრამ (რაც ყველაზე პარადოქსულია), მიუხედავად ამისა, გიორგი თარგამაძე პოსტ-მიწისმფლობელი და მემკვიდრეობის ბარაკვეულ შანსს მაინც შეინარჩუნებს იმ შემთხვევაში, თუ გადაწყვიტს მომენტში სააკაშვილს ისევე მოულოდნელად და ეფექტურად დაშორდება, როგორც თავის დროზე — ბადრი პატარაკაციშვილს, იქამდე კი — ასლან აბაშიძეს.

თან, რომლის წარმომადგენლებს საპარტიო მართლმადიდებელი ეკლესიის ბავშვის ზრდა აფრთხილებს?

ჩვენი პატარა ბორდელიერი, ანუ პატარა აფრიკაშიც პატარა...
ჯონ ბასის ის ტელეგრამები, რომლებიც ქართველ პოლიტიკოსებთან საუბრებს აღწერს, ერთობ მოაგონებს მხიარულ ექსკურსიას გაკეთებულ ბორდელში თავისი გაბერილი პრესკურანტი და დაბერებული ლამაზმანებით, რომელთა ნაოჭებს იაფფასიანი კოსმეტიკის სქელი ფენა ფარავს.

„Wikileaks“-ის მიერ გამოქვეყნებული ზოგიერთი მასალა სწორედ ასეთ ასოციაციებს ბადებს. მაგალითად, ერთ-ერთი ტელეგრამის თანახმად, პატარა დავითაძე ამერიკელებს უთხრა, „რომ სხვები, ვისაც სურთ, შეუერთდნენ ნოღაიდელს („კონსერვატორები“, სახალხო პარტია); აკეთებდნენ მოკრძალებულ თანხას, დაახლოებით, 50 ათას დოლარს“ („ინტერპრესნიუსი“), ან კიდევ: „ალასანის პარტიის წევრები კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებენ გარეგნულადაც კარგად მოწყობილ მთავრობას და ალენიონს, რომ ის ნაბის-მიერ მომენტში შეიძლება „იყრიდნენ“ და „ალასანს“, უბრალოდ, არ აქვს სახსრები და არც წინასწარი განწყობა, რომ გადაიხადოს სოლიდური თანხა, რომელიც ბარაკმა შეიძლება მოითხოვოს“ (ზუსტი ტარაფი ამ შემთხვევაში მითითებული არ არის).

თუმცა ყველას, ალბათ, მაინც „ხელიკმა“ (გიორგი თარგამაძის ერთ-ერთი, შედარებით მოფერებითი მეტსახელი) აჯობა. ჯერ ერთი, „Wikileaks“-ის 2010 წლის თებერვლით დათარიღებული დოკუმენტის თანახმად, „მრისტიან-დემოკრატიის“ მეროვის კანდიდატმა გიანტაძემ თანხა დაუთმო „მრისტიან-დემოკრატიის“ მეროვის კანდიდატის „მრისტიან-დემოკრატიის“ მიერ „ტესტირების“ ამომრჩევლებს; მსგავსი „ტესტირება“, ალბათ, ბევრ ახალ, უცნაურ განცდას უკავშირდება.

საერთოდ, ხანდახან ძალიან ძნელია იმის დადგენა, თუ სად გადის ზღვარი ქართულ პოლიტიკასა და ბანალურ პროსტიტუციას შორის და არსებობს თუ არა ეს ზღვარი საერთოდ. ის, რაც ზოგს არჩევნების ჰგონია, სხვებისთვის, უბრალოდ, ბიზნესის წარმომადგენლის თვალსაზრისით კი, ხელისუფლებასთან თანამშრომლობა ამომრჩევლის მოტივების საფუძველზეა. მაგრამ მხარდაჭერით, როგორც ნათქვამია, ამ ტელეგრამებში არაა ჩანს, რომ მხარდაჭერის მიზანმიმართულია თუ არა. მაგრამ მხარდაჭერის მიზანმიმართულია თუ არა, ეს უკვე ნახსენებ ადგილობრივ არჩევნებს უხება.

რადიოდ, ბიზნესის წარმომადგენლებს, ფორმალური თვალსაზრისით კი, ხელისუფლებასთან თანამშრომლობა ამომრჩევლის მოტივების საფუძველზეა. მაგრამ მხარდაჭერით, როგორც ნათქვამია, ამ ტელეგრამებში არაა ჩანს, რომ მხარდაჭერის მიზანმიმართულია თუ არა. მაგრამ მხარდაჭერის მიზანმიმართულია თუ არა, ეს უკვე ნახსენებ ადგილობრივ არჩევნებს უხება.

თბილისის მერს — გიგი უგულავეას. ალასანის დაღმავალი ტენდენცია შემაშფოთებელია მისი კანდიდატურისთვის. „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ გამოკითხვა არჩევნებს, რომ ალასანია 10%-ს აიღებს თბილისის მერის არჩევნებზე. ეს თითქმის ნახევარია იმ მხარდაჭერისა, რომელიც მას ორი თვის წინ ჰქონდა. ალასანია რთული პოლიტიკური ამოცანის წინაშე დგას — მისი რეიტინგები სოლიდურ პოლიტიკურ მხარდაჭერამდე გაზარდოს და მოტივადღეს განცალკევებულ, საგარეო პოლიტიკაზე ფოკუსირებულ დიპლომატიიდან სანდო მერობის კანდიდატად, რომელსაც ექნება გეგმა, თუ როგორ გაუძღვება ქალაქს. ჯერჯერობით, ალასანია ვერც ერთს ვერ აკეთებს“.

ვისაც წინასაარჩევნო პერიოდი კარგად ახსოვს, ჯონ ბასის ბლოგ შეფასებას, ალბათ, მთლიანად გაიზიარებს; გარკვეულწილად ის დღესაც კი აქტუალურია. „ალასანია ფოკუსირებას არ აკეთებს შედეგებით იაფ მოქმედებებზე, ის ბევრ დროს ატარებს საქართველოს გარეთ, როცა თბილისშია, იშვიათად ატარებს დროს საზოგადოებაში. — ნერს ბასი, — ალასანია ბევრჯერ გადაადო საარჩევნო კამპანია და სამი თვის კამპანიის დრო დაუთმო უგულავას... ამან საზოგადოება გაუგებრობაში დატოვა მისი პლატფორმის ან გეგმების შესახებ“.

სისულელა თუ ღალატი?

რუსებს ერთი ძველი გამოცხადება აქვთ; როდესაც ახლომდებ, თუმცა ნარუმბატებელ ადამიანს მიმართავენ, სევდიანად ამბობენ ხოლმე: „Эх, горюшко ты наше“. ოპოზიციურ სპექტრში ყველაზე მეტად ეს ფრაზა, შესაძლოა, ირაკლი ალასანის მიესადაგება. „Wikileaks“-ის ახალ პუბლიკაციებში მისი გვარი საკმაოდ ხშირად გვხვდება, თუმცა ამჯერად მხოლოდ ერთ მოწვევას შევხვებით, რომელიც უკვე ნახსენებ ადგილობრივ არჩევნებს უხება.

იმ მარტივი ფაქტის კონსტატაციას, რომ ირაკლი ალასანის წინასაარჩევნო აქტიურობას მძიმე პოლიტიკური იდიოტიზმი ახასიათებდა, ამდენ ადგილს ნამდვილად არ დაუთმობდით, რომ არა მეორე კანდიდატის — გიორგი ჭანტურის ზემოთაღწერილი ისტორია, რომელსაც „Wikileaks“-ის ინფორმაციის მიხედვით თუ ვიმსჯელებთ, გაარჯვება არჩევნებში საერთოდ არ არჩებულა. შეიძლება საცხებო ბუნებრივად

რუსებს ერთი ძველი გამოცხადება აქვთ; როდესაც ახლომდებ, თუმცა ნარუმბატებელ ადამიანს მიმართავენ, სევდიანად ამბობენ ხოლმე: „Эх, горюшко ты наше“. ოპოზიციურ სპექტრში ყველაზე მეტად ეს ფრაზა, შესაძლოა, ირაკლი ალასანის მიესადაგება.

ნავთობის ფასი დაინდო

„როიტერის“ ინფორმაციით, მსოფლიოში ნავთობის ფასები ბოლო ვაჭრობის შედეგად შემცირდა. ლონდონში, InterContinental Exchange Futures-ზე Brent ტიპის ნავთობის ფასი ბარელზე 0,05 აშშ დოლარით შემცირდა და 110,44 აშშ დოლარით შეადგინა. ნიუ იორკში New York Mercantile Exchange-ზე ფასი ბარელზე 2,5 აშშ დოლარით 83,95 აშშ დოლარამდე შემცირდა.

ამ ინფორმაციის კვალდაკვალ საქართველოს ნავთობპროდუქტების იმპორტიორთა კავშირმა გაავრცელა ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ 2011 წლის ზაფხულის განმავლობაში საქართველოში 231 129 641 კგ ბენზინისა და დიზელის სანავთობის იმპორტი განხორციელდა, რაც 21 976 648 კგ-ით მეტია გასული წლის ანალოგიური პერიოდის მონაცემთან შედარებით. რაკი იმპორტი ნავთობის გათვალისწინებით განხორციელდა, ქართველი მომხმარებელი სანავთობის ფასების შემცირებას არ უნდა ელოდოს.

აშშ-ის სელიუფაა უსხვილად ბანკებს უჩივის

აშშ-ის საცხოვრებელი სახლების დაფინანსების ფედერალური სააგენტო 10-ზე მეტ ბანკს, მათ შორის Bank of America-ს, JPMorgan Chase-ს, Goldman Sachs-ს და Deutsche Bank-ს, სასამართლოში უჩივის. აშშ-ის ხელისუფლება ბანკებს ბრალს სდებს 2008 წელს იპოთეკური სააგენტოებისთვის Fannie Mae და Freddie Mac ზარალის მიყენებაში. კერძოდ, საუბარია ბანკების მიერ იპოთეკური სააგენტოებისთვის არასაიმედო ფასიანი ქვალდების მიყენებაზე. ამ ქმედების შედეგად, იპოთეკურ ბაზარზე 2008 წელს მომხდარი რყევის გამო აღნიშნულმა სააგენტოებმა დაახლოებით 30 მილიარდი დოლარი დაკარგეს.

აშშ რუსეთთან არ თანამშრომლობს

აშშ რაკეტსანიონალდემოკრატიის წევრი თანამშრომლობს. ამის შესახებ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა განაცხადა. „მასი ყოველთვის რჩება. ჯერ საკითხი დახურული არ არის, მაგრამ დღევანდელი მომენტისთვის არავითარი მტკიცებულება იმისა, რომ მზად არიან ჩვენთან თანამშრომლობისთვის, არ არის,“ — აღნიშნა მან. მისივე თქმით, რუსულ მხარეს არნაშულებენ, რომ ამერიკული გეგმა სრულყოფილია და არ საჭიროებს არავითარ მოდიფიკაციას, თუმცა, ლავროვის თქმით, რუსეთი მასში ხედავს პირდაპირ რისკებს თავისი სტრატეგიული შეიარაღებული ძალებისთვის“.

ქართველ პარტიულმა მემკვიდრეობის ბარაკვეულ შანსს მაინც შეინარჩუნებს იმ შემთხვევაში, თუ გადაწყვიტს მომენტში სააკაშვილს ისევე მოულოდნელად და ეფექტურად დაშორდება, როგორც თავის დროზე — ბადრი პატარაკაციშვილს, იქამდე კი — ასლან აბაშიძეს.

ლონდონის გეგმაცხადდა

უკრაინის შინაგან საქმეთა სამინისტროს ყოფილმა გენერალმა ალექსეი პუკანჩმა აღიარა, რომ ჟურნალისტი გიორგი ლონდაძე საკუთარი ხელით მოკლა, მაგრამ უარყო ჟურნალისტზე თვალთვალის შესახებ ბრალდება. ლონდაძის ქვრივის — ვალენტინა ტელიჩენკოს ინფორმაციით, პუკანჩმა თავი უდანაშაულოდ ცნო 2003 წელს იმ დოკუმენტაციის განადგურების საკითხში, რომელიც ჟურნალისტზე თვალთვალს უკავშირებდა.

აშშ რუსეთთან არ თანამშრომლობს

აშშ რაკეტსანიონალდემოკრატიის წევრი თანამშრომლობს. ამის შესახებ რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი ლავროვმა განაცხადა. „მასი ყოველთვის რჩება. ჯერ საკითხი დახურული არ არის, მაგრამ დღევანდელი მომენტისთვის არავითარი მტკიცებულება იმისა, რომ მზად არიან ჩვენთან თანამშრომლობისთვის, არ არის,“ — აღნიშნა მან. მისივე თქმით, რუსულ მხარეს არნაშულებენ, რომ ამერიკული გეგმა სრულყოფილია და არ საჭიროებს არავითარ მოდიფიკაციას, თუმცა, ლავროვის თქმით, რუსეთი მასში ხედავს პირდაპირ რისკებს თავისი სტრატეგიული შეიარაღებული ძალებისთვის“.

პოლიტიკა

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

როდესაც სენატი ამბობს, რომ „საქართველოს რეგიონები“ „ოკუპირებულია“, ის გულისხმობს, რომ ტერიტორიები რუსეთმა მიითვისა, მაგრამ ევროკავშირის გამოქიზებამ დაადასტურა, რომ 2008 წლის ომი სამხრეთ ოსეთში საქართველოს შიგნით დაიწყო. და საერთოდ, ეს ყველაფერი რა შედეგისთვისაა?

პატრიკ ბიუკენენი: **The American Conservative**

სენატმა ხმა მისცა რეზოლუციას, რომელშიც აცხადებს, რომ საქართველოს პროვინციები — აფხაზეთი და სამხრეთ-ოსეთი — რუსეთის არმიას უკანონოდ აქვს ოკუპირებული და მან უნდა დატოვოს ეს რეგიონები და რუსეთში დაბრუნდეს. რეზოლუციას სენატმა მხარი ერთსულვნად დაუჭირა.

ვინ ვართ ჩვენ, რომ მოვთხოვთ აფხაზეთს და ოსებს თბილისის გარეუბანად დაბრუნებას?

ონებია, ოკუპირებული რუსეთის ფედერაციის მიერ, მაგრამ ამ რეგიონებში რუსებს ბევრად უფრო მიესალმებიან, ვიდრე ქართველებს. ქართველები იქიდან ძალით ორჯერ გამოდევნეს. ორივეჯერ ეს ოსებისა და აფხაზების ხელშეწყობით მოხდა. რატომ მოვიტოვებ ჩვენ, რომ ქართველებს უკან დაბრუნებისა და იქ საკუთარი მმართველობის აღდგენის უფლება მისცენ, მმართველობის, რომელიც ამ ადამიანებისთვის აშკარად მიუღებელია? ეს არის 76 წლის ამერიკული სულიკვეთება? როდესაც სენატი ამბობს,

ნუთუ ვერ ვხედავთ, რომ ფარისევლებად გამოვიყურებით?

როდესაც ალბანელი მუსლიმანები ცდილობდნენ კოსოვოს, სერბული მიწის, მიტაცებას (სერბები კი მისი შენარჩუნებისთვის იბრძოდნენ), ბილ კლინტონის ბრძანებით, სერბეთს 78 დღის განმავლობაში ბომბავდნენ. მან აჯანყებულ რეგიონში აშშ-ის არმია გაგზავნა და იქ ამერიკული ბაზა „კემპ ბონდსტილი“ შექმნა (Camp Bondsteel).

როდესაც ჩვენ კოსოვოს დამოუკიდებლობა ვაღიარებთ, რუსეთმა აფხაზეთი და სამხრეთ-ოსეთი აღიარა. ნუ-

თუ არ არის ამაში ერთგვარი სიმეტრია? ნუთუ არ გვიყვარს ლიბია, ერაყი, ირანი, სომალი, ავღანეთი და პაკისტანი, რომ კიდევ რუსებს არ ვასწავლოთ ჭკუა, როგორ უნდა მოიქცნენ ისეთ ტერიტორიებზე, რომლებიც მათთან უფრო ახლოსაა, ვიდრე ჩვენთან — ბრანდა და კუბა?

რუსეთის შავი ზღვის სანაპირო ქალაქი სოჭი, სადაც 2014 წლის ზამთრის ოლიმპიური თამაშები უნდა ჩატარდეს, აფხაზეთთან ისევე ახლოსაა, როგორც ვაშინგტონთან — დალასის აეროპორტი.

დათ ჯონ კენედისა და რონალდ რეიგანს, როდესაც რუსები კუბასა და ცენტრალურ ამერიკაში ეროვნულ არ შეგვიძლია მათი აღმოფეთების გაგება?

მედიკალი სჯარა, რომ სააკაშვილმა 2008 წლის თავდასხმა საქართველოში კონფლიქტის რაიონის ვიზიტის შემდეგ დაგვიგება, რომლის დროსაც მან, შესაძლოა, მხანა შუქი დაინახა.

რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი ფიქრობს, რომ საქართველოს მხარდაჭერი სენატის რეზოლუცია თბილისში „რევანშისტულ გან-

«მედიკალი სჯარა, რომ სააკაშვილმა 2008 წლის თავდასხმა საქართველოში კონფლიქტის რაიონის ვიზიტის შემდეგ დაგვიგება, რომლის დროსაც მან, შესაძლოა, მხანა შუქი დაინახა»

რა პრობლემას წარმოადგენს სენატის 175-ე რეზოლუცია?

აი — რას: აფხაზეთიც და სამხრეთ-ოსეთიც, უკვე 20 წელია, საქართველოს კონტროლს მიღმა არიან. როდესაც საქართველო რუსეთს გამოეყო, ეს ეთნიკური ანკლავები აჯანყდნენ და საქართველოს გამოეყვნენ. აფხაზეთიც და ოსებიც ვაშინგტონის ფავორიტი მიხეილ სააკაშვილის რეჟიმს თბილისში სიძულვილით უყურებენ და ახლახან ორივემ ოფიციალურად დამოუკიდებლობა გამოაცხადა.

ვინ ვართ ჩვენ, რომ მოვითხოვთ აფხაზეთსა და ოსებს თბილისის მმართველობაში დაბრუნებას?

სენატის 175-ე რეზოლუციის თანავტორმა ლინდსი გრემმა განაცხადა, რომ „რუსეთის ინტერვენცია საქართველოს მიწაზე 2008 წელს აგრესიის აქტი იყო და არა მხოლოდ საქართველოს, არამედ ყველა ახალი დემოკრატიის მიმართ“.

ეს ნეოკონსერვატორთა პროპაგანდაა. რუსული არმია

ამ რეგიონებში იმიტომ იმყოფება, რომ 2008 წლის აგვისტოში საქართველო შეიჭრა სამხრეთ-ოსეთში მისი ხელახალი ანექსიისთვის და მოკლა და დაჭრა ბევრი რუსი მშვიდობისმყოფელი. საქართველოს ინტერვენციას მოჰყვა რუსეთის არმიის მოქმედება, რომლის შედეგად რუსებმა ქართველები მათი ტერიტორიიდან გაყარეს და საქართველოს ზოგიერთი ტერიტორია თვითონ დაიკავეს.

რუსულმა არმიამ საქართველოს ტერიტორია დატოვა, მაგრამ ის დარჩა აფხაზეთსა და სამხრეთ-ოსეთში სააკაშვილისთვის შეკავების ფაქტორის სახით, რომლის აგენტებიც კონგრესში იმისთვის მუშაობენ, რომ შეერთებულ შტატებს საქართველოს მხარეს დადგომისა და რუსეთთან კონფრონტაციისკენ უბიძგონ.

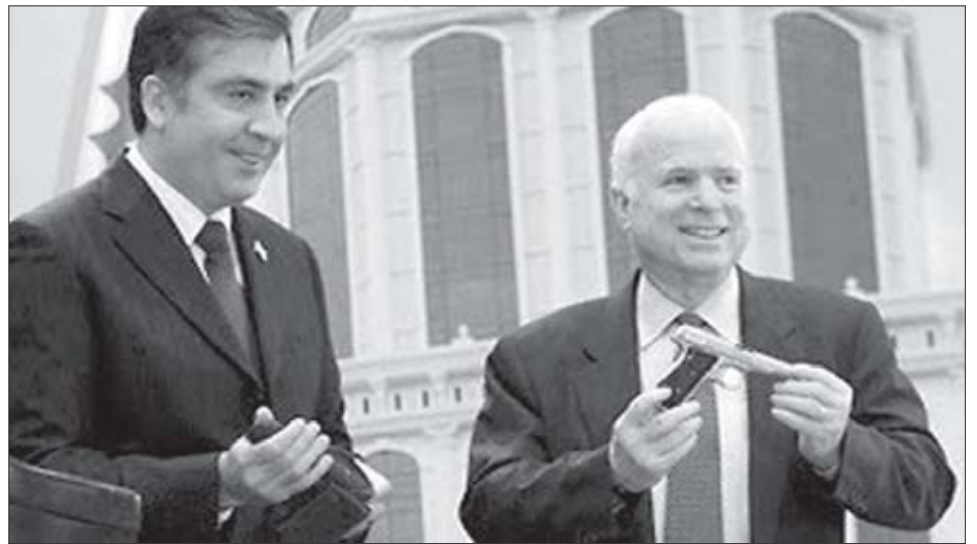
როგორც გრემისა და სენატორ ჯინ შაპინის მომზადებული 175-ე რეზოლუცია ამბობს, შეერთებული შტატების პოლიტიკა შემდეგია: „აფხაზეთი და სამხრეთ-ოსეთი საქართველოს რეგი-

ონებია, ოკუპირებული რუსეთის ფედერაციის მიერ, მაგრამ ამ რეგიონებში რუსებს ბევრად უფრო მიესალმებიან, ვიდრე ქართველებს. ქართველები იქიდან ძალით ორჯერ გამოდევნეს. ორივეჯერ ეს ოსებისა და აფხაზების ხელშეწყობით მოხდა. რატომ მოვიტოვებ ჩვენ, რომ ქართველებს უკან დაბრუნებისა და იქ საკუთარი მმართველობის აღდგენის უფლება მისცენ, მმართველობის, რომელიც ამ ადამიანებისთვის აშკარად მიუღებელია? ეს არის 76 წლის ამერიკული სულიკვეთება? როდესაც სენატი ამბობს,

ნუთუ ვერ ვხედავთ, რომ ფარისევლებად გამოვიყურებით?

როდესაც ალბანელი მუსლიმანები ცდილობდნენ კოსოვოს, სერბული მიწის, მიტაცებას (სერბები კი მისი შენარჩუნებისთვის იბრძოდნენ), ბილ კლინტონის ბრძანებით, სერბეთს 78 დღის განმავლობაში ბომბავდნენ. მან აჯანყებულ რეგიონში აშშ-ის არმია გაგზავნა და იქ ამერიკული ბაზა „კემპ ბონდსტილი“ შექმნა (Camp Bondsteel).

როდესაც ჩვენ კოსოვოს დამოუკიდებლობა ვაღიარებთ, რუსეთმა აფხაზეთი და სამხრეთ-ოსეთი აღიარა. ნუ-

რა ჩაახშია ქვემოდა აბრაამ ლინკოლს, იმპერატორ ალექსანდრე მეორეს რომ გააოცებდა ირანი ვიკინიის დამოუკიდებლობას აღიარებს, და დასავლეთ ვიკინიის აჯანყებულ ანკლავის ჩინოვნიტის დაბრუნება რომ მოითხოვს?
ნუთუ ვერ ვხედავთ, რომ ფარისევლებად გამოვიყურებით?

სოჭისგან აღმოსავლეთით ინგუშეთი და დაღესტანია, ისლამისტების ტერორისტული თავდასხმის სამიზნეები, რომლებიც ხალიფატის შექმნისკენ მისწრაფებენ. მოსკოვის მეტროსა და დომოდეოვოს აეროპორტში კავკასიელებმა ტერორისტული აფეთქებები მოაწყვეს. აეროპორტზე თავდასხმის დროს 35 ადამიანი დაიღუპა და 100 დაშავდა.

პრეზიდენტი დიმიტრი მედვედევი, რომელიც შეერთებული შტატებისადმი მეგობარულადაა განწყობილი და საქართველოს ინტერვენციის მოგერიების ბრძანება გასცა, კავკასიას რუსეთის წინაშე არსებულ უდიდეს საფრთხედ ახასიათებს.

რატომ ვუჭერთ მხარს საქართველოს, ხუთმილიონიან ქვეყანას რუსეთის წინააღმდეგ, რომელიც, როგორც ჩანს, თვითგამორკვევას უჭერს მხარს? და როდესაც ვიხსენებთ, რა რეაქცია ჰქონ-

სოჭისგან აღმოსავლეთით ინგუშეთი და დაღესტანია, ისლამისტების ტერორისტული თავდასხმის სამიზნეები, რომლებიც ხალიფატის შექმნისკენ მისწრაფებენ. მოსკოვის მეტროსა და დომოდეოვოს აეროპორტში კავკასიელებმა ტერორისტული აფეთქებები მოაწყვეს. აეროპორტზე თავდასხმის დროს 35 ადამიანი დაიღუპა და 100 დაშავდა.

პატრიკ ბიუკენენი — ამერიკელი პუბლიცისტი, პოლიტიკოსი, ტელეწამყვანი; **The American Conservative**-ის თანადამფუძნებელი; აშშ-ის პრეზიდენტობის კანდიდატი 1992 და 1996 წლებში; ამერიკის პრეზიდენტების: რიჩარდ ნიქსონის, ჯერალდ ფორდისა და რონალდ რეიგანის მთავარი მრჩეველი; რესპუბლიკური პარტიის უკიდურესად მემარჯვენე ფრაქციის იდეოლოგი; ავტორი წიგნისა „**The Death of the West**“ (დასავლეთის სიკვდილი“ 2002 წ.).

Geworld.ge-ს მიხედვით

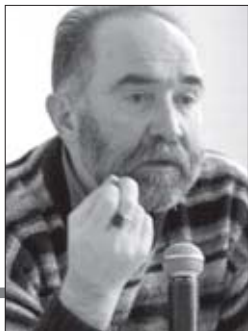

ნუთუ არ გვიყვარს ლიბია, ერაყი, ირანი, სომალი, ავღანეთი და პაკისტანი, რომ კიდევ რუსებს არ ვასწავლოთ ჭკუა, როგორ უნდა მოიქცნენ ისეთ ტერიტორიებზე, რომლებიც მათთან უფრო ახლოსაა, ვიდრე ჩვენთან — ბრანდა და კუბა?

გეორჯია

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ერთხელ გავსინჯე ტყლაპი და მივხვდი, რომ შემიქლო, სწორად ამის გამოყენებით დამეცინა რუსული პროპაგანდისტის. ჩვენ უკვე დავაპატენტეთ ყველა პროდუქტი, რისგანაც ტყლაპი მზადდება და, შესაბამისად, ტყლაპისგან ჰალსტუსს ჩვენ გარდა ვერავინ დაამზადებს“...

პოლიტიკურ, სპორტულ და სხვა სახის ღონისძიებებზე ქართული სახელისუფლო ელიტის ჯგუფური განავარდება ბიუჯეტის ხარჯზე უკვე ჩვეულებრივ ამბად იქცა. 1 სექტემბერს კლავიპედაში საქართველო-რუსეთის საკალათბურთო შეხვედრაზე 2.000 „გულშემატიკვარი“ გაემგზავრა, რა თქმა უნდა, მხოლოდ „ნაცმოძრაობის“ წევრები და მხარდამჭერები.

ჰალსტუსი, სპისტოკი, ტყლაპი და ნინა...

ფოტოზე, სხვა „სახეებთან“ ერთად, საქართველოს საკალათბურთო ნაკრების წევრის — ბოისას ცოლია, რომლის მათსურხეც მიხილ სააკაშვილის ფოტოა გამოსახული. ისეთი შთაბეჭდილება იქმნება, რომ იგი არა საკუთარ ქმარსა და მის გუნდს, არამედ პირადად სააკაშვილს გულშემატიკვორებს.

ნაციონალური ელიტის წარმომადგენლებმა თავი იმითაც გამოიჩინეს, რომ, რუსეთის პრემიერის შესრულებისას, სტვენითა და ქყვიტინით აიკლეს იქაურობა. აღსანიშნავია, რომ რუსებს საქართველოს პრემიერის მიმართ მსგავსი საქციელი არ უკადრებიათ. კულტურისა და სპორტის მინისტრის მოადგილე ნინა წკრიალაშვილი ჩასტვენებს შორის ისეთი თავგამოდებით ენოდა სიგარეტს, თითქოს მისი თანამდებობა პირდაპირ არ ავალდებულებდეს ჯანსაღი ცხოვრების წესის პოპულარიზებას!

სახელმწიფო მინისტრმა გიორგი ბარამიძემ კი ორი თითით „ვიქტორია“ — გამარჯვება გვამცნო; ჩანს, უკვე შეგვიყვანა ნატოში, ოღონდ ჩვენ არ ვიცით ამის შესახებ. რით დამთავრდა ეს „გამარჯვება“, უკვე ცნობილია: მატ-

ჩი ანგარიშით 65:58 დამთავრდა რუსეთის სასარგებლოდ. თუ ბოისას ცოლის მათსურხეც მიხილ, ეს ნაგებაც სწორედ სააკაშვილის დამსახურებაა და არა ბოისას ან საქართველოს ნაკრების.

უთუოდ „კვირის ნოვაციად“ უნდა ჩათვალოს ილიას უნივერსიტეტის პროფესორი პანფილოვისა და კოალიცია „ევროპული საქართველოსთვის“ წარმომადგენლის, ლევან ჩოლოყაშვილის იდეა იმის თაობაზე, რომ საქართველოში საქმელი ჰალსტუსები გაიყიდოს. ინფორმაცია ამის შესახებ ვლადიმერ პუტინის ყოფილმა მრჩეველმა ანდრეი ილარიონოვმა საკუთარ ბლოგზე გაავრცელა. არ არის გამორიცხული, „თავისუფალ უნივერსიტეტში“ გამარჯვებულ სტუდენტებს, დიპლომებთან ერთად, „საჭმელად ვარგისი, რეფორმატორული“ ჰალსტუსები გადასცენ.

ჰალსტუსის ანოტაციაში წერია, რომ „ჰალსტუსის ჭამა“ ხელს უწყობს პირადი ცხოვრების რეფორმირებასა და ხარისხის ამაღლებას; აძლიერებს თავისუფლებისა და დემოკრატიის მადას, ეხმარება ავტორიტარიზმით დაავადე-

ბული საბჭოთა მენტალიტეტის მქონეებს; დამზადებულია ნატურალური პროდუქტით.

„საქპატენტში“ ადასტურებენ ინფორმაციას, რომ ჟურნალისტმა, ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორმა, ოლეგ პანფილოვმა ჰალსტუსის ფორმის ტყლაპებისა და ტკბილი კეკრების დიზაინზე განაცხადი წარმოადგინა, რაც უკვე განიხილება.

„ერთხელ გავსინჯე ტყლაპი და მივხვდი, რომ შემიქლო, სწორედ ამის გამოყენებით დამეცინა რუსული პროპაგანდისტის. ჩვენ უკვე დავაპატენტეთ ყველა პროდუქტი, რისგანაც ტყლაპი მზადდება და, შესაბამისად, ტყლაპისგან ჰალსტუსს ჩვენ გარდა ვერავინ დაამზადებს. საეჭრო ქსელში ერთ კვირაში გამოვსა და მსურველებს მისი შექმნა შეეძლებათ. ბევრი კლიენტი გვყავს. სასტუმროებში უკვე მოგვცეს შეკვეთა და პროდუქტს ელიან... საჭმელი ჰალსტუსი ყველაზე საინტერესო ტურისტებისთვის იქნება. ნინა კვირას საქართველოში სტუმრად მყოფ რუს ჟურნალისტებს უკვე ვავაჭანეთ საჩუქრად“, — აღნიშნავს პანფილოვი.

ქნელი მისახვედრი არ უნდა იყოს, რომ სააკაშვილის ჯიბის პირობის უკვე გადამწყვეტი პარტი-ველეები ჰალსტუსით კმეპოს, რათა პრეზიდენტის სასარგებლოდ საქმიანობის მასშტაბი და, აქედან გამომდინარე, არასაძრავისი სხვა მისცეს. ამ ბატონებს ჰგონიათ, რომ ადამიანისთვის აუცილებელი საკვები პროდუქტით საქართველოს მოსახლეობა უკვე სრულიად არის უზრუნველყოფილი

და ხალხს ახლა უკვე საპრაზინდენტო „დელიკატესს“ სთავაზობენ.

კლავიპედას კიდევ ერთი ქართული ისტორია, „თანასწორობის ინსტიტუტის“ ყოფილი წევრის — მიმა მესხის დაკავება უკავშირდება. ის, უკვე ერთი წელია, ლიტვაში იმყოფება და პოლიტიკურ თავშესაფარს ითხოვს, გუშინ ზაინზე განაცხადი წარმოადგინა, რუსეთ-საქართველოს თამაშზე დასასწრებად ვილიუსიდან კლავიპედაში მიდიოდა და ადგილობრივმა პოლიციამ უმიზეზოდ დააკავა. ახალგაზრდული მოძრაობის აქტივისტის აზრით, მისი დაკავება საქართველოს მთავრობის თხოვნით მოხდა.

„ემინოდათ, დარბაზში, სადაც ამდენი ჟურნალისტი იმყოფებოდა, სააკაშვილის წინააღმდეგ გამოხატა არ მომენყო. როგორც ჩანს, მათთვის საშიში ვიყავი და ხმაური თავიდან აიცილეს. თამაშამდე რამდენიმე საათით ადრე, ლიტვის პოლიციამ ვილიუსი-კლავიპედას მატარებლიდან ჩამოიშვა და თამაშის დასრულებისთანავე გამათავისუფლა. ლიტველმა სამართალდამცველებმა ჩემი დაკავების ოფიციალური მიზეზად აბსურდული მიზეზი დაასახელეს, თითქოს ემინოდათ, რუსი გულშემატიკვირები ჩემი შექმნილი პროდუქტის არ მომენყო. თამაშზე დასასწრებად იმდენი ქართველი ჩავიდა, რაღა მაინცდამაინც ჩემი შექმნილი პროდუქტის კავასიური გარეგნობა ნამდვილად არ მაქვს. გარეგნობის მიხედვით, მატარებელში შემთხვევით არ გამაჩერებდნენ, რომ შევემონებინე — ქართველი ვიყავი თუ არა. წინასწარ ჰქონდათ ჩემი მონაცემები გადაგზავნილი და თვალყურს მადევნებდნენ.

როგორც კი მატარებელში ავედი, მაშინვე ჩამომსვს,

— განაცხადა მიმა მესხმა. განთავისუფლების შემდეგ მესხს ერთ-ერთმა პოლიციელმა მეგობრულად უთხრა: „ეს ყველაფერი თქვენი პრეზიდენტის გამო მოხდა და რას ერჩი, მისგან რა გინდაო“. 2009 წლის 15 ივნისს პოლიციის მთავარ სამმართველოსთან მომხდარი ინციდენტის დროს მიმა მესხი დააკავეს. მესხმა საქართველო 2010 წელს ტელეკომპანია „კავკასიის“ ეთერში ერეკვით დააკავა. მსჯავრდებულების შემდეგ დატოვა და ლიტვას პოლიტიკური თავშესაფარი სთხოვა.

ვიდრე „ნაცივლიტა“ გიგანტურ ხაჭაპურებს მიირთმევს და ჰალსტუსის საკვებად ვარგისიანობაზე მსჯელობით იქცევს თავს, პატიმრობაში მყოფი გიორგი დემეტრაძე პრაქტიკულად მშვიდია. ადვოკატ მარიკა ფხალაძის განცხადებით, იგი არააადამიანურ, ღირსების შემლახველ სიტუაციაში იმყოფება. მსჯავრდებულს რუსეთის №6 დაწესებულებაში გადაყვანის დღიდან არ აძლევენ იმ ბარათის გამოყენების შესაძლებლობას, რომლითაც ციხის მალაზიაში საკვებისა და პირადი ჰიგიენის საგნების ყიდვა შეუძლია.

„უკვე სამი კვირაა, დემეტრაძის ბარათი დაწესებულების თანამშრომლებს არ მიეცათ, რომ ნივთები უყიდონ, რაც მას სჭირდება. ბარათი დემეტრაძეს აქვს და მასზე თანხაც არის ჩარიცხული. პატიმრები ყველა ჰიგიენურ საშუალებას ბარათით ყიდულობენ, ასევე — საკვებად. თუმცა ციხის საკვებს დემეტრაძე ვერ ჭამს, მოინამლა კიდევ. ამჟამად იგი მხოლოდ წვენი და ხილზეა,“ — განა-

ცხადა ადვოკატმა და განმარტა, რომ პრობლემის მოგვარების თხოვნით სასჯელალსრულების დეპარტამენტის ხელმძღვანელსაც მიმართეს, მაგრამ მათი თხოვნა დღემდე რეაგირების გარეშეა.

საქართველოს ნაკრების ყოფილ ფეხბურთელს — გიორგი დემეტრაძეს სასამართლომ 6 წლით პატიმრობა მიუსაჯა, ხოლო დამატებითი სასჯელის სახით ქონების ჩამორთმევა დააკისრა.

უფლებადაცვითი ორგანიზაციის — „ადამიანის უფლებათა ცენტრის“ ხელმძღვანელი უჩა ნანუაშვილი მიიჩნევს, რომ საქართველოში აპრატიზმ-გული დიკლომატიური კორუპციის წარმომადგენელი ბანბაზ არიდავანი თავს სასჯელალსრულების იმ დანაშაულებებში შეხვდა, რომლებშიც სისამართ-მატარებელი ირლანდია-ადამიანის უფლებები და პატიმრებისათვის გაუსაძლისი პირობებია. მისი აზრით, დიკლომატიური მისიები ამ ხეობით არიდავანს ხელისუფლების პირდაპირ კრიტიკას, იმიტომ, რომ ასეთი საპატიმრობაში საკმაოდ აკრძალა ჩანს ის გაუსაძლისი მდგომარეობა, რომელიც, აღვიწყა მისვლის შემთხვევაში, მათთან კრიტიკას მოითხოვს.

ნანუაშვილის თქმით, ახალი ციხეების უმრავლესობა ევროკავშირის დაფინანსებით არის აგებული, მათ შორის რუსეთის ის ციხეც, რომელიც ევროკავშირის ელჩმა ამასნიანათ სასჯელალსრულების, პროპაგანდა და იურიდიული დახმარების საკითხთა მინისტრთან ერთად მოინახულა.

Geworld.ge-ს მიხედვით

ლუკაშენკო პოლიტიკატიკაზს ათავისუფლებს

ბელარუსის პრეზიდენტმა ალექსანდრ ლუკაშენკომ მინსკში ბულგარეთის საგარეო საქმეთა მინისტრ ნიკოლაი მლადენოვთან შეხვედრის დროს პირობა დადო, რომ ოქტომბრის შუა რიცხვებში ყველა პოლიტიკატიმარს გაათავისუფლებს. მლადენოვმა ლუკაშენკოსთან შეხვედრის შემდეგ ევროპული კოლეგების მიმართ მოხსენებაში აღნიშნა, რომ, პატიმრების გაათავისუფლების გარდა, ბელარუსის პრეზიდენტი ხელისუფლებასა და ოპოზიციას შორის მოლაპარაკებების დაწყებას აპირებს.

„მილიონიან გარეში“ — ნახევარი მილიონით

ისრაელში „მილიონიან გარეში“ 400-დან 500 ათასამდე ადამიანი მონაწილეობდა. მათ მალალი ფასები და სოციალური უსამართლობა გააპროტესტეს. ისრაელის მედიის ინფორმაციით, მოსახლეობა კვეთის პროდუქტებზე ფასების ზრდითა და იმ ხარჯების განვივის გამო უკმაყოფილო, რომელიც მას საცხოვრებელ ფართებზე, განათლება-სა და სამედიცინო მომსახურებაზე უნევს.

მისმა უწინდესობამ თავდაპირველად საჯაროდ და ყველასთვის გასაგებ ენაზე განაცხადა, — ეს კანონი ეკლესიისა და ქვეყნის წინააღმდეგ არის მიმართული. მოგვიანებით თურმე გაიკვპა, რომ ყველაფერი კარგად ყოფილა. ამას ისიც აღსატყობს, რომ მისი უწინდესობა, უკვე მთელი თვეა, გვერდინან არ იცრება საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიაზე მზრუნველ პრეზიდენტს. ალბათ, მისმა უწინდესობამ ჩვენზე უკეთ იცის, რომ ხელისუფლება ერთგულად დგას ეკლესიის სადარაჯოზე.

ყველა პარტიას, როგორც სეკულარული ბირთვი ათი წლის განმავლობაში უხვლავ იკაპებდა გაბატონებულ ფეოდალებს, სანაკლინი დროით უნდა აეკრებინათ არჩევნების მონაწილეობა

თემურ ქორიძე

ჩვენ სწორედ ახლა გვიღვას «უბნურობის» ხანა და ასეთ ვითარებაში გაბარებული არჩევნები პერაფრით ვერ იქნება პოზიტიური შედეგის მომტანი

არჩევნები არ შეიძლება ქვეყნის გადარჩენის პანასხეად დავსახოთ

უკანასკნელმა ათწლეულებმა აჩვენა, რომ საქართველოში ხელისუფლება არჩევნებით არ იცვლება, ხოლო ქართული საზოგადოება მის გარშემო მიმდინარე პროცესების მიმართ სრულიად ინდიფერენტული გახდა. ღირდა თუ არა მსხვერპლის გაღებად ის „დამოუკიდებელი“ სახელმწიფო, რომელშიც დღეს ვცხოვრობთ და ამასთან დაკავშირებულ სხვა საკითხებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება ჟურნალ „ისტორიული მემკვიდრეობის“ მთავარი რედაქტორი თემურ ქორიძე.

— ბატონო თემურ, ღირდა ზვიად გამსახურდიას, მერაბ კოსტავას ბროლი, საერთოდ ეროვნული მოძრაობა, ის მსხვერპლი, რომელიც კონკრეტულმა ადამიანებმა და ქვეყანამ გაიღეს იმ სახელმწიფოდ, რომელიც დამოუკიდებლობის მოპოვებიდან 20 წლის შემდეგ მივიღეთ?

— მსგავსი შეკითხვა არაერთხელ მსმენია. ასეთი გამანადგურებელი ეჭვის არსებობა უკვე თავისთავად საგანგაშო მოვლენაა. ქართული საზოგადოება დღეს არსებობის საზღვრის მოკლებულ, ერთმანეთთან დაუკავშირებელ ამორფულ ნაწილაკებად არის დაშლილი. მის სულში ღრმა დეპრესიამ დაისადგურა და ამის გამო გარშემო მიმდინარე პროცესების მიმართ ის სრულიად ინდიფერენტული გახდა. ქართველი კაცი სულ უფრო მეტად ემსგავსება კამიუს მიერ დახატულ გაუცხოებულ მერსოს — ადამიანს, რომელმაც საყრდენი დაკარგა.

„ზოგჯერ ხალხი თვითონ ლატობს ხოლმე თავის თავსო,“

— შენიშნავდა ერთი ღრმად დაკვირვებული მწერალი და იქვე იმედისმომცემ მინიშნებასაც აკეთებდა: „დიახ, ხალხსაც, როგორც ცის მნათობს, აქვს უფლება დაბნელებისა. ეს არაფერი, ოღონდ ისევე განათდეს და მნათობის დაბნელება ლამედ არ გადაიქცესო...“ ახლო წარსულის ჩვენი დიდი მოაზროვნე იმდენად ამგვარადვე განსჯიდნენ: ქართველი ერი დღეს „ავადმყოფია“, „მძინარეა“, „კლდეზე მიჯაჭვულია“, მაგრამ მას უთუოდ შესწევს უნარი „გაღვიძებისა“, „ფეხზე დადგომისა“ და „იმ ჯაჭვის განწყვეტისა“... რა იძლევა ასეთი ოპტიმიზმის საფუძველს? — ის, რომ ერი ჭეშმარიტად „უბნურული“ „გაღვიძების“ არის მიდრეკილი და მისი არსებობის მთელი მეტაფიზიკა სწორედ ამაზე მიგვიანიშნებს, ამიტომ დროებითი „დაბნელება“ და „მძინარეობა“ არამც და არამც მის სულთმოპოვებად არ უნდა მივიჩნიოთ. არსებობს ასეთი გამოთქმა: „საზარელი უცილობის შედეგია...“ ქართველი ერის კულტურულ-ისტორიული ენერჯის უგულ-

ვებუყოფა სწორედ ასეთი „შედევრია“.

კი, ბატონო! მრავალი პატრიოტი გულმოკლული წავიდა ამქვეყნიდან. ერთმა კარგმა პოეტმა კი ბოლოს ასეთი რამ დაიწვილა: „მე რომ საქართველო მინდა, ეს ის საქართველო არ არისო“...

ერთი შეხედვით, იმედისმომცემი აქ არაფერია, მაგრამ არც უიმედობაა! სასონარკვეთილების გრძნობა, ალბათ, მაშინ დაგვეუფლებოდა, ავტორს კმაყოფილება რომ გამოეხატა. ადამიანი, როგორც მოაზროვნე არსება, სწორედ მაშინ კვდება, როცა მას თვითკმაყოფილება შეიპყრობს და განახლების ნყურვილი დაეშრება.

წელან ჩვენი ახლო წარსულის დიდი მოაზროვნენი ვახსენე. ცხადია, აქ ილიას, აკაკის, ვაჟას, არჩილ ჯორჯაძეს, ნიკო ნიკოლაძეს და ამ რანგის სხვა მამებს ვგულისხმობდი. თითქოს გუშინ იყო, ზვიადი და მერაბი ანთებული ჩირაღდნებით რომ მოუძოდნენ მამულიშვილებს, რომლებიც, თავის მხრივ, არაფრით ჩამოუვარდებოდნენ მემბრანითა მიერ გამოქანდაკებულ შორეულ ნიშანს. ახლა კი რას ვხედავთ? „დაიღალა თავგანწირულები, დაბერდნენ გმირები, დიდებულთა ხელზე კოცნით გაძლნენ მლიქვნელები, დიდი სიმდიდრე შეიძინეს ანგარების მოყვარულებმა“... ეს ვიქტორ ჰიუგოს სიტყვებია, საფრანგეთზე თქმული, მაგრამ საფრანგეთი დღეს ცოცხალია და ხვალაც ცოცხალი იქნება. ხვალ საქართველოც უთუოდ გაიღვიძებს! სწორედ ამიტომ

უნდა ვიფიქროთ, რომ ბრძოლას ყოველთვის აქვს აზრი. და რაკი დღევანდელი საქართველო „ის საქართველო“ არ არის, რომლისთვისაც ჩვენ ყველანი გუშინ ერთად ვიბრძოდით, დღეს გულზე ხელის დაკრეფის დრო არ არის. დღესაც, ისევე, როგორც გუშინ და მარადეა, თვითგანახლების ნყურვილი უნდა აღვივოთ, რადგან, როგორც ილია ბრძანებდა, „მოძრაობა და მხოლოდ მოძრაობა არის ქვეყნის ღრისა და სიცოცხლის მიმცემი“.

— ზნეობასა და სულიერებას უტყვენ ყველგან, სინოდის სხდომებზეც კი, რომელსაც ტირანის იერი ესწრებიან ძალოვანი ჩინოვნიკები. რით ვერ ვისწავლეთ, რომ ეს გზა, უფალთან ბრძოლის გზა, ტაძრამდე არამც და არამც არ მიგვიყვანს.

— სულიერება და ადამიანური ღირსება დღეს ჩვენში საგრძნობად არის დაკნინებული. როგორი გასაკვირიც უნდა იყოს, ამის ნიშნებს ყველაზე თვალსაჩინოდ სწორედ ხელი-სუფლების წარმომადგენლები ამჟღავნებენ. ტელევიზიით ლამის ყოველდღიურად აშუქებდნენ შარაგზებზე, ბაღ-ვენახებში თუ გამოქვაბულებში გამართულ „გასვლით“ სამთავრობო სხდომებს, საიდანაც კარგად ჩანს, თუ რას დაემსგავსნენ „ძლიერნი ამა ქვეყნისანი“, ანუ მინისტრები, გუბერნატორები და მათი ამხანაგები. ამ საცოდავ არსებებს არა თუ ღირსები-სა და სულიერების, არამედ უბრალო ადამიანური სიცოცხლისუნარიანობის ნიშანწყალიც კი დაკარგული აქვთ. ისინი მონუ-

რი მორჩილების გამომხატველი მხერით შესცქერიან თავიანთ მარჩენალს და ამ უკანასკნელის წინააღმდეგ არის მიმართული. მოგვიანებით თურმე გაიკვპა, რომ ყველაფერი კარგად ყოფილა. ამას ისიც აღსატყობს, რომ მისი უწინდესობა, უკვე მთელი თვეა, გვერდინან არ იცრება საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიაზე მზრუნველ პრეზიდენტს. ალბათ, მისმა უწინდესობამ ჩვენზე უკეთ იცის, რომ ხელისუფლება ერთგულად დგას ეკლესიის სადარაჯოზე. სხვაგვარად რომ იყოს, ის, ალბათ, სწორედ ისე მოიქცეოდა, როგორც არც თუ შორეულ წარსულში მისი წინამორბედი — პატრიარქი ამბროსი ხელაია მოიქცა. ამ წმინდა მამამ საქვეყნოდ დაგვმო 1921 წლის ბოლშევიკური გადატრიალება და გენუის საერთაშორისო კონფერენციას საგანგებო მემორანდუმით მიმართა; მეტიც, ქაქუცა ჩოლოყაშვილის ბრძოლას ღია მხარდაჭერა გამოუცხადა და ტყვიასაც ისე უდრეკად

თქვენ შეკითხვებით, რატომ ვერ ვისწავლეთ, რომ ეს გზა ტაძრამდე არ მიგვიყვანს? რა გითხრათ? განა სურს კი ვინმეს ტაძრამდე მისვლა? მისმა უწინდესობამ თავდაპირვე-

როგორც სტუკას საერთოდ რომ არ ეთქვა ის სწორილი ფრაზა, მას გაინს გაათავისუფლებდნენ სამხატვრო სეკულარულიდან

საქართველო ჩუხეთის წინააღმდეგ
სტრასბურგის ადამიანის უფლებების ევროპულ სასამართლოში რუსეთის წინააღმდეგ საქართველოს სარჩელის საჯარო მოსმენა 22 სექტემბერს გაიმართება. სასამართლომ უნდა გადაწყვიტოს, მიიღებს თუ არა წარმოებაში ქართული მხარის სარჩელს, რომელიც სამხრეთ ოსეთში რუსეთის სამხედრო მოქმედებებს უკავშირდება. ქართულმა მხარემ პირველი სარჩელით ევროპულ სასამართლოს 2008 წლის 11 აგვისტოს მიმართა და რუსეთი ეთნიკურ წმენდაში დაადანაშაულა. მოგვიანებით, 2009 წელს, საქართველომ ევროპულ სასამართლოში კიდევ ერთი სარჩელი შეიტანა. სწორედ აღნიშნული სარჩელის განხილვა იგეგმება 22 სექტემბრისთვის.

ევროპის რეპრეზენტაციის რადარი
თურქეთის ხელისუფლება ქვეყანაში ევროპის რეპრეზენტაციის რადარის განთავსებას დათანხმდა. რადარი განკუთვნილია სარაკეტო თავდასხმის ადრეული შეტყობინებისთვის. რადარი თურქეთის ერთ-ერთ სამხედრო ბაზაზე განლაგდება. აშშ-ის მაღალჩინოსანმა, რომელიც თავდაცვის საკითხებს კურირებს, განმარტა, რომ რადარის დამონტაჟება მიმდინარე წლის ბოლოსთვის დასრულდება, მაგრამ არ დააკონკრეტა ზუსტი ადგილი, თუ სად განთავსდება რადარი.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

შეუძლია თუ არა დღეს ქუთაისელ მებრუნებს ან თუნდაც საქარტველოს მოქალაქეების აბსოლუტურ უმრავლესობას, ყველა სხვა აუცილებელი ხარჯის განხილვის შემდეგ, ოჯახის თითოეული წევრისთვის თვეში 12,28 კილოგრამი ხორცი შეიძინოს?

წარმოდგენილი არ იყო: „ამ ერთი თვის წინ დავინწყეთ და დავასრულეთ კიდევ ახალი დამატებითი სველი წერტილების გაკეთება და მოწესრიგება (საუბარია ტუალეტსა და საშხაპებზე), გავაკეთეთ მუშათა სასადილო, რაც აქამდე არ არსებობდა“. რაც შეეხება შრომის ანაზღაურებას, დარგობრივი პროფკავშირის ინფორმაციით, ქარხანაში დასაქმებულთა ნაწილი კვირის განმავლობაში 60 საათს მუშაობს, ნაწილი კი — 94 საათს. შრომის კოდექსის მიხედვით, კვირაში სამუშაო დროს ნორმა 41 საათია, მის ზემოთ ნამუშევარი დრო კი განიხილება როგორც შეგანაკვეთური სამუშაო, მაგრამ ეს საათები „ჰერკულესში“ ანაზღაურდება როგორც „ჩვეულებრივი“, ნორმირებული დრო. ქარხანაში დასაქმებულთა ნაწილი ერთი კვირის განმავლობაში მუშაობს დღის რვა საათიდან საღამოს რვა საათამდე, ხოლო მომდევნო კვირას — საღამოს რვა საათიდან დღის რვა საათამდე; დღისთი მთავრდება გამოსასვლელი დღე არ აქვთ.

წელთან შედარებით, 16%-ით შემცირდა, თუმცა იმ გამოსვლაში მთავარი, ალბათ, სხვა რამ — მისი საზეიმო ტონალობა იყო, საქართველოს პრემიერი ისე ამაცობდა იმით, რომ მისი თანამოქალაქეების სამსახურიდან გაგდება გამართვით, როგორც ნაპოლეონი — აუსტერლიცის გამარჯვებით.

პროფკავშირების განცხადება იმასთან დაკავშირებით, რომ სამუშაო პირობები „ჰერკულესში“ „იმდენად მძიმეა, რომ კატორღაში მომუშავე ტყვეებსაც არ ჰქონიათ არასდროს“, ვინმეს შეიძლება ზედმეტად დრამატიზებულად მოეჩვენოს, თუმცა თუ „ჰერკულესს“ კატორღას ციფრებით ხელში შევადარებთ, გამაოგნებელ დასკვნამდე მივალთ. ვნახოთ, რა ხდებოდა კატორღაში, მაგალითად, ტრანსციმბრიული მაგისტრალის უსურისისკის მონაკვეთის მშენებლობაზე 1891-1897 წლებში.

ჩვენ საუბარს გაჩვენებულ ვიღებთ და ვხედავთ, რომ საქართველოს ხელისუფლებამ მინიგაზონის დადგენაში ფაქტობრივი გადასარჩევანი ხელშეწყობა ლოგოსს კი „აჯოგა“

ლვა 409,5 გრამისა, ახასთანავე (არ გაბიკვირდით) — 1409,5 გრამი პურს ზაფხულში და 1636 გრამს — ზამთარში. შეუძლია თუ არა დღეს ქუთაისელ მებრუნებს ან თუნდაც საქარტველოს მოქალაქეების აბსოლუტურ უმრავლესობას, ყველა სხვა აუცილებელი ხარჯის განხილვის შემდეგ, ოჯახის თითოეული წევრისთვის თვეში 12,28 კილოგრამი ხორცი შეიძინოს?

ქატორღაში, ისევე, როგორც „ჰერკულესში“ 12 საათს მუშაობდნენ (დღის 9 საათს ბრძანდნენ ექსპანდირებ, მგზავნი იმ იყო ორსაათიანი პაუზა (სადილი და შემდეგ შესვენება), აგრეთვე, ორი შესვენება ჩაის დასალევად. ასე რომ, საკუთრივ სამუშაო პერიოდის დაახლოებით 9 საათს ბრძანდნენ. პატიმარი მუშაობის თითოეულ ჯგუფს ახლდა ფაქტობრივი მუშაობის დრო მათ გვერდით იყო „ჰერკულესის“ მდებარეობა (პირდაპირად ჩამორჩება). მიუხედავად იმისა, რომ ბანაკში პატიმარები მხოლოდ ვახუშტის მონაწილეებს და მათს მხოლოდ დასაჯების მიზნით მუშაობის ადგილს მიიღობდნენ, ბანაკში კვებისთვის საბანგაპო ადგილი, სასადილო იყო გაყოფილი და ახანოც ფუნქციონირებდა. ცხადია, ქატორღაში პატიმარებს საკვები „სხალიდა“ არ მოჰქონდათ, ამაზე სახელმწიფო ზრუნავდა; სახალიდა თითოეული მათგანი ყოველდღიურად (I) იღებდა ხორცს, არანაკ-

თუმცა, როგორც ჩანს, „ქატორღა“, არ არის საკმარისად მკვეთრი ტერმინი იმისთვის, რომ „ჰერკულესში“ მომუშავე მებრუნების მდგომარეობა დავახასიათოთ.

გაგრაზაზანი

ბენიამინ მთიანეთი, ისრაელის პრემიერ-მინისტრი:

ისრაელი ბოდიშს არ მოიხდის იმ თურქული ბორანის „მაგი მარმარას“ შტურმის გამო, რომელიც „თავისუფლების ფლოტილის“ სათავეში ცდილობდა ლაზარს სექტორის ბლოკადის გარღვევას 2010 წლის მაისში. ახალზელანდიელი ექს-პრემიერის — ჯეფრი ჰალმერის მეთაურობით გაეროს კომისიის ანგარიშმა არაორაზროვნად დაადასტურა, რომ ისრაელის სახელმწიფო, ფლოტილის ირგვლივ განვითარებული მოვლენებისას, საერთაშორისო სამართლის შესაბამისად მოქმედებდა და რომ მას აქვს თავდაცვის სრული და საფუძვლიანი უფლება.

ყოველგვარად
ბაროშუ, ევროკომისიის თავმჯდომარე:

ევრო მომავალი შემოთავაზების საფუძველს არ იძლევა. ევროპის ერთიანი ვალუტა წარმატებით უმკლავდება ამჟამინდელ სირთულეებს. ევროზონა სავალდებულოდ არის სრული აღჭურვილობითა და ამ პრობლემებთან გამკლავებისთვის მზადყოფნით ხედება. დარწმუნებული ვარ, საბიუჯეტო კონსოლიდაციის ზომები და სტრუქტურული რეფორმები, მუდამ თან მდევდა ევროპის მასშტაბით ხორციელდება, სასურველ შედეგს მოიტანს. ახლა ზოგიერთს მოსონს კითხვა: გადარჩება თუ არა ევრო და ევროკავშირი? ჩემი პასუხი არის ნათელი და პირდაპირი: დიახ! თქვენ შეგიძლიათ, თამამად დადოთ ამაზე ფული და გარანტიას გაძლევთ, დაზღვევა არ დაგჭირდებათ.

ლიბიის მონივრული სააგენტო

ლიბიის მონივრული სააგენტო

ადოლფ ჰიტლერი დაპაუს საკონცენტრაციო ბანაკს ატოვებენ

მიხაილ სააკაშვილი მებრუნებს ხედავს

ნახეიჩხალბადი — ყარაბაღის სანახლად
ბაქომ ერევანს კონფლიქტის დასარეგულირებელი ნავთობის ფორმულა შესთავაზა. აზერბაიჯანის პრეზიდენტის ადმინისტრაციის საზოგადოებრივ-პოლიტიკური საკითხების განყოფილების უფროსმა ალი გასაევამ განაცხადა, რომ სამხრეთ კავკასიის ყველაზე დიდი და ბუნებრივი რესურსებით მდიდარი აზერბაიჯანი მხოლოდ აზერბაიჯანელებზე არ ფიქრობს. ალი გასაევას გულწრფელი აღიარების თანახმად, სომხეთს შეუძლია ნებისმიერი რაოდენობითა და ლამის ნებისმიერი პირობებით მიიღოს ნახშირწყალბადი, ოღონდ კი აზერბაიჯანის ტერიტორიული მთლიანობის აღიარებას დათანხმდეს.

რუსეთის ფედერაციამ ლიბიის გარდამავალი ეროვნული საბჭო მოქმედ ხელისუფლებად აღიარა. ამის შესახებ აღნიშნულია რუსეთის საგარეო უწყების ოფიციალურ ვებ-გვერდზე. საგარეო საქმეთა სამინისტრო ასევე აღნიშნავს მათ მიერ აღიარებული რეფორმების პროგრამას, რომელიც მოიცავს ახალი კონსტიტუციის შემუშავებას, ახალი არჩევნების ჩატარებას და ხელისუფლების ფორმირებას. გაგრძელებულ ინფორმაციაში გამოთქმულია რწმენა, რომ ტრიპოლისა და მოსკოვის ადრინდელი შეთანხმებები მომავალშიც კეთილსინდისიერად შესრულდება.

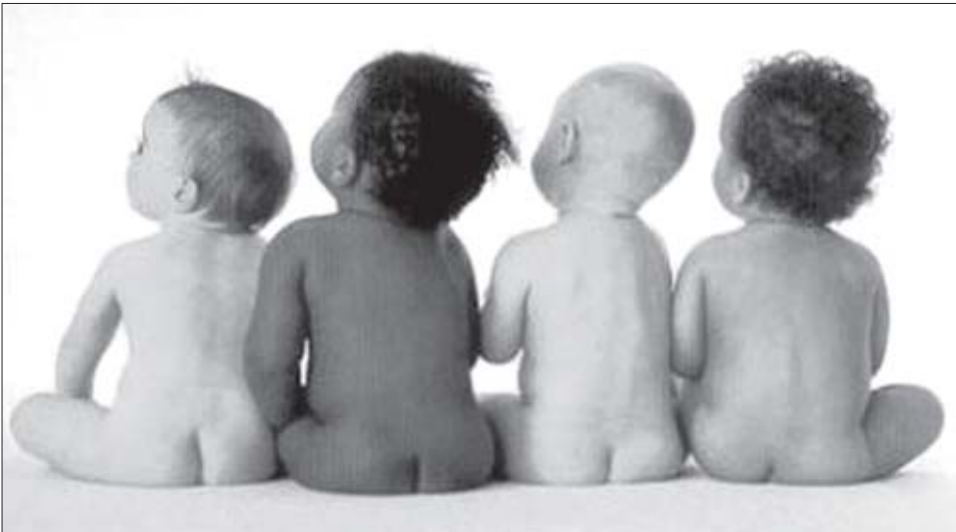
ნანა ლავროვიჩი
საერთაშორისო მსოფლიო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

და მაინც: თუ აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველო ამ დონეზე ფლობს სიტუაციას მსოფლიოში, მის ჰეგემონობას დიდი დრო არ უნერია, ხოლო, თუ მის პროტექტორატებს ამ ციფრებით აზნავს, საქართველომონაწილეობა ჩინეთთან, — საქართველოში წერა-კითხვის მცოდნე ჯერაც მოსახლეობის 100 პროცენტია!

მიგრაცია იაზა დიდი დანაკარგი მოტანი აქამდეცაა, ვიდრე მეორე მსოფლიო ომი; ქართულ მეხნიერთა კვლევების მიხედვით, ქვეყნიდან საშუალოდ გასულ ალბათობაზე დასახლებულნი არიან უკვე 700 ათასი კაცი მონაწილეობა, მათგან 300 ათასი დაიღუპა. რომ არა მიგრაცია, საქართველოში 15-20 ათასით მეტი გავრცელებული იქნებოდა. ამავე დროს 4 წლამდე ასაკის ბავშვების რაოდენობა, 1989 წელთან შედარებით, განახევრდა, ხოლო 5-9 წლის ბავშვების რაოდენობა ერთი მესამედით შემცირდა.

დემოგრაფიის ნახევარული თავისებურებანი

ქართული ფორუმები შოკში ჩააგდო ინფორმაციამ იმის შესახებ, რომ „ქვეყანაში მოსახლეობა ყოველწლიურად 0,326%-ით მცირდება, ანუ ყოველ წელს იღუპება (ქვეყნიდან გარბის) დაახლოებით 15 ათასი ადამიანი მეტი, ვიდრე იზადება, რაც მსოფლიო ქვეყნების მაჩვენებელში ლამის ყველაზე უარესია (217-ე ადგილი). რაც შეეხება ახალდაბადებულებს და ე.წ. ბები-ბუმზე ლაპარაკს, აქ 179-ე ადგილზე ვართ, ათას მოსახლეზე 10,73 დაბადებულთ. ამ ფონზე კი ქვეყანა აღარ აფინანსებს მშობიარობას, რომ აღარაფერი ვთქვათ მეორე, მესამე და შემდგომი შვილების ყოლის კომპენსაციებსა და ნახალისებებზე“.

როგორ უცნაურადაც უნდა მოგეჩვენოს, ეს მონაცემები აშშ ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველოს ოფიციალური ვებგვერდიდანაა აღებული. თურმე, 2011 წლის ივლისის მდგომარეობით, საქართველოს მოსახლეობა 4 მილიონ 585 ათას 874 ყოფილა. არადა, სხვა კომპეტენტური წყაროების მიხედვით, თუ 1989 წლის აღწერის შედეგად 5 მილიონ 499 ათასი ვყოფილართ, 2002 წლის აღწერამ 4 მილიონ 371 ათას 500 აჩვენა, ხოლო 2010 წელს კიდევ უფრო ნაკლები — 4 მილიონ 436 ათას 400. მამ, ლუარსაბ თათქარიძის არ იყოს, „გაფრენილან“: 13 წელიწადში მილიონ ასოცი ათასით დაკარგეთ, მაგრამ შემდგომ 9 წელიწადში „გვიბარტყია“ და ერთბაშად 150 ათასით მეტი გაავმდარვართ. შეგახსენებთ, მოსახლეობის აღწერა სწორედ იმ 2002 წელს ჩატარდა, რომელსაც 2003 წლის „ვარდების რევოლუცია“ მოჰყვა. იმასაც შეგახსენებთ, რომ რევოლუციის საბაბად „ამომრჩეველთა გაყალბებული სია“ იქცა. იმასაც შეგახსენებთ, რომ მაშინდელი ოპოზიცია (დღეს რომ თავად ითვლის მოსახლეობასაც და ამომრჩეველსაც) ხმის ჩახლქვამდე გაკიოდა, რომ საქართველოში არც ამდენი მოსახლეობაა და არც ამდენი ამომრჩეველი. უკაცრავად, მაგრამ ისიც უნდა შეგახსენოთ, რომ მაშინ 3 მილიონ 200 ათასი

ამომრჩეველი იყო რეგისტრირებული. უკანასკნელ არჩევნებზე ამომრჩეველთა „გაბერილობა რაოდენობამ“ კვლავ „იბარტყა“ და 3 მილიონ 700 ათასს გადააჭარბა. რა ხდება? — იკითხავდა გაცემული სახით კოკა ყანდიაშვილი, მაგრამ, შევარდნამის „რეჟიმისგან“ განსხვავებით, მას დღევანდელი ხელისუფლება კითხვის დასმის საშუალებას არ აძლევს. ხდება ძალიან მარტივი რამ: როგორც საბჭოთა სასკოლო სახელმძღვანელოებში (კავის რუსეთი და ტრაქტორკომბაინები რომ ესაბა შედარებისთვის — „რევოლუციამდე და რევოლუციის შემდეგ“) სურათი მკვეთრად უნდა განსხვავდებოდეს რევოლუციის შემდგომი სიტუაციის სასარგებლოდ. ამიტომ თურმე ჩვენ მათნი გავსებით 2002 წელთან შედარებით, ხოლო თუ მათნი ვართ, ამომრჩეველიც მათი გვეყვლება, ვიდრე რევოლუციამდე. ამიტომ არც ის უნდა გაბვიძვირდეს, თუ მომავალ, 2012 და 2013 წლების არჩევნებისთვის ჩვენი ამომრჩეველის რაოდენობა 4 მილიონს გადააჭარბებს. ამის დათვლა კვლავ ამერიკული მონაცემების მიხედვით შეიძლება. მოსახლეობის ასაკობრივი სტრუქტურა ასე გამოიყურება: 14 წლამდე მოსახლეობა — 15,6%; 15-64 წლისა — 68,3%; 65 წლის ზემოთ — 16%. 15 წლამდე და 15 წელს ზემოთ მოსახლეობის

დაყოფა კიდევ ერთ შესაძლებლობას შეიცავს: ვერასოდეს ზუსტად ვერ დაადგენ სრულწლოვანი (ანუ საარჩევნო ხმის უფლების მქონე) მოქალაქეთა რაოდენობას. ესეც იმ ხმების რეზერვია, რომელიც მუდამ ხელისუფლების სასარგებლოდ მოქმედებს არჩევნების დღეს. როგორც ჩანს, შიშველი შტატის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველო ბრამად ენდობს სააკაშვილის ხელისუფლების მიერ მიწოდებულ მონაცემებს იმედიანად. ეს იმას ჰგავს, მეგრულს რომ ჰქვია, მთაზე შეფენილ ფარაში რამდენი ცხვარი იყო? მანაც შეხედა და სხარტად უპასუხა: 27 ათას 987-ო. ასე სწრაფად როგორ დაითვალეთ, — ჰკითხეს. — მაგას რა უნდოდა, ფხები დავთვალე და ოთხზე გავყავი, მიუგო მეგრულმა. კიდევ უფრო უცნაურად გამოიყურება მოსახლეობის ენობრივი წილი; ქართულენოვანია მოსახლეობის 71%, რუსულენოვანი — 9%, სომხურენოვანი — 7%, აზერბაიჯანული — 6%, სხვა — 7%. გამოდის, რომ საქართველოში 5,7% სომეხია, მაგრამ სომხურ ენაზე 7% ლაპარაკობს. რუსულენოვანია 9%, მაგრამ ხელისუფლება ისე ეყრდნობა რუსულ ენას, რომ ამომრჩეველის ხმების 9% არ აინტერესებს. რამდენად სანდოა ეს მონაცემები, მკითხველმა განსაჯოს. არანაკლებ საინტერესოა მოსახლეობის აღმსარებლობის წილი: მართლმადიდებელია 83,9%, მუსლიმი — 9,9%, გრეგორიანული — 3,9%, კათოლიკე — 0,8%, სხვა — 0,8%, ათეისტი —

მიანთაბან ნახევარი მილიონი ადამიანი უკან აღარ დაბრუნდება. შეგახსენებთ, რომ მეორე მსოფლიო ომში საქართველოდან 700 ათასი კაცი მონაწილეობდა, მათგან 300 ათასი დაიღუპა. რომ არა მიგრაცია, საქართველოში 15-20 ათასით მეტი გავრცელებული იქნებოდა. ამავე დროს 4 წლამდე ასაკის ბავშვების რაოდენობა, 1989 წელთან შედარებით, განახევრდა, ხოლო 5-9 წლის ბავშვების რაოდენობა ერთი მესამედით შემცირდა. ასლა კვლავ ამერიკულ ციფრებს მივუბრუნდეთ. ამ უახლეს მონაცემებში (2011 წლის მდგომარეობით!) არის რამდენიმე, რომელიც უთუოდ მნიშვნელოვანი უნდა იყოს მსოფლიო ჰეგემონისთვის, მაგრამ 2009 წლის ციფრებით კმაყოფილდება. ესენია: თბილისის მოსახლეობა — 1 მილიონ 115 ათასი ადამიანი, შიდა და აივ-ინფიცირებულიები — 3.500, ამ დიაგნოზით გარდაცვლილები — 100. კიდევ უფრო მოძველებულია მოსახლეობის ეთნიკური წილი: 2002 წლის მონაცემებით, 83,8% ქართველია, 6,5% — აზერბაიჯანელი, 5,7% — სომეხი, 1,5% — რუსი, 2,5% — სხვა დანარჩენი. ერთი სიტყვით, 4 მილიონ 585 ათასი ადამიანი 2011 წლის ივლისისთვის გადათვალეს, მაგრამ მასში სხვადასხვა ეთნიკური ჯგუფების დაზუსტება გაუჭირდათ და 9 წლის წინანდელ მონაცემებს იმედიანად ეყრდნობოდნენ. ეს იმას ჰგავს, მეგრულს რომ ჰქვია, მთაზე შეფენილ ფარაში რამდენი ცხვარი იყო? მანაც შეხედა და სხარტად უპასუხა: 27 ათას 987-ო. ასე სწრაფად როგორ დაითვალეთ, — ჰკითხეს. — მაგას რა უნდოდა, ფხები დავთვალე და ოთხზე გავყავი, მიუგო მეგრულმა. კიდევ უფრო უცნაურად გამოიყურება მოსახლეობის ენობრივი წილი; ქართულენოვანია მოსახლეობის 71%, რუსულენოვანი — 9%, სომხურენოვანი — 7%, აზერბაიჯანული — 6%, სხვა — 7%. გამოდის, რომ საქართველოში 5,7% სომეხია, მაგრამ სომხურ ენაზე 7% ლაპარაკობს. რუსულენოვანია 9%, მაგრამ ხელისუფლება ისე ეყრდნობა რუსულ ენას, რომ ამომრჩეველის ხმების 9% არ აინტერესებს. რამდენად სანდოა ეს მონაცემები, მკითხველმა განსაჯოს. არანაკლებ საინტერესოა მოსახლეობის აღმსარებლობის წილი: მართლმადიდებელია 83,9%, მუსლიმი — 9,9%, გრეგორიანული — 3,9%, კათოლიკე — 0,8%, სხვა — 0,8%, ათეისტი —

0,7%. ტოლერანტობისადმი განსაკუთრებულად ფაქიზი დამოკიდებულების მიუხედავად, აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველო აქაც 2002 წლის მონაცემებს ეყრდნობა. სამაგიეროდ, აშკარად მიზიდველად გამოიყურება მოსახლეობის წერა-კითხვის ცოდნის მაჩვენებელი. იგი კვლავაც 100%-ს შეადგენს, მიუხედავად რეფორმებისა და მოსახლეობის გაღატაკებისა. ამერიკელებისთვის ეს უთუოდ მნიშვნელოვანი მაჩვენებელია, რადგან თავად აშშ-ის ზოგიერთ შტატში ფუნქციონალურად წერა-კითხვის უცოდინარია მოსახლეობის 46%! ასეთივე ეჭვიანობის საბაბს წარმოადგენს სასმელი წყლით მოსახლეობის პრაქტიკულად 100%-ით უზრუნველყოფის მაჩვენებელი, როცა მსოფლიოს მოსახლეობის მესამედი სუფთა სასმელ წყალს ვერ იღებს, ხოლო გაეროს ყოფილი გენერალური დირექტორის, კოფი ანანის განცხადებით, წელიწადში 2 მილიონი ბავშვი იღუპება სასმელი წყლის დეფიციტის გამო. გაერომ 2005-2015 წლები გამოაცხადა საერთაშორისო ათწლეულად „წყლის ექსპორტი ენერჯისურსებად“ უფრო მომგებიანი და, მთაგან განსხვავებით, სასიცოცხლოდ აუცილებელია. განიხილება მაგისტრალური წყალსადენებითა და ტანკერებით სასმელი წყლის ტრანსპორტირების გეგმები. ბრიტანეთის საერთაშორისო განვითარების მინისტრის, ტომას გარეთის განცხადებით, წყლის დეფიციტის გამო მოსალოდნელია ახალი კონფლიქტები, ე.წ. წყლის ომები. დღეს უკვე მსოფლიოს 30 ქვეყანა წყლის ერთ მესამედს საზღვარგარეთიდან იღებს. მსოფლიოში წყლის მოთხოვნილება სულ უფრო იზრდება, ჩვენმა ხელისუფლებამ კი წყლის რესურსები მისი აუცილებელი ინფრასტრუქტურით გაასხვისა (თუ მითვისა?)! ციფრები დამლელია, მათზე ადამიანის მიბმა — შეურაცხყოფელი, რადგან ყოველი მშრალი ციფრის უკან ცოცხალი ადამიანი დგას, თავ-

ვისი პრობლემებით, სიღატაკით, დაუცველობით, შვილებით ან უშვილობით, იმედით ან სასოვნარკვეთით. იმ ერთ ადამიანს ვერც მსოფლიოს ენერჯისურსების, ვერც გლობალური დაბობის მოგვარების პერსპექტივით შეუცვლი მის ერთ, ღვთისაგან ნაბოძებ სიცოცხლეს. ეს ყველაფერი, კარგა ხანია, პოლიტიკური მანიპულაციების საგნად იქცა. დაკვირვებულ თვალს არ გამოუპარება, რომ იმ ერთი ადამიანის (ქართველი იქნება, სომეხი თუ რუსი) სატკივარი ერთნაირად სულ ერთია მათთვის, ვისაც მთელი მსოფლიოს ბედის გადამწყვეტად წარმოუდგენია თავი. და მაინც: თუ აშშ-ის ცენტრალური სადაზვერვო სამმართველო ამ დონეზე ფლობს სიტუაციას მსოფლიოში, მის ჰეგემონობას დიდი დრო არ უნერია, ხოლო, თუ მის პროტექტორატებს ამ ციფრებით აზნავს, საქართველომონაწილეობა ჩინეთთან, — საქართველოში წერა-კითხვის მცოდნე ჯერაც მოსახლეობის 100 პროცენტია!

ამიტომ თურმე ჩვენ მათნი გავსებით 2002 წელთან შედარებით, ხოლო თუ მათნი ვართ, ამომრჩეველიც მათი გვეყვლება, ვიდრე რევოლუციამდე. ამიტომ არც ის უნდა გაბვიძვირდეს, თუ მომავალ, 2012 და 2013 წლების არჩევნებისთვის ჩვენი ამომრჩეველის რაოდენობა 4 მილიონს გადააჭარბებს.

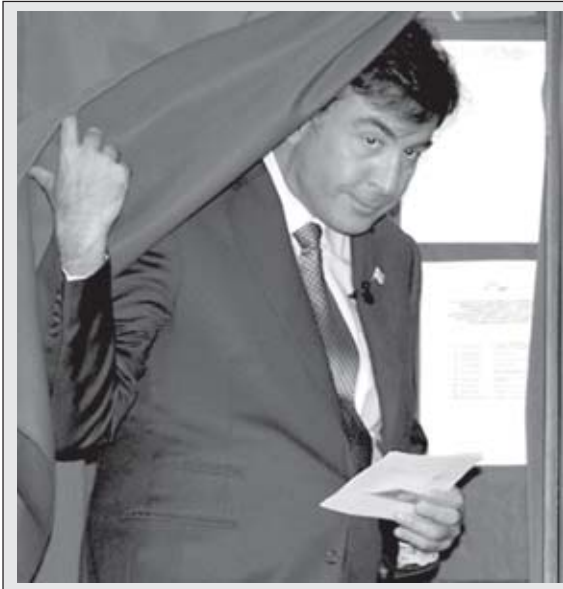
ლინკოლნი მიტჩელი:

ჯერ ერთი, სამხრეთ-კავკასიის სტანდარტებით, არჩევნები საკმაოდ კონსტიტუციონარული ჩანდა. ანკეფა, ხმების 54%-ით, დანარჩენ ორ კანდიდატს - ყოფილ პრემიერ-მინისტრსა და ერთ დროს მოსკოვის ფაქტობრივ საზღვარს და მოქმედ პრემიერ-მინისტრ სერგეი შამბას გაუსწრო.

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ნიუ იორკი - საქართველოს აჯანყებული რეგიონის, აფხაზეთის ამომრჩევლები საპრეზიდენტო არჩევნებში მონაწილეობდნენ, რომელიც შეერთებულმა შტატებმა და მისმა ევროპელმა მოკავშირეებმა უგულვებელყვეს. არჩევნებს არც ერთი საერთაშორისო დამკვირვებელი არ დასწრებია, აფხაზი ლიდერები არავის გაუფრთხილებია კანონის უზენაესობაზე, დასავლეთიდან არავის მიულოცია გამარჯვებული ალექსანდრე ანკეფაძისთვის, რომელიც პრეზიდენტის მოვალეობას ასრულებდა მას შემდეგ, რაც მაისში მოულოდნელად გარდაიცვალა აფხაზეთის ორჯერ არჩეული პრეზიდენტი სერგეი ბაგაძე.

New York Times მიიჩნევს, რომ აფხაზეთში უფრო დემოკრატიული არჩევნები ჩატარდა, ვიდრე საქართველოში

სინამდვილეში ბევრმა დასავლურმა ორგანიზაციამ, თბილისის მონოპოლიზაციით, არჩევნები დაგმო. ევროკავშირის საგარეო პოლიტიკის ხელმძღვანელმა კეტრინ ეშტონმა განაცხადა, რომ ევროკავშირი „არ აღიარებს იმ კონსტიტუციურ და სამართლებრივ ჩარჩოებს, რომელთა ფარგლებშიც ეს არჩევნები ჩატარდა“, ხოლო ნატომ განაცხადა, რომ აღიარებს „არჩევნებს არ აღიარებს“.

მომხედ პრემიერ-მინისტრ სერგეი შამბას გაუსწრო. მართალია, არჩევნები შესაძლოა იდეალური არ იყო, მაგრამ კამპანიის დროს სამივე კანდიდატი ღიად ცდილობდა ამომრჩევლების მოხიბვლას და სამივეს თანაბრად ეთმობოდა დრო სახელმწიფო ტელევიზიის ეთერში, რასაც ვერ ვიტყვი საქართველოს ნაციონალურ არჩევნებზე, დასავლეთის მთავრობები დემოკრატიის იმ მოდელად რომ აფხაზეთში, რომლისკენაც თურმე უნდა მიისწრაფოდეს აფხაზეთი და სადაც, უკვე ნებისა, პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილის „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა“ დომინირებს.

The New York Times The Opinion Pages. A Counterproductive Disdain. By Alexander Cooley and Lincoln Mitchell. Published August 31, 2011. NEW YORK — Last Friday, voters in the Georgian breakaway territory of Abkhazia went to the polls in a presidential election that was broadly ignored by the United States and its European allies.

დასავლეთის ვიკ სოხუის იზოლირება პოლიტიკა არაა კავშირული, არაა თანამედროვე და კონსტიტუციური

ბას: რომ ყველაფერს, რაც აფხაზეთში ხდება, თუნდაც იქაური ადამიანების შეხედულებებს, არანაირი კავშირი კონფლიქტის მოგვარებასთან არ აქვს. არჩევნების დასრულებისთანავე ნატოს გენერალურმა მდივანმა ანდერს რასმუსენმა განაცხადა, რომ „ასეთი არჩევნების გამართვა ხელს არ უწყობს საქართველოში არსებული სიტუაციის მშვიდობიან და გრძელვადიან დარეგულირებას“.

ბისკენ. დასავლეთის მიერ სოხუმის იზოლირების პოლიტიკა არა კრეატიული, არათანმიმდევრული და კონტრპროდუქტიულია. დასავლეთი შერჩევით თანამშრომლობს მთელ რიგ არალიბერულ სახელმწიფოებთან და სადავო ტერიტორიებთან. ის მხარს უჭერს გარკვეულ ეკონომიკურ კავშირებსა და პროექტებს მოლდოვის აჯანყებული დნესტრისპირეთის რეგიონში და შეერთებული შტატებისთვისაც და ბრიტანეთისთვისაც მისაღებია არალიბერული ჩრდილოეთ კავკასიის თურქული რესპუბლიკის მოქალაქეთა პასპორტები. კავკასიაში უფრო კონსტიტუციული როლის შესრულების სურვილით, ევროკავშირმა შარშან აფხაზეთთან მიმართებაში უფრო პერსპექტიული „არალიბერული“ ჩარბოების „სტრატეგია მიიღო, რომლის მიზანია რეგიონთან კონსტიტუციის განვითარების ხელშეწყობა იყო, მაგრამ სტრატეგია გაიყინა ევროკავშირის ბიუროკრატიული გადაადგილებებისა და საქართველოს აგრესიული ლობირების გამო. ამით დასავლეთი მარგინალიზებული რჩება კავკასიის ამ ნაწილში და ეს სწორედ იმ მომენტში, როდესაც ვაშინგტონი და ბრიუსელი უნდა ავითარებდნენ დიდ სახელმწიფოთა კლიენტისთვის და კონფორმაციის ყველაზე კარგად ცნობილი სისტემის ალტერნატივებს.

ნატოს გაფართოების დასასრული. ლიბის კონფლიქტი აღმოსავლეთში ნატოს გაფართოების დასასრულისა და მუსლიმანური აღმოსავლეთის მდიდარი ნავთობის ხელში ჩასაგდებად ახალი კამპანიის დასაწყისია. ეს განცხადება ნატომ რუსეთის მუდმივმა წარმომადგენელმა დიმიტრი როგოზინმა გააკეთა. მისი თქმით, ლიბის ომი სრულიად ახალ მოვლენად იქცა, რომელსაც კარგად განაზღვრავს სტრატეგია და რომ რეალურად ეს ომი ნავთობისთვის ბრძოლაა.

მეორეც, თითქმის არ არსებობს იმის მტკიცებულება, რომ მოსკოვმა წინასწარ განსაზღვრა აფხაზეთში შედეგები, თუმცა დასავლეთის ღიად მტრულმა დამოკიდებულებამ ამ არჩევნებისადმი შეუგნებლად განამტკიცა რუსეთის მზარდი გავლენა.

აფხაზეთის მთავრობისა და საზოგადოებისთვის, საქართველოში რეინტეგრაციის გაზიარებაზე ზრუნვის ნაცვლად, დასავლეთის იზოლაციის პოლიტიკამ სოხუმს კიდევ უფრო მეტად უზიდავს რუსეთისკენ და ადგილობრივებში განამტკიცა იმის განცდა, რომ დასავლეთი საქართველოს სახელით მოქმედებს. შესამც, იმის დემონსტრირებით, რომ ეს არჩევნები არ აინტერესებს, დასავლეთი განაგრძობს კონტრპროდუქტიული პოზიციის განმტკიცებას.

ბრმა მხარდაჭერით, დასავლეთი თავად ამბობს უარს გავლენის იმ ბერკეტების ფლობაზე, რომელთა გამოყენებასაც ის შეძლებდა, რათა ბიჭვი მიეცა აფხაზეთის ხელისუფლებისთვის სტატუსთან და მსგავს საკითხებთან დაკავშირებული მოლაპარაკებებში.

ნატოს გაფართოების დასასრული

ლინკოლნი მიტჩელი

ნიუ იორკი - საქართველოს აჯანყებული რეგიონის, აფხაზეთის ამომრჩევლები საპრეზიდენტო არჩევნებში მონაწილეობდნენ, რომელიც შეერთებულმა შტატებმა და მისმა ევროპელმა მოკავშირეებმა უგულვებელყვეს.

ნიუ იორკი - საქართველოს აჯანყებული რეგიონის, აფხაზეთის ამომრჩევლები საპრეზიდენტო არჩევნებში მონაწილეობდნენ, რომელიც შეერთებულმა შტატებმა და მისმა ევროპელმა მოკავშირეებმა უგულვებელყვეს.

იაპონური საფონდო ბირჟა 6 სექტემბერს დაიხურა და 2009 წლის აპრილის შემდეგ მინიმუმში შეადგინა Nikkei-ს ბირჟაზე ინდექსი 2,21 პროცენტით 8591 პუნქტამდე, ხოლო Topix-ის ბირჟაზე 1,93 პროცენტით 741 პუნქტით.

ამასთანავე, სხვა ქვეყნების საბირჟო მონაცემები, რომელზეც უკვე დასრულებულია გაყიდვები 6 სექტემბერს, ძალიან დაბალია. სამხრეთ კორეაში გაყიდვები ძირითადად ინდექსის დაცემით, 1,07 პროცენტით დასრულდა, ავსტრალიაში - 1,6 პროცენტით. საერთო ინდექსი MSCI (Morgan Stanley Capital International)-ის მონაცემებით 1,7 პროცენტით დაეცა. ამჟამად იმ კომპანიების საფარული ღირებულება შემცირდა, რომელთა აქციები ინდექსშია შესული, 11,6 %-ით შეფასდა, რაც მიწვევს მარკეტინგულ ღირებულებას დასავლეთში. ბლუმბერგი აღნიშნავს, რომ ინვესტორები ბაზარზე არა მხოლოდ აქციების გაყიდვას, არამედ ინვესტიციების უსაფრთხო აქტივების ჩადებაში ცდილობენ. რაც შეეხება ოქროს ფასს, პირობით, მაჩვენებელი რეკორდულად გაიზარდა. ამჟამად ერთი უნცია ოქრო 1920 დოლარზე მეტი ღირს. რუსეთში საფონდო ბირჟას ზარალი გახსნამდე ერთი დღით ადრე მიაღწა. მოსკოვის ბანკთაშორისი სავალუტო ბირჟის ინდექსმა მოსკოვის დროით 11:05 გაზარდილი 1,02 პროცენტით აჩვენა, 1509 პუნქტით, ხოლო შიხს-ის ბირჟაზე 0,41 პროცენტით 1624 პუნქტამდე.

ნიუ იორკი

ტიმოქეოს ქოვაკაძე. ჩეხეთის ყოფილი პრეზიდენტმა ვაცლავ ჰაველმა და ტიბეტის სულიერმა ლიდერმა დლაი ლამამ გამოაქვეყნეს ღია წერილი, რომლითაც უკრაინის ყოფილი პრემიერ-მინისტრის იულია ტიმოქეოს გათავისუფლება ითხოვენ. მათ მიაჩნიათ, რომ ეს პროცესი პოლიტიკურად მოტივირებულია, ხოლო ევროკავშირმა ტიმოქეოს და უკრაინული ოპოზიციის სხვა დაკავებული წარმომადგენლების გათავისუფლება უნდა მოითხოვოს. წერილს ხელს აწერენ ჩეხეთის საგარეო საქმეთა მინისტრი კარელ შვარცენბერგი, გერმანიის ფედერალური რესპუბლიკის ექს-პრეზიდენტი რიხარდ ფონ ვაიციხეკერი, რუსი პოლიტიკოსი გრიგორი იავლინსკი და სხვები.

ინტერვიუ

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გატონი მიხეილი აზრსა და საპარტიო დამოუკიდებლობას — ფარულად ჰყიდის სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწებს უცხოელთა (რათა უნდა, ქართველი გლეხისთვის რაიმე ხიერი ბარათი, პირიქით, უცხოელს უმორჩილებს მას), არანაბრებს ეროვნულ წარმოებას იმპორტითა და რთული, უსამართლო საბაზისად სისტემით; რუსეთთან მუდმივი ძივითი საზღვარს არ აქვს ქართველ გლეხს და გიზნის მის, ამ ძვირის უზარმაზარ ბაზარზე დაბრუნებს ქართული პროდუქცია.

გულბათ რცხილაძე:

დასავლურ პიარ-კომპანიებს კადაფიას ბევრი ფული უხად, მაგრამ ამან ვერ უშველს

ქვეყანაში არსებულ სიტუაციასა და მიმდინარე მოვლენებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ თავის მოსაზრებებს უზიარებს ევრაზიის ინსტიტუტის ხელმძღვანელი, პოლიტოლოგი გურბათ რცხილაძე.

— კავკასიის საკითხებში კოლუმბიის უნივერსიტეტის ექსპერტმა ლინკოლნ მიტჩელმა The New York Times-ში დაბეჭდილ ანალიტიკურ მასალაში განაცხადა, რომ აფხაზეთში უფრო დემოკრატიული არჩევნები ჩატარდა, ვიდრე საქართველოში. ეს განცხადება ნათლად წარმოაჩენს ორმაგი სტანდარტების პრობლემას, რომელიც სტანდარტებითაა ვაშინგტონში „ჩვენთან“ სააკაშვილს ყველაფერს პატივს, მათ შორის — არადემოკრატიულ არჩევნებს და საკუთარი მოქალაქეების მკვლელობასაც, მაგრამ ხომ არ არის მიტჩელის ეს განცხადება მიზნობრივი, რომ იმავე ვაშინგტონის ტონი საქართველოს ხელისუფლების მიმართ გამოეხატებინა?

რის დატვირთვას... მაგრამ, რაც მოხდა მათ, იცით. ასე განმარტდა იმავე წლის მაისის საპარლამენტო არჩევნებზე, 2009 წლის საპარლამენტო არჩევნების დროს, ახლანდელი ყოფილ დემოკრატიული და მსოფლიოში უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

„დამოუკიდებლობა“, თან მათ დამატებით ქართული მიწები მიუერთა, რომლებიც საკუთარი აფხაზეთსა და ოსებს ნაკლებად სჭირდებათ და არც იციან, რა უნდა უყონ ამ მიწების კოდორსა თუ ახალგორში. დღეს კულუარებში ბევრი რუსი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— ხელისუფლება არამართვითი მართლმადიდებლობას, არამედ ცდილობს, ტოტალური კონტროლი დაიმყაროს ეკლესიის მესვეურებზე, ამის დასტურად სინოდისა და მის გარშემო განვითარებული მოვლენებიც იკმარებს. თუ ხელისუფლებამ შეძლო ეკლესიის მართვითად გადაქცევა, ნიშნავს თუ არა ეს, რომ სააკაშვილის დიქტატურა საბოლოოდ და (მისი ასაკის გათვალისწინებით) საკმაოდ დიდი ხნით დამყარდება?

— ეკლესიის დამორჩილება არა მხოლოდ სააკაშვილის დიქტატურის მომასწავებელია, არამედ ქართველი ერის გადამშენებლის დაგვირგვინება იქნება. ეკლესიის მისევერების არც თუ მცირე ნაწილი, რომელიც არა მხოლოდ სააკაშვილის დიქტატურის მომასწავებელია, არამედ ქართველი ერის გადამშენებლის დაგვირგვინება იქნება. ეკლესიის მისევერების არც თუ მცირე ნაწილი, რომელიც არა მხოლოდ სააკაშვილის დიქტატურის მომასწავებელია, არამედ ქართველი ერის გადამშენებლის დაგვირგვინება იქნება.

— თუ ოფიციალურ ვერსიას დავუჯერებთ, რომ ბატონი მიხეილი აზრსა და საპარტიო დამოუკიდებლობას უყიდის სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწებს უცხოელთა (რათა უნდა, ქართველი გლეხისთვის რაიმე ხიერი ბარათი, პირიქით, უცხოელს უმორჩილებს მას), არანაბრებს ეროვნულ წარმოებას იმპორტითა და რთული, უსამართლო საბაზისად სისტემით; რუსეთთან მუდმივი ძივითი საზღვარს არ აქვს ქართველ გლეხს და გიზნის მის, ამ ძვირის უზარმაზარ ბაზარზე დაბრუნებს ქართული პროდუქცია.

— გაზეთში, თუნდაც „ნიუ იორკ ტაიმის“ მაგვარ გავლენიან გაზეთში გამოქვეყნებული ერთი მასალით რაიმე მასშტაბური დასკვნების გაკეთება აშშ-ის ხელისუფლების პოლიტიკაში მოსალოდნელი ცვლილებების შესახებ არ შეიძლება. თუკი სააკაშვილის რეჟიმისადმი კრიტიკულმა მასალებმა გავლენიან ამერიკულ პრესაში რეგულარულად ხასიათი მიიღო, მხოლოდ მაშინ იქნება შესაძლებელი ტენდენციურად საუბარი, რაც უკვე სხვა დასკვნების საფუძველზე მოგვეხდინა. „თავისუფალი“ დასავლურ პრესაში ბევრი შეკვეთილი სტატია იბეჭდება. მოგეხსენებათ, „დემოკრატიული მოვლენების“ მოსყიდვა პოსტსაბჭოთა რეჟიმებშიც ისწავლეს, სააკაშვილის რეჟიმის ჩათვლით, და შეკვეთილი მასალები, ამ ხელისუფლების სასარგებლოდ, საკმაოდ ხშირად დასავლურ პრესაში.

— გამოუსწორებელი ოპტიმისტი ხარ თქვენც? უკვე ცხადია, რომ არჩევნებით სააკაშვილის ხელისუფლება არ წავა. მრავალრიცხოვან საპარტიო აქციებს „მარადიუტისტი“ ოპოზიციონერები გაყიდნან, მცირერიცხოვანს — ვანო მერაბიშვილის კანტორა დაარბევს. მოჯადოებული წრეა, გამოსავალი არ ჩანს, რადგან არც არჩევნები ჩრჩობს და არც პროტესტის, საკმარისი რესურსი არსებობს, ხოლო ხელისუფლება, რომლის ძალით გამგებები არავენ არის, ნებით არსად წასვლას არ აპირებს...

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

— თქვენს აზრით, რუსეთთან უფრო მეტი იმპერიატივი და უფრო მეტი პოლიტიკოსი და ექსპერტი ამბობს, რომ დაშვებულ იქნა სტრატეგიული შეცდომა, თუ იქნა ამის ღიად თქმა მათ არ აწყობთ და ახლა ეს არც არაფერს მოიტანს.

451

გრაფიკული
ფორმებით

გაეპისა და ლესგოსელების ერთი ქართული საიტი ჩივის, რომ იანვრიდან დაფინანსება შეწყდა და სპონსორს ეძებს. ვიდრე საპარტიველო სელინსუფლებას ტოლერანტობის მორიგი შეტევა დაეწყება და ქართული მადანსახადის გადახდელის თანხებს ამგვარ გამოცემებს უზოქებს, გაეპის საიტზე გადინებები ალსავსე ერთი ინფორმაციის კვალს მივყავით...

საქართველო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

«საქართველოში ჰაბსბურგების მემკვიდრეებს აბაჯანებს აბათილები უტყდებათ»

ეს გამონათქვამი გამოცდილ გეის ეკუთვნის, რომელიც საკუთარ მდიდარ გამოცდილებას ინტერნეტსივრცეში დამწყებ ბიჭუნებს უზიარებს. წინასწარვე ვგრძნობ, როგორ აიჯაგრებიან ადგილობრივი, დემოკრატიის მოკლე კურსგავლილი ლიბერალები ამ სტრიქონების კითხვისას, რადგან ამ თემაზე საუბრის ექსკლუზივი თავისად მიაჩნიათ. ისიც ზედმინებით ზუსტად იცინა, თუ რა ტონით და შეფასებებით უნდა წერონ უმცირესობებზე. მედიასაშუალებებშიც სწორედ მათ აქვთ სიტყვის თავისუფლება გარანტირებული, თუმცა თავად მათ ბანაკშიც შეჯიბრია იმაზე, ვინ უფრო „წინაა წასული“.

ერთ-ერთი „მონინავე“ ჭმუნავს: „რაღაც გაიაზრა ეჭვიანმა ქართველმა კაცმა, რომელსაც, ვინ იცის, რამდენი წელია, ატყუებს ხელისუფლება და მისი ტელევიზიები; რომელსაც გარდამავალ ასაკში – როცა სხეულში სისხლი ახლებურად იწყებს ჩუხჩუხს – მშობლები არ უხსნიან ჩუხჩუხის მიზეზებს; დაბოლოს, რომელსაც იცის: თუ ამ ქვეყანაში მორალზე ბევრს ილაპარაკებ, ხალხსაც „მორალურად მდგრადი“ ეგონები – ქუჩაში გაგაჩერებენ, კარგი კაცი ხარო, გეტყვიან, სუფრაზე ჯიჯივულად გადღვგრძელებენ და არც მოძღვართან გექნება პრობლემა...“

ანებს ძალადობისკენ მოუწოდებენ. მინდა გავაფრთხილო ამგვარი – გაზეთის მესვეურნი, რომ მოუშვან მიიმუხობას, ხანამ დროა, თორემ, როდესაც მოხვდებათ, მერე კივილს ატყენთ თავისუფალი პრესა იზღუდებაო. თავისუფალი პრესა, ბატონებო, არ ნიშნავს სხვების უფლებების შეზღუდვას და სხვა ადამიანების მიმართ ძალადობისკენ მოწოდებას. არ არსებობს ზუსტი მუხლი ჰომოფობიასთან დაკავშირებით, რომ ამ წუთსვე მოგვევლო თქვენთვის და გაგვესტუმრებინეთ „ვირის აბანოში“, როგორც სისხლის სამართლის დამნაშავეები (სტილი დაცულია).

მოდღვარი! ჰო, მედიასაც ჰყავს თავისი მოძღვრები. ამიტომ უფრო „მეს“ ანონსში უფრანოსტი, კარგადაც რომ სცოდნოდეს ეს ყველაფერი, ვერ დაინყებდა იმის ახსნას, რომ ჰომოსექსუალიზმი (იქ, სადაც მეცნიერება კარგადაა განვითარებული), დიდი ხანია, არ ითვლება არც ავადმყოფობად, არც ცოდვად, არც კანონის დარღვევად. და, სხვათა შორის, არც „არჩევანია“, როგორც ამტკიცებენ ხოლმე ის ქართველი ლიბერალები, რომელთაც, როგორც ჩანს, ასევე რაღაც დააკლდათ მშობლებისგან „სისხლის ჩუხჩუხის“ პერიოდში.

ერთი სიტყვით, არა მარტო ჩვენ (ვისაც ჰომოფობიებად მიგვიჩივენ), არამედ საკუთარ თანამოაზრეებსაც ერჩიან უვიციობისა და „დაბალი კულტურის“ გამო. თუმცა ქვეყანაში, სადაც სტურა ქსენოფობია, ჰომოფობია დიდი ცოდვა აღარ არის. აღარც ის უნდა გვიკვირდეს, რომ გუშინ გამოცხვარი „ლიბერალები“ განინმატებულნი ტონით გვითვლიან ინტერნეტსივრცეში: „როგორც აღმოჩნდა, ქართულ პრესაში თუ ანტიპრესაში ისევ საკმაოდ იმძლავრა ჰომოფობიურმა გამოხდომებმა. ამჯერად საუბარია გაზეთზე „საქართველო და მსოფლიო“, რომელშიც სხვადასხვა ფსევდონიმებით იბეჭდება ჰომოფობიური და უკიდურესად სიძულვილით სავსე სტატიები, რომლებიც ადამი-

ქართველმა ახლგაზრდაებმა გარანტირებული გაიჭირებინა ჰაბსბურგების მემკვიდრეებს, სოლო შედეგად ხელ-ფეხი შეუკარს და მდინარეში გადარჩა. ტურისტები წელიდან იმართლებიან აპოიყვანეს

ქართულ ვიკიპედიაში, დიდი ხანია, არსებობს მშობლიურ ენაზე დანერგილი განმარტება იმის შესახებ, თუ რას ნარმოადგენენ გეები, ლესბოსელები, ტრანსები და ასე შემდეგ. ახლანდელ ქართულ ვიკიპედიაში კიდევ უფრო გამდიდრდა და ამჯერად მას გეი სლენგების განმარტებები დაემატა. თუ როგორ გამოიყურება იგი, შეგიძლიათ იხილოთ თავად საიტზე.

მითითებულ ლინკზე აღარავითარი „გეი სლენგი“ არ არის, ვიკიპედია კი მორცხვად გვაუწყებს: „ვიკიპედიაში არ არის გევირები ამ სახელით. სცადეთ მიიძიონ გვერდები, სადაც ეს სიტყვა არის გამოყენებული“. როგორც ჩანს, ქართული ვიკიპედიაც ჰომოფობიებად ჩაიგდეს ხელში და ეგზომ სანატრელ გეი სლენგსაც ისინი ბლოკავენ. სამაგიეროდ, ვერაფერს ბლოკავს სხვა ქართულ ვიკიპედიას, რომელზეც უხვად არის გამოყენებული სხვა მიზნით კეთდება და პატარა ბავშვსაც კი არ სიაშოვნებს მისი გაკეთება, — ურჩევნია, ბუნებრივი გზით დააღწიოს თავი პრობლემებს, თუმცა კაცია და გუნება!

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არ იქნება სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არ იქნება სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არ იქნება სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არ იქნება სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არ იქნება სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არ იქნება სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ამის წამკითხველი მიხვდება, რომ მოსალოდნელი „ინციდენტები“ პირდაპირ მიუთითებს იმ ადგილის ჭეშმარიტ მოკლედ, ეს ყველაფერი არ იქნება სასიამოვნო დასაწერია, მაგრამ გარწმუნებთ, ძალიან, ძალიან მნიშვნელოვანია სექსში.

ლები იქ ყოველთვის არიან. საგუშაგოც აქვთ, აეროპორტის მოპირდაპირე მხარეს. ტურისტების ცემის შესახებ ჩვენ არანაირი ინფორმაცია არ გვაქვს, — განაცხადა გამგებლის მოადგილემ.

კახეთის საინფორმაციო ცენტრის ინფორმაციით, ქართველი ახალგაზრდები, რომლებმაც ტურისტები ცემეს, მაღალჩინოსნების შვილები არიან. ამ ახალგაზრდების ვინაობა ჯერჯერობით უცნობია. სამაგიეროდ, საცნაური ვახდა, რომ, მიდრეკილია საპარტიველო სელინსუფლებას სტურას „მსენოფობიას“ ეპარქის, მაღალჩინოსანთა შვილები გაეპის ცემის შემდეგ ჩვენ ვართ ჰომოფობიური სელინსუფლების მაღალჩინოსანთა შვილები?

ქართველ გეებს კი, სხვა პრობლემებთან ერთად, ისიც ახსენებთ, რომ რუსული საიტები ბევრად უფრო მრავალფეროვანი და საინტერესოა. ჭმუნავენ იმაზეც, რომ იძულებული არიან, რუსულ ენაზე უყურონ გეი ფილმებს. მადლობა თქვან, რომ საქართველოს ხელისუფლება მათ ქართულ სუბტიტრებს არ ადებს!

რამდენიმე დღის წინ სანკტ-პეტერბურგში ერთ-ერთი გეიკლუბის ხელმძღვანელმა პოლიციამ კლუბზე თავდასხმის შესახებ განაცხადა. ყოველგვარი ახსნა-განმარტების გარეშე, სამხედრო უსწრებამ მამაკაცმა კლუბში მყოფთა ცემა დაიწყო. დაზარალებულებიდან, რომელთა რაოდენობა ხუთს აღწევს, ერთ-ერთმა უკვე შეიტანა საჩივარი სამართალდამცავ ორგანოებში. კლუბში განაცხადეს, რომ დაუპატიჟებელი სტუმრებისთვის შეშვებაზე უარის თქმა არ შეეძლოთ, რადგან მათ პოლიციელების საბუთები წარმოადგინეს. გამოძახებული პოლიცია ადგილზე არ მივიდა. დაუპატიჟებელმა სტუმრებმა თავად დატოვეს კლუბი. როდესაც გეიკლუბიდან ისევ დარეკეს პოლიციაში, მათ უპასუხეს, — გამოძახება იმეტომ დარჩა უპასუხოდ, რომ მისამართი აერიათ.

საინტერესოა, რომ კლუბის მენეჯერებმა კარგად იცოდნენ გეების მიმართ დამოკიდებულების შესახებ, მაგრამ საკუთარ გასართობ დაწესებულებას ამერიკული სურიალის — „პოლიციის აკადემიის“ ერთ-ერთ სერიაში ნაწევნი სწორედ ამგვარი კლუბის სახელი — „ცისფერი ხამანკა“ შეურჩიეს. შეგახსენებთ, რომ ამ კლუბის სტუმრების მსხვერპლი ამერიკულ სერიალში სწორედ პოლიციის მაიორი ალმონდა. სავარაუდოდ, რუსი სამართალდამცავები, კლუბის მენეჯერებთან დაკავშირებით მიუხედავად, „ცისფერი ხამანკებთან“ მივარდნილ პირებს ძებნას არ დაუწყებენ. არც ის უნდა იყოს გასაკვირი, რომ ამ სახელწოდების კლუბში მისვლა პოლიციელებს მაინცდამაინც არ ეხალისებათ!

ნანა დემდარიანი

P.S. ზოგადად, სიძულვილი ცუდია, ძალიან, ძალიან, ძალიან ცუდი. არც ზიზის გრძობაა კარგი, მაგრამ ვირს პიტნას რომ სწრიდნენ, სწორედ ასეა ეს ამბავიც. გასული საუკუნის 40-იან წლებში ქალაქში ერთი, დღევანდელი ტერმინოლოგიით, ცნობილი გეი ცხოვრობდა. ყველა იცოდა, მაგრამ არავინ ერჩოდა. ერთხელაც, ტრანსგენდერული ბიჭუნმა მიაძახეს: „ტუზი, შე პიდარასტო!“ ისიც მოუბრუნდა და უპასუხა: „სო-მე-ხოო!“ ახლა გამოცანით: რომელი იყო მათგან ქსენოფობი და რომელი — ჰომოფობი?

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„უკვე ორი მაგალითი გვაქვს აფხაზეთისა და „სამხრეთ ოსეთის“ სახით და ჭკუა მაინც ვერ ვისწავლეთ. არსებობენ ბარაკოვული ჯგუფები, ერთ შორის პრესაშიც, რომლებიც ან კონკრეტულ შეკვეთებს ასრულებენ, ან იმდენად არაადაქვებურები არიან, რომ არ ესმით, რა სასიფათო საკითხთან აქვთ საქმე“.

არნოლდ სტეფანიანი:

თუ ისიან, რომ აბენტი ვარ, დაიბეჭდები და დაიჭირები

რეჟისორმა ზაზა სვანაძემ საზოგადოებრივი მოძრაობა „მრავალფეროვანი საქართველოს“ ლიდერი არნოლდ სტეფანიანი „საქართველო და მსოფლიოსთან“ (№129) ინტერვიუში პროვოკატორობასა და რელიგიურ-ეთნიკური შუღლის გაღვივებაში დაადანაშაულა. სტეფანიანს სვანაძის შესახებ საუბარი არ სურს და, თავის მხრივ, პროვოკაციულ ქმედებებსა თუ ქსენოფობიურ განცხადებებში თავად სვანაძესა და სხვა, საზოგადოებისთვის ცნობილ სახეებსა თუ სასულიერო პირებს ადანაშაულებს. თუ რატომ გააქტიურდა ბოლო დროს სტეფანიანი და რამ გამოიწვია მისი აღშფოთება, „საქართველო და მსოფლიოსთან“ მისი საუბრიდან შეიტყობთ.

— ვითარება მას შემდეგ დაიძაბა, რაც საქართველოს სომეხთა პატრიარქი გარეგინ მეორე ესტუმრა. მისი ვიზიტის შემდეგ, საქართველოს პარლამენტმა რელიგიურ გაერთიანებებს საჯარო სამართლის იურიდიული პირის სტატუსი მიანიჭა. თქვენ ეს გადაწყვეტილება მოინდონეთ, თუმცა ნაჩქარევად მიიჩნიეთ...
— ახლაც ასე ვფიქრობ. ის კანონი, რომელიც პარლამენტი ნაჩქარევად იღებს, ვერ მუშაობს. ეს კანონი უნდა მიეღოთ 2004 წელს, როცა სახელმწიფოს ეკლესიასთანაც კარგი ურთიერთობა ჰქონდა და ხალ-

— თქვენ ქართველი სასულიერო თუ საერო პირები არმეწიფობიასა და ქსენოფობიაში დაადანაშაულეთ. გავრცელდა ინფორმაცია, რომ მათ წინააღმდეგ პროკურატურაში საჩივრის შეტანასაც აპირებდით. კონკრეტულად რაში სდებთ ბრალს ამ ადამიანებს?

— მეცადინეობს ინფორმაცია გავრცელდა, თითქოს ვინმეს ვუწიე. ვერავის ვუწიე, ვინაიდან, აზრი არ აქვს. ქვეყანაში შესაბამისი კანონმდებლობა არ არსებობს, რომ ეს ადამიანები ამ გამოხატულებების გამო დაისჯონ. ჩვენ, უბრალოდ, ვაპროტესტებთ მათ ქმედებას, ვაგროვებთ ქსენოფობიურ გამოხატულებებს და ვავრცელებთ, რათა საზოგადოებამ ყველაფერი თავად შეაფასოს. **ალსანიშნავია, რომ მე არ ვსაუბრობ მსოფლიო არამეწიფობიასა და უზრუნველყოფის და უზრუნველყოფის შემთხვევებზე, არამედ მათი წინააღმდეგ არის მიმართული და განსაკუთრებით გამოირჩევიან პოლიტიკოსები, ინტელიგენციის წარმომადგენლები — შალვა შამugiaვილი, ელიზბარ ჯავახიძე, თამარ შამugiaვილი, თანამოქალაქი, რაჟო აბაშული, რაჟო ჩხეიძე, რომლებსაც ვადავნი, ზაზა სვანაძე, შალვა ხაჭაპურიძე, ზომბირთი სასულიერო პირები — ელიზბარ დიპაონიძე, აბრამ ჩაღუნელი, დეკანოზი დავით ისაქაძე...**

ჩვენ მივმართეთ წინდა სინოდსაც, ვინაიდან სასულიერო პირებზე იყო საუბარი, და მივგანჩნია, რომ სასულიერო პირი ხალხს სისხლისღვრისკენ არ უნდა მოუწოდებდეს. გადავწყვიტეთ, ვერ სინოდის გადაწყვეტილებას დაველოდით.
— თქვენ ცოტა ხნის წინათ განაცხადეთ, რომ სექტემბრის ბოლოსთვის ანტისომურის ისტერიის პიკს ელოდებით, რა გაძლევთ ასეთი განცხადებებით გამოსვლის საფუძველს?
— ეს ინფორმაციაც არასწორად გავრცელდა. მე ვთქვი, რომ სომხური ისტერიის რამ-

«საუბარი იაზა, რომ სააკაშვილი სოფისა, აპრიკელი სოფისა და აპრიკელი სააკაშვილი და აპრიკელი სააკაშვილი არ მოუტანს, არამეწიფობია»

როდესაც ვსაუბრობთ, რომ ვიღაცამ „პრიტანიკში“ დანერგა, თითქოს ქართული ანბანი მისთვის მამოქმედა ვიღაცამ, იმდენად მამოქმედა ვიღაცამ, რომ რელიგიური პირებიც ანტიპროტესტული აქტივობები აწყობენ, რომლებიც საბარათებში უნდა მსოფლიო საინტერესოა, რომ მსოფლიო ეპიზოდებია ამ შეხვედრიდან დამონტაჟებული. გარეგინის ქცევას ვერ გავამართლებ და არც არის ჩემი საქმე იმის განხილვა, რამდენად იცავდა ის ეტიკეტს, მაგრამ, მეგონა, სომხეთში მას ამის გამო პრობლემები შეექმნა და სომხეთში უფრო აქტიურად აკრიტიკებენ, ვიდრე საქართველოში. თუმცა ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ამ კადრების გამო, ანტიკომუნისტური უნდა გავრცელდეს მოსახლეობაში.

— უფრო მეტიც, მეუფე ზენონის განცხადებით, გარეგინ მეორე მაგიდაზე მუშტების ბრახუნით მოთხოვდა საქართველოს პატრიარქისგან სომხური მხარის მოთხოვნების დაკმაყოფილებას.
— ამ ფაქტის შესახებ არ ვიცი, მაგრამ ის ვიცი, რომ მეუფე ზენონის განცხადება ძალიან ცუდ დროს გაკეთდა და გარკვეულწილად მოახდინა ამ ისტერიის პროვოცირება.
— რას იტყვი Wikileaks-ის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაზე, რომელშიც საუბარია გარეგინ მეორეს მიერ 2009 წელს ბარაკ ობამასთვის მიწერილი წერილის შინაარსზე, სადაც ის საქართველოს ხელისუფლებას აკრიტიკებს და რელიგიური და ეროვნული უმცირესობების ზეწოლაზე საუბრობს?
— მე საერთოდ ვცდილობ ხოლმე, რომ Wikileaks-ის ინფორმაციაზე კომენტარები არ გააკეთო, მაგრამ ამ შემთხვევაში გამომსჯილის დავუშვებ

სმიც მეტი ნდობით სარგებლობდა.
— გალიზიანება გამოიწვია გარეგინ მეორეს ქცევამაც, ალბათ, ნახეთ ინტერნეტში გავრცელებული კადრები, სომეხთა პატრიარქის ქცევა მოგეწონათ?
— სხვათა შორის საინტერესოა, რომ მსოფლიო ეპიზოდებია ამ შეხვედრიდან დამონტაჟებული. გარეგინის ქცევას ვერ გავამართლებ და არც არის ჩემი საქმე იმის განხილვა, რამდენად იცავდა ის ეტიკეტს, მაგრამ, მეგონა, სომხეთში მას ამის გამო პრობლემები შეექმნა და სომხეთში უფრო აქტიურად აკრიტიკებენ, ვიდრე საქართველოში. თუმცა ეს არ ნიშნავს იმას, რომ ამ კადრების გამო, ანტიკომუნისტური უნდა გავრცელდეს მოსახლეობაში.

— თქვენ ცოტა ხნის წინათ რუსთაველის თეატრს ბოიკოტი გამოუცხადეთ. როგორც სტურუას მოხსნას მიესალმებით?
— როგორც სტურუა უნიკალური ნიჭის მქონე რეჟისორია, მაგრამ არავის აქვს უფლება, ასე ისაუბროს. ვერ დავიჯერებ თავიდან, რომ ასეთი რაღაც თქვა, ჟურნალისტის შეცდომა მეგონა. გავუვზავებთ წერილი და განმარტება ვთხოვე. თუმცა, ბოდინის მოხდის ნაცვლად, მან იგივე გაიმეორა. როცა სააკაშვილზე საუბრობდა, პირდაპირ თქვა, რომ, თუ სომეხი ხარ, აპრიკელი არ შეგიძლია ქვეყნისთვის კარგი გააკეთო. ეს არის სწორედ ქსენოფობია.

— ბოლო დროს თქვენი გააქტიურება ბევრმა თქვენს აგენტურულ საქმიანობასაც დაუკავშირა. პრესაში თქვენი აგენტურული საქმიანობის შესახებ გავრცელდა ინფორმაცია.
— ჩვენ სულ აქტიურები ვართ, მაგრამ ტელეკომპანიები: „იმედი“, „რუსთავი 2“ არ აშუქებდნენ ჩვენს პრესკონფერენციებს. როცა ერთ გადაცემაში გავაკრიტიკე სააკაშვილი, პირველმა არხმა საერთოდ არ გაუშვა ეთერში და დღემდე პასუხზე არ გაუციათ, რატომ მოხდა ასე.
მინდოდა მეჩვილა, მაგრამ გადავიფიქრე, რადგან ისეთი კანონმდებლობა გვაქვს, მე უნდა ვიმართლო თავი, რომ აგენტი არ ვარ. 1997 წლის 23 დეკემბერს ვიყავი თუ არა ახალქალაქში, არ მახსოვს და რა ვქნა?
— კაპიტან ვოდოლაშვილის კოსთან თქვენს კავშირზე იყო საუბარი. თუ იცნობთ მას და რა ურთიერთობა გქონდათ?
— არ ვიცი, ვინ არის ვოდოლაშვილი და არც მინტერესებს. მე ვიცი, რომ სუფთა ვარ და, ვისაც რა უნდა, ის დაწეროს. თუ იცინა, რომ აგენტი ვარ, დაუმიტკიცონ და დამიჭირონ.

დისკრიმინაცია, როცა ადამიანს ესმის, რომ ვიღაც ეთნიკური ნიშნით არ მიიღეს სამსახურში, თავდაც ალარ ცდილობს საჯარო სამსახურში მუშაობის დაწყებას.

— თქვენ ბრძანეთ, რომ გვარი არ გადაიკეთეთ. თუმცა ბევრი გვარგადაკეთებული ეთნიკურად სომეხი ცხოვრობს საქართველოში. თქვენ საფრთხეს ვერ ხედავთ ამაში? რატომ უნდა იცვლიდეს გვარი ადამიანი და რატომ უნდა ამბობდეს უარს საკუთარ წარმომავლობაზე?

— ამაზე მე ვერ გიპასუხებთ, რადგან მე არ გადამიკეთებია გვარი. რა თქმა უნდა, ყველაფერი ხდება, ისიც კი გამიგია, ერთმა გარდაცვლილი მშობლების საფლავის ქვევით კი გამოცვალა, რომ არავის გაეგო მისი სომეხობა. ასეთი მარაზმიც არსებობს. ალბათ, ფსიქოლოგიური დისკომფორტის გამო იქცევინ ასე, ფიქრობენ, რომ მეტს მიაღწევენ. გვარის გამოცვლაში მე პირადად პრობლემას ვერ ვხედავ, რადგან ადამიანის თვითინდივიდაცია არა მხოლოდ ეთნიკური წარმომადგენელია, არამედ გვარი განსაზღვრავს, არამედ ბევრი სხვა მაჩვენებელი, რაც ჩემთვის უფრო მნიშვნელოვანია.

— თქვენ ცოტა ხნის წინათ რუსთაველის თეატრს ბოიკოტი გამოუცხადეთ. როგორც სტურუას მოხსნას მიესალმებით?

— როგორც სტურუა უნიკალური ნიჭის მქონე რეჟისორია, მაგრამ არავის აქვს უფლება, ასე ისაუბროს. ვერ დავიჯერებ თავიდან, რომ ასეთი რაღაც თქვა, ჟურნალისტის შეცდომა მეგონა. გავუვზავებთ წერილი და განმარტება ვთხოვე. თუმცა, ბოდინის მოხდის ნაცვლად, მან იგივე გაიმეორა. როცა სააკაშვილზე საუბრობდა, პირდაპირ თქვა, რომ, თუ სომეხი ხარ, აპრიკელი არ შეგიძლია ქვეყნისთვის კარგი გააკეთო. ეს არის სწორედ ქსენოფობია.

— ბოლო დროს თქვენი გააქტიურება ბევრმა თქვენს აგენტურულ საქმიანობასაც დაუკავშირა. პრესაში თქვენი აგენტურული საქმიანობის შესახებ გავრცელდა ინფორმაცია.

— ჩვენ სულ აქტიურები ვართ, მაგრამ ტელეკომპანიები: „იმედი“, „რუსთავი 2“ არ აშუქებდნენ ჩვენს პრესკონფერენციებს. როცა ერთ გადაცემაში გავაკრიტიკე სააკაშვილი, პირველმა არხმა საერთოდ არ გაუშვა ეთერში და დღემდე პასუხზე არ გაუციათ, რატომ მოხდა ასე.
მინდოდა მეჩვილა, მაგრამ გადავიფიქრე, რადგან ისეთი კანონმდებლობა გვაქვს, მე უნდა ვიმართლო თავი, რომ აგენტი არ ვარ. 1997 წლის 23 დეკემბერს ვიყავი თუ არა ახალქალაქში, არ მახსოვს და რა ვქნა?

— კაპიტან ვოდოლაშვილის კოსთან თქვენს კავშირზე იყო საუბარი. თუ იცნობთ მას და რა ურთიერთობა გქონდათ?

— არ ვიცი, ვინ არის ვოდოლაშვილი და არც მინტერესებს. მე ვიცი, რომ სუფთა ვარ და, ვისაც რა უნდა, ის დაწეროს. თუ იცინა, რომ აგენტი ვარ, დაუმიტკიცონ და დამიჭირონ.

ესაუბრა შორენა ციხქარაშვილი

მიუხედავად იმისა, რომ დეფოლტის საფრთხე ამ ეტაპზე აღარ არსებობს, მსოფლიოს წამყვანი საფონდო ინვესტიციის კომპანია ვარდენს განაგრძობს, რაც თავისთავად ნარმოადგენს მიმდინარე პროცესების საკმაოდ მრავალმხრივ და სერიოზულ შეფასებას.

მსოფლიო

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

აშშ-ის წარმომადგენლობითმა პალატამ და სენატმა მხარი დაუჭირა 31 ივლისს მიღებულ შეთანხმებას საგარეო ვალის ზედა ზღვრის გაზრდისა და სახელმწიფო დანახარჯების შემცირების თაობაზე. მანამდე პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ გამოაცხადა, რომ კონგრესში დემოკრატიული და რესპუბლიკური პარტიის ლიდერები მივიდნენ კომპრომისულ შეთანხმებამდე, რომელიც აშშ-ის ეკონომიკის დეფოლტის თავიდან აცილების საშუალებას იძლეოდა. შეთანხმებით მიღწეული პირობების თანახმად, სახელმწიფო ვალის ლიმიტის ზრდა და სახელმწიფო დანახარჯების შემცირება ორ ეტაპად განხორციელდება და შესაბამისად 2,1 ტრილიონსა და 2,4 ტრილიონს შეადგენს. პირველ ეტაპზე გათვალისწინებულია სახელმწიფო ვალის ზედა ზღვრის გაზრდა 900 მილიარდი დოლარით და ამით ტექნიკური დეფოლტის საფრთხის გაუვნებლყოფა და ბიუჯეტის ხარჯვითი ნაწილის შემცირება 917 მილიარდი დოლარით 10 წლის განმავლობაში.

აშშ ზედა ზღვრის გაზრდა და სახელმწიფო დანახარჯების შემცირება

დეფოლტის საფრთხის შეფასება მოკლევადიანი პერიოდის საფრთხისა და სახელმწიფო ვალის ლიმიტის ზრდასთან დაკავშირებით

შემდეგი ნაბიჯი იქნება სპეციალური ორპარტიული კომისიის შექმნა, რომელიც ნომინალურ ვალის ზრდასთან დაკავშირებული დანახარჯების 1,5 ტრილიონი დოლარით და-მატებით შემცირების შესახებ ამ კანონპროექტის მიღების შემთხვევაში (არაუგვიანეს დეკემბრის დასასრულსა), სახელმწიფო ვალის ზედა ზღვრის ავტომატურად გაზრდას კიდევ 1,5 ტრილიონი დოლარით. თუ შემოთავაზებული ალგორითმი ჩაიშლება და პარლამენტი კანონპროექტს არ მიიღობს, შემდეგი ეტაპი იქნება დანახარჯების ავტომატური შემცირება თავდაცვისა და სოციალური უზრუნველყოფის ხარჯების შემცირების ჩათვლით. ამ შემთხვევაში სახელმწიფო ვალის ზედა ზღვარი მაინც გაიზრდება, ოღონდ — 1,2 ტრილიონი დოლარით.

უკანასკნელ წუთში მიღებული გადაწყვეტილება დემოკრატიულ და რესპუბლიკურ პარტიებს შორის უხეში კომპრომისია, რომლის მიზანია იყო, არ დაეშვა ამერიკის ტექნიკური დეფოლტი. მიუხედავად მიზნებისა და შეხვედრების სხვადასხვაობისა, ამგვარი გაგვირგვინების არც დემოკრატების მიზნებს შეესაბამება და არც რესპუბლიკელებისას. ამის გამო ექსპერტები მათ შორის შეთანხმებას ეჭვის დონეზეც კი არ მიიჩნევენ.

ბევრად უფრო მნიშვნელოვანი კომპრომისების დეტალებია. მიღებული სამოქმედო გეგმა ითვალისწინებს სახელმწიფო დანახარჯების შემცირებას საპენსიო სისტემისა და ჯანდაცვის ხელუხლებლად. მდიდრებისთვის არ გაიზრდება გადასახადები. ამასთან დაკავშირებით, ობამამ დანაშაულობით აღნიშნა, რომ, მიუხედავად რესპუბლიკელების წინააღმდეგობისა, მდიდარ მოქალაქეებსა და მსხვილ კორპორაციებს, აუცილებელია, ვთხოვოთ, საგადასახადო რეფორმის გზით საკუთარი წვლილი შეიტანონ დეფიციტის დასაგულრიერების საქმეში. პრეზიდენტის აზრით, ნავთობკომპანიებს შეუძლიათ, უარი თქვან შესუსტებულ გადასახადებსა და შეღავათებზე, რითაც სხვა მრავალი კომპანია არ სარგებ-

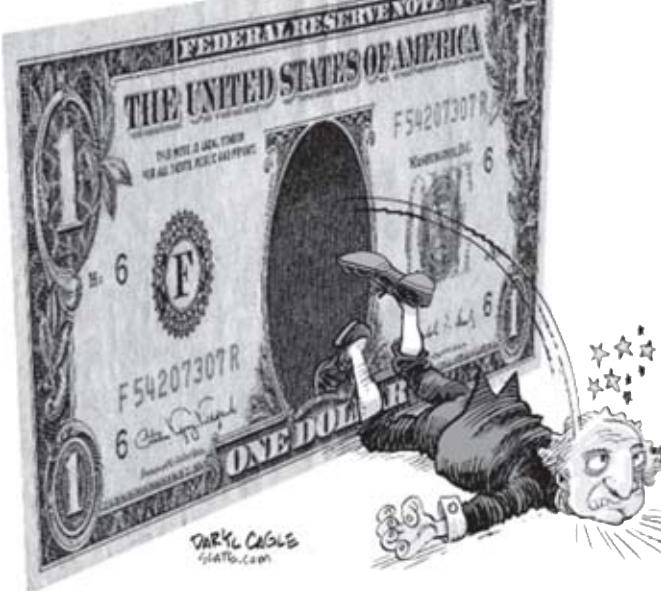
საკითხავია, რას იძლევა ეს გადაწყვეტილებები გრძელვადიან პრესპექტივაში. ამ კითხვაზე პასუხი კი არც იმდენად სასიხარულო და ოპტიმისტურია, როგორც კომპრომისის მიღების შესახებ ცნობაზე ბაზრების პირველი რეაქცია იყო. სახელმწიფო ვალის ზედა ზღვართან დაკავშირებული მოვლენების კულმინაციურ მომენტამდე ცოტა ხნით ადრე მსოფლიო სარეიტინგო სააგენტოები აშშ-ის უმაღლესი საკრედიტო რეიტინგის შესაძლო შემცირებაზე ალაპარაკდნენ. ამერიკული რეიტინგების შესახებ პროგნოზების შესაძლო გაუარესების ამ ეჭვქვეშა დაყენების ფაქტიც კი უკვე ნიშნავს. აშშ-ის სახაზინო ვალდებულებები ტრადიციულად წარმოადგენს ეტალონს ან ნულოვან ნიშნულს მთელ მსოფლიოში არსებული ვალების შესაფასებლად. ამგვარი ნულის ადეკვატურობაში დაეჭვებაც კი მთელი მსოფლიოს საგადასახადო ფესვებზე პირველი დარტყმაა. ამერიკის რეიტინგებზე პროგნოზის დაკლება, ცხადია, მის მყისიერ დაცემას არ გამოიწვევს, მაგრამ დესტრუქციული პროცესები ჩაიბრუნება. ახლა სარეიტინგო სააგენტოები ამბობენ, რომ რეიტინ-

გის დაკლება ან პროგნოზების გაუარესება შეიძლება განაპირობოს მიღწეული შეთანხმების მეორე ეტაპის განხორციელებასთან დაკავშირებით რამდენიმე პრობლემების წარმოქმნას. ჯერჯერობით Fitch Ratings-მა განაცხადა, რომ სახელმწიფო ვალის ზედა ზღვრის გაზრდასთან დაკავშირებული შეთანხმებამ აშშ-ის დეფოლტის რისკი უკიდურესად შეამცირა და ამერიკის სუვერენული რეიტინგი AAA დონეზე გაამყარა. ამავე დროს სააგენტოს ექსპერტები აცხადებენ, რომ ამერიკის ეკონომიკაში, სისტემური ცვლილების განხორციელების გარეშე, 2012 წლის დასასრულისთვის ამერიკის შეერთებული შტატების სახელმწიფო ვალსა და საერთო შიდა პროდუქტს შორის თანაფარდობა 100%-ს გაუტოლდება და საშუალო ხანგრძლივობის პერსპექტივაში ზრდას განაგრძობს, ეს კი უმაღლეს სუვერენული რეიტინგს აღარ შეესაბამება.

საინტერესოა 10 ტრილიონი მოსახლეობაზე მოდის. ამ არ შეიძლება ამერიკის მომავალში თაობების მოსუქთა სოციალური ანაზღაურება.

ამასთან, სულ რაღაც 15-18 წლის შემდეგ მასობრივად დაიწყებენ პენსიაზე გასვლას ამერიკული ბები-ბუმის პირველი ტალღის წარმომადგენლები, ეს კი პენსიებსა და სხვა სახის სოციალურ დახმარებებზე დანახარჯების მკვეთრად გაზრდას ნიშნავს. და, რაც დრო გავა, მათი რაოდენობა მოიმატებს. არადა, ახლანდელი და მომავალი პენსიონერები შეადგენენ აქტიურ ელექტორალურ მასას, რომელიც მზადაა, დაუფიქრებლად მისცეს ხმა მაღალ პენსიებსა და დახმარებებს. ამით ის თავისდაუნებურად გამოსწავლის სისხლის უკანასკნელ წვეთს ეკონომიკას და არანაირ მანქანა არ დაუტოვებს ახალგაზრდა, ამუშავედ ჯერ კიდევ მშრომელ ამერიკელებს. ამგვარი სცენარის რეალურად განვითარების შესაძლებლობას ადასტურებს ის გამწვავებული ბრძოლა, რომელიც სოციალური ხარჯების შემცირებისთვის მიმდინარეობს.

ყოველივე ეს იმის დამადასტურებელია, რომ ახლო მომავალში ამერიკის შიდა ეკონომიკის მსოფლიოში ერთ-ერთი ყველაზე მძიმე და დაზარალებული ქვეყანა იქნება. მიუხედავად იმისა, რომ დეფოლტის საფრთხე ამ ეტაპზე აღარ არსებობს, მსოფლიოს წამყვანი საფონდო ინვესტიციის კომპანია ვარდენს განაგრძობს, რაც თავისთავად ნარმოადგენს მიმდინარე პროცესების საკმაოდ მრავალმხრივ და სერიოზულ შეფასებას. ბაზრის მონაწილეთა და სარეიტინგო სააგენტოების ამგვარი ქცევის მიზეზი ნათელია. მიღწეული კომპრომისი არანაირად არ ახდენს გავლენას ამერიკის შიდა ეკონომიკის სტატუსზე, რომელთაც ამერიკის ხელისუფლება მიიღებს. ამასთანავე, შექმნილი მდგომარეობიდან „მშრალად გამოსვლა“ ზესახელმწიფოსთვის საკმაოდ რთული საქმე იქნება. სახელმწიფო ვალთან დაკავშირებით გაჩაღებულმა მოულოდნელად მწვავე კონფლიქტმა და სახელმწიფო დანახარჯების შემცირებამ აჩვენა, რომ თავად ამერიკულ მოდელში უსერიოზულესი წინააღმდეგობები გამწვავდა. დღეს, ფაქტობრივად, რთულია იმის თქმა, შესაძლებელია თუ არა აწინააღმდეგობების დაძლევა და ხომ არ მოასწავებს ისინი სისტემის დანგრევას ან ახალ სისტემად გადაკეთებას. გამორიცხული არაა, რომ შეუქცევადობის წერტილი ჯერ კიდევ არაა მიღწეული და გავლელი, მაგრამ ერთი რამ ცხადია: ამერიკა ამ წერტილს მზარდი სიჩქარით უახლოვდება.

ჩინი, რომ საკრედიტო სააგენტოები მსოფლიო ფინანსური აპოკალიფსის დადგომასთან დაკავშირებით აშშ-ის რეიტინგს, არაფერს იცის. ამგვარი გადაწყვეტილების შედეგები, როგორც თავად ამერიკის შიდა ეკონომიკის, რასთან დაკავშირებითაც ამერიკის უმაღლესი რეიტინგი შესაძლოა ახლო მომავალში გადაიხედოს. გადაწყვეტს თუ არა Standard & Poor's-ი, სინამდვილეში დანაშაულის აშშ-ის რეიტინგი, არაფერს იცის. ამგვარი გადაწყვეტილების შედეგები, როგორც თავად ამერიკის შიდა ეკონომიკის, რასთან დაკავშირებითაც ამერიკის უმაღლესი რეიტინგი შესაძლოა ახლო მომავალში გადაიხედოს.

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ყოველივე ამის ფონზე მახსოვრობის განცხადებაში იმის შესახებ, რომ ანტიმუსლიმური ქმედება იწვევს სწორედ აზრ-დან იმართება, საოცარ უნისონში მოდის ირანის მაღალჩინოსნის განცხადებით, ოღონდ ერთი განცხადებით: თუ ფირუზაბადი აზერბაიჯანელს ირანს აკუთვნებს, მახსოვრობი მათ თურანის ნაწილად მიიჩნევა.

გარეგინ მეორეს ვიზიტის შემდგომ რელიგიურ ორგანიზაციათა სტატუსის შესახებ სასწრაფოდ მიღებულ ცვლილებებს მეორე მეზობელთან, აზერბაიჯანთან ურთიერთობებში ბზარის შეტანა რომ შეეძლოს, ეს დაკვირვებული ადამიანისთვის მოულოდნელი არ უნდა ყოფილიყო. საქართველოს ხელისუფლება პრინციპულად არ აცნობიერებს, რომ ერთ მეზობელთან მეტისმეტი სიახლოვე ან მის მიმართ განსაკუთრებული დათმობები მეორის თვალში არცთუ სამართლიანად გამოიყურება. მით უფრო, თუ გავიხსენებთ, რომ სომხეთი პრაქტიკულად მონოთეონიკური ქვეყანაა, ხოლო აზერბაიჯანში ქართველთა არცთუ უმნიშვნელო დიასპორა არსებობს.

გარეგინ მეორეს ვიზიტის შემდგომ რელიგიურ ორგანიზაციათა სტატუსის შესახებ სასწრაფოდ მიღებულ ცვლილებებს მეორე მეზობელთან, აზერბაიჯანთან ურთიერთობებში ბზარის შეტანა რომ შეეძლოს, ეს დაკვირვებული ადამიანისთვის მოულოდნელი არ უნდა ყოფილიყო. საქართველოს ხელისუფლება პრინციპულად არ აცნობიერებს, რომ ერთ მეზობელთან მეტისმეტი სიახლოვე ან მის მიმართ განსაკუთრებული დათმობები მეორის თვალში არცთუ სამართლიანად გამოიყურება. მით უფრო, თუ გავიხსენებთ, რომ სომხეთი პრაქტიკულად მონოთეონიკური ქვეყანაა, ხოლო აზერბაიჯანში ქართველთა არცთუ უმნიშვნელო დიასპორა არსებობს.

აზერბაიჯანის მილი მეჯ-ლისის (პარლამენტის) დეპუტატმა იაგუბ მახმუდოვმა საქართველოში გარეგინ მეორეს ვიზიტის კვალდაკვალ მკვეთრი განცხადება გააკეთა სომხეთის მიმართ: „სომხებს, როგორც ჩანს, დაავინწყდათ, რომ ისინი არ არიან ისეთივე მონოთეონიკური ქვეყანა, როგორც ჩვენ. ისინი მონოთეონიკური ქვეყანაა, ხოლო აზერბაიჯანში ქართველთა არცთუ უმნიშვნელო დიასპორა არსებობს.“

ბას მიუძღვნა. ალიევი კი „სომხეთის ფალსიფიკატორების წინააღმდეგ საინფორმაციო ომის შემდეგ სტრატეგიაზე გადასვლას“ აცხადებდა, „სომხური ფაშისმიის დასამარცხებლად და მშობლიური მიწის გასათავისუფლებლად“.

მახმუდოვი მოხერხებულად უფლის გვერდს იმას, რომ რეგიონში რუსეთის შემოსვლამდე, XVIII საუკუნეში ამ ტერიტორიაზე ჯერ კიდევ არსებობდა გიმი ეპარქია, რომელიც ქართლის საკათალიკოსოს იურისდიქციაში შედიოდა. ისტორიული წყაროების მიხედვით, იმავე საუკუნის მეორე ნახევარში გიმის ეპარქია აოხრებულა და ქართველებისგან დაკლიდა. საუკუნის დასასრულს ეპარქიამ არსებობის მიმართ არ უნდა იყოს მარტო სომხები გრეგორიანელების ჩასახლება, არამედ ძალადობრივ ქრისტიანიზაციასაც უხსენებს. კერძოდ, კავკასიაში მეფისნაცვალ ვორონცოვ-დაშკოვის მიერ ქრისტიანულ ტაძრების მშენებლობას იხსენებს: „საინგილო სულ ორი სოფელი მოინათლა მართლმადიდებლურად, რომლებიც მოგვიანებით ქართულ ეკლესიას გადასცეს, ახლა კი, 150 წლის შემდეგ, მათი ახსენებულა“.

საქართველოს ხელისუფლება ალი და ნინოს ვეპალოკონსტრუქციის და გეიგარ ალივის სანაირის იქით ვეა ვივის. რამ შეესაბამება სომხურ თემს, მას ავჯარად როგორც სტრუქტურულად, შედეგი ვეა ვეა კი უნდა იქონიოს

მაგრამ, მისი განცხადებებიდან გამომდინარე, განსაზღვრულია, თუ რატომ არ აქვს ირანის მაღალჩინოსანი აზერბაიჯანის განცხადებას. ეს მსოფლიო იმ მიზანს ემსახურება, რომ მათი საინგილო სოფლის მონოთეონიკური წარმომადგენლის შესახებ კიდევ უფრო განმარტდეს.

ზოგს, მშობლებს კი ქართული სახელის დარქმევა სურთ. თუმცა საქმე კიდევ უფრო მასშტაბურია, ვიდრე ერთი შეხედვით გამოიყურება. ქრისტიანობისა და ისლამის დაპირისპირების დასავლური მოდელი სულ უფრო აქტუალური ხდება. ეს სახიფათო თამაშია, რომელიც კავკასიაში, დიდი პრობლემების გარდა, არაფერს გამოიწვევს.

მახმუდოვი, დეპუტატობის გარდა, აზერბაიჯანის მეცნიერებათა ეროვნული აკადემიის ისტორიის ინსტიტუტის დირექტორიცაა. მისი მეცნიერული კრედიტ ილხამ ალიევის კონცეფციას ეყრდნობა, რომელიც მახმუდოვს ასე ესმის: „სომხები სამხრეთ კავკასიაში მოსულნი იქნნენ და მათი ამ დამპყრობებისთანავე რეგიონში დასახლდნენ. კერძოდ, კავკასიაში მეფისნაცვალ ვორონცოვ-დაშკოვის მიერ ქრისტიანულ ტაძრების მშენებლობას იხსენებს: „საინგილო სულ ორი სოფელი მოინათლა მართლმადიდებლურად, რომლებიც მოგვიანებით ქართულ ეკლესიას გადასცეს, ახლა კი, 150 წლის შემდეგ, მათი ახსენებულა“.

მახმუდოვი მოხერხებულად უფლის გვერდს იმას, რომ რეგიონში რუსეთის შემოსვლამდე, XVIII საუკუნეში ამ ტერიტორიაზე ჯერ კიდევ არსებობდა გიმი ეპარქია, რომელიც ქართლის საკათალიკოსოს იურისდიქციაში შედიოდა. ისტორიული წყაროების მიხედვით, იმავე საუკუნის მეორე ნახევარში გიმის ეპარქია აოხრებულა და ქართველებისგან დაკლიდა. საუკუნის დასასრულს ეპარქიამ არსებობის მიმართ არ უნდა იყოს მარტო სომხები გრეგორიანელების ჩასახლება, არამედ ძალადობრივ ქრისტიანიზაციასაც უხსენებს. კერძოდ, კავკასიაში მეფისნაცვალ ვორონცოვ-დაშკოვის მიერ ქრისტიანულ ტაძრების მშენებლობას იხსენებს: „საინგილო სულ ორი სოფელი მოინათლა მართლმადიდებლურად, რომლებიც მოგვიანებით ქართულ ეკლესიას გადასცეს, ახლა კი, 150 წლის შემდეგ, მათი ახსენებულა“.

მახმუდოვი მოხერხებულად უფლის გვერდს იმას, რომ რეგიონში რუსეთის შემოსვლამდე, XVIII საუკუნეში ამ ტერიტორიაზე ჯერ კიდევ არსებობდა გიმი ეპარქია, რომელიც ქართლის საკათალიკოსოს იურისდიქციაში შედიოდა. ისტორიული წყაროების მიხედვით, იმავე საუკუნის მეორე ნახევარში გიმის ეპარქია აოხრებულა და ქართველებისგან დაკლიდა. საუკუნის დასასრულს ეპარქიამ არსებობის მიმართ არ უნდა იყოს მარტო სომხები გრეგორიანელების ჩასახლება, არამედ ძალადობრივ ქრისტიანიზაციასაც უხსენებს. კერძოდ, კავკასიაში მეფისნაცვალ ვორონცოვ-დაშკოვის მიერ ქრისტიანულ ტაძრების მშენებლობას იხსენებს: „საინგილო სულ ორი სოფელი მოინათლა მართლმადიდებლურად, რომლებიც მოგვიანებით ქართულ ეკლესიას გადასცეს, ახლა კი, 150 წლის შემდეგ, მათი ახსენებულა“.

არადა, თავად მახმუდოვი ნუხს იმაზე, რომ დასავლეთში მუსლიმებს დევნიან, მუჰამედს შეურაცხყოფენ და ბავშვებისთვის მუსლიმური სახელების დარქმევას კრძალავენ. ასეა თუ ისე, ევროპაში ახლახან ჩატარებული გამოკითხვის მიხედვით, ახალმობილთათვის დარქმეულ სახელებში სწორედ მუჰამედი ლიდერობს, კახში კი ბავშვებს სკოლაში შეყვანამდე არ არეგისტრირებენ, რადგან ადგილობრივი ხელისუფლება მხოლოდ მუსლიმური სახელების სიას სთავა-

ზოგადად, რელიგიური თემების გააქტიურებაში უცნაური არაფერია; ძალადობრივი ათეიზმის შემდეგ სხვაგვარად ვერც იქნებოდა. თუმცა, ჩვენთვის ამ შემთხვევაში ის არის მნიშვნელოვანი, რომ სომხებიც, ირანიც და თურანიც რაღაცას აპროტესტებენ, მხოლოდ საქართველოს ხელისუფლება სხვათა ნების დამყობის საკუთარი მოსახლეობის მიმართ გულგრილი. სახელმწიფოს ინტერესებზე ლაპარაკი აქ სრულიად ზედმეტია. საქართველოს ხელისუფლება „ალი და ნინოს“ მეტალოკონსტრუქციისა და გეიგარ ალიევის სანაპიროს იქით ვერ მიდის. რაც შეეხება სომხურ თემს, მას ამჯერად როგორც სტრუქტურულად დაყოფენ, შემდეგი ზვარაკი კი უცნობია.

იაგუბ მახმუდოვი:
საინგილო სულ ორი სოფელი მოინათლა მართლმადიდებლურად, რომლებიც მოგვიანებით ქართულ ეკლესიას გადასცეს, ახლა კი, 150 წლის შემდეგ, მათი ახსენებულა ტაძრებს „კველქართულს“ უწოდებენ და იმის დაბრუნებას ლაშქარს, რომ ინგილოები მრავალი საუკუნის განმავლობაში არა მარტო ქრისტიანები, არამედ ეროვნებით ქართველები არიან

ფრთხილად, მოსალოდნელია ტარაქტი!
11 სექტემბრის ტარაქტის 10 წლისთავთან დაკავშირებით, ამერიკის გამოცემის ფედერალურმა ბიურომ დაბეჭდა სპეციალური ბიულეტენები, რომლებიც ამერიკის მოქალაქეებს მცირე ზომის თვითმფრინავების გამოყენებით მოსალოდნელი ტარაქტების შესახებ აფრთხილებს. უწყების მაღალჩინოსნების განცხადებით, მათ კონკრეტული საფრთხის შესახებ ინფორმაცია არ აქვთ, მაგრამ ვალდებული არიან, მოქალაქეები გააფრთხილონ.

ლიქ ჩინი შეეხება აზერბაიჯანის აზერბაიჯანის რესპუბლიკის რეზიდენტი — დიკ ჩინის მეგობრების ნიგნი გამოვიდა სახელწოდებით „ჩემს დროს“. ნიგნი, ძირითადად, ჯორჯ ბუშ-უმცროსის მმართველობის მიმეწი ნიგნი — 11 სექტემბრის ტარაქტი და ერაყთან ომი აღწერილი, თუმცა ჩინი 2008 წლის სექტემბერს, აგვისტოს ცნობილი მოვლენებიდან რამდენიმე კვირამდე, თბილისში ვიზიტის შესახებაც წერს. ჩინი იმაზეც წერს, რომ საბჭოთა კავშირის დაშლა გეოპოლიტიკური კატასტროფა კი არა, „უდიდესი ნაბიჯი წინ“ იყო.

ფირუზაბადი ხაზგასმით მიუთითებდა, რომ ირანი უკმა-

ბევრ ძველს მართლაც არ აქვს სახელმწიფოებრივი ენად საკუთარი ენა, რაც კოლონიური და იმპერიალისტური პოლიტიკის ტრადიციული შედეგია. ქართველებმა შეიძლება საკუთარი ენისა და დამწერლობის შენარჩუნება და მისი საუკუნოვან ქართულივით გამოტარება. ახლა მისი ჩრდილში მოქცევა, რადგან იგი პატარა ძველს ენაა, დანაშაულია.

ფოსტა
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

«ტაში» რეფორმას, ვაი — განათლებას!

ახლაგაზრდა პედაგოგები საერთოფიციციო გამოცდებს რომ აბარებენ ან ჩასაბარებლად ემზადებიან, ეს თანამედროვე გამოწვევაა და, რასაკვირველია, მისასალმებელია, რადგან იგი ხელს უწყობს მასწავლებელთა შემდგომ დახელოვნებას, ანუ პროფესიონალურ განვითარებას, მის კარიერულ ზრდასა და სკოლაში სასწავლო პროცესის გაუმჯობესებას. მაგრამ საკუთარი ცხოვრება, საქმიანობა, ცოდნა რომ სკოლას მიუძღვნეს, თაობების აღზრდაში რომ გაჭაღარავდნენ და დაშვრენ, იმათ რა სერთიფიცირება სჭირდებათ?! ისინი მოზარდებმა და სკოლამ ათასჯერ გამოსცადეს.

ამოხება რა შუაშია! თუმცა გარკვეული წესრიგი წიგნების შედგენაში ამის შემდგომ დაწყებდა, რაც მაშინ აუცილებელი იყო. და მაინც, ეს საქმე რჩება აქტიულის ქუსლად, ზოგჯერ თარიღები ისეა არეული ერთმანეთში, მოსწავლეებს უჭირთ ორიენტირება, რადგან ტესტური სწავლება დამოკიდებულია საბაზისო ცოდნაზე. ინფორმაციულ ტესტებთან მუშაობა ყველასთვის ადვილი არ არის. მოსწავლეები, გაგების ნაცვლად, დამახსოვრებაზე ორიენტირებულნი ხდებიან. კლასიდან კლასში, საფეხურიდან საფეხურზე გადასვლა სთან ერთად გროვდება გაუგებარი, ერთმანეთთან დაუკავშირებელი ცნობები, რასაც საბოლოო ფაქტში ფრაგმენტულ, ზედაპირულ, გაუმართლებელ, ფსევდოცოდნამდე მივყავართ.

როგორც ამბობენ, დირექტორთა ასაკი არ უნდა აღემატებოდეს 47 წელს. ამ ასაკამდე პედაგოგს მართლაც აქვს გარკვეული მოტივაცია თანამდებობრივი ზრდისთვის, ამიტომ 50 წელს ზემოთ მყოფი პედაგოგის კომპეტენციის ექვემდებარება ნიშნავს, გეგმვებოდეს საკუთარი დედის, რომელმაც ძუძუ გაწოვა, ან მამის, ხარ თუ არა მისი შვილი. როცა ამბობენ, ქვეყნის მომავალი საკლასო ოთახიდან იწყება და განათლების რეფორმის სტრატეგია და პოლიტიკა ამაზეა ორიენტირებული, ეს, რასაკვირველია, მიმზიდველად უღერს.

ხვეწს და არა ჩვენს ყოფასთან, ჩვენს ტემპერამენტთან უხეშად მისადაგებული ვიღაც ფსიქოლოგების ნაზრვიდან ამოგლეჯილი ფრაზები. **განათლების სისტემის გაუმჯობესებლად ექსპერიმენტებს ახალი დამატება — ინგლისურისა და კომპიუტერის ცოდნა. მთელი ჩემი ცხოვრება გამოცდებს ვაბარებ, ვფიქრობ, თავი არ შემირცხვინია. ვარ მწერალთა კავშირის წევრი, მონიჭებული მაქვს აკ. წერეთლის სახელობის პრემია. ინსტიტუტში მუშაობისას მივიღე ჯერ საპატიო დოცენტის, შემდგომ საპატიო პროფესორის წოდება. ვმინანილეობდი ქვეყნის განთავისუფლებისათვის ბრძოლებში, ვუვლი მივიწყებული პოეტების გ. ჭალაიდიელისა და ნ. დადიანის საფლავებს... კიდევ რა გამოცდა ჩავაბარო?**

მოდით, ახლა ვნახოთ, რაში სცოდნავს ხელისუფლება და განათლების სამინისტრო, როცა გაუთავებლად ახალ-ახალ ინიციატივებს გვთავაზობს, რატომღაც ამდენი ორჭოფობა და აუცილებლობის სისტემის მიერ გატარებულ რეფორმებზე. პასუხი ერთია: იმიტომ, რომ ბევრი ნაკლია. ვთქვათ, უნაკლოდ არაფერი შექმნილა ქვეყანაზე, მაგრამ რა უბედურებაა ეს ბრენდირება? საიდან ამოჩიქნეს ეს სიტყვა, რომელი ლექსიკონიდან? ნუთუ სხვა შესაფერისი სიტყვა ვერ მოიძებნა ამ უძველეს, ლექსიკონთა მდიდარ და მშვენიერ ქართულში? და არა მხოლოდ ეს სიტყვა, სხვა უამრავი უცხო და გაუგებარი ტერმინი დამკვიდრდა განათლების სისტემაში. ეს მაშინ, როცა თავად სამინისტრო ანთებული ჩირაღდნით ხელში უწვინი წიგნები, არ გაუმჯობესდებოდა საქართველოს ისტორიის სწავლება, პროტესტის ნიშნად დატოვებდა სკოლას. მაშინ ჟურნალისტმა მემამობე პედაგოგი მიწოდდა.

როცა ამ საკითხებზე ვფიქრობ, უამრავ წერილსა და ზეპირ გამონათქვამს ვისმენ და ვკითხულობ, ვანალიზებ, როგორც პრაქტიკოსი, რომელია მთავარი და რომელი — ხელოვნურად შეკონინებული. მოქმედი პედაგოგი ვარ. დავამთავრე ივანე ჯავახიშვილის სახელობის უნივერსიტეტი. ჩემი პედაგოგები იყვნენ ერისკაცები. სადიპლომო ნამუშევარი ისეთი ამოცანაა, კომისიამ მისი წიგნად გამოცემის უფლება დამართო. 12 წელი ვასწავლიდი საქართველოს საინჟინერო-ეკონომიკურ ინსტიტუტში, მიღებული მაქვს „ღირსების ორდენი“, ვარ 24 წიგნის ავტორი. თითქმის სამი ათეული წელი ვასწავლი ჩემს საყვარელ პროფესიას. „უნდილიც“ რომ ვყოფილიყავი, ამდენხანს ვისწავლიდი საგანს. როცა მთხოვენი, ჩააბარე სპეციალობა, რასაკვირველია, ხალხით გამოცდიდი საკუთარ თავს, მაგრამ ვიღაც ფსიქოლოგების თითიდან გამოწვრილი თეორიების დაზეპირებას რომ ითხოვენ, რა უბედურებაა ეგ? სიტუაციურ ჩვევებს თავად პრაქტიკა

ოდესმე ექნება ბოლო პედაგოგებზე ტოტალურ შეტევას? სამი წლის წინათ, როცა სასკოლო პროგრამებისა და წიგნების შედგენაში სრული ანარქია სუფევდა, გამოვიდოდა ზაზუა „ალიაში“ (2008 წ., №48) და ვთქვი, თუ არ იქნებოდა დახვეწილი პროგრამები, სრულფასოვნად შედგენილი წიგნები, არ გაუმჯობესდებოდა საქართველოს ისტორიის სწავლება, პროტესტის ნიშნად დატოვებდა სკოლას. მაშინ ჟურნალისტმა მემამობე პედაგოგი მიწოდდა.

მოდით, ახლა ვნახოთ, რაში სცოდნავს ხელისუფლება და განათლების სამინისტრო, როცა გაუთავებლად ახალ-ახალ ინიციატივებს გვთავაზობს, რატომღაც ამდენი ორჭოფობა და აუცილებლობის სისტემის მიერ გატარებულ რეფორმებზე. პასუხი ერთია: იმიტომ, რომ ბევრი ნაკლია. ვთქვათ, უნაკლოდ არაფერი შექმნილა ქვეყანაზე, მაგრამ რა უბედურებაა ეს ბრენდირება? საიდან ამოჩიქნეს ეს სიტყვა, რომელი ლექსიკონიდან? ნუთუ სხვა შესაფერისი სიტყვა ვერ მოიძებნა ამ უძველეს, ლექსიკონთა მდიდარ და მშვენიერ ქართულში? და არა მხოლოდ ეს სიტყვა, სხვა უამრავი უცხო და გაუგებარი ტერმინი დამკვიდრდა განათლების სისტემაში. ეს მაშინ, როცა თავად სამინისტრო ანთებული ჩირაღდნით ხელში უწვინი წიგნები, არ გაუმჯობესდებოდა საქართველოს ისტორიის სწავლება, პროტესტის ნიშნად დატოვებდა სკოლას. მაშინ ჟურნალისტმა მემამობე პედაგოგი მიწოდდა.

«თუ შაჰინი შინს გააგდავს სკოლიდან, ავიღებ ჩემს სასკოლო წიგნებს, ჩემს გახვითილ ჩანთას და პროტესტის ნიშნად კარავს გავსული რაიონული რესურსების წინ»

მე ვიხმარ სიტყვას შეფასება, რომელიც 10-ვარსკვლავიანი სისტემით მოეწყო. 10-ვარსკვლავიანი სკოლის მოსწავლეები განთავისუფლებიან საატესტატო გამოცდებისგან. ეს მცდარი მიდგომაა, ანუ მოსწავლის სასწავლო რბილად თუ ვიტყვი, შეურაცხყოფა. ჯერ ერთი, თუ კარგ სკოლაში სწავლობ და ნიჭიერი ხარ, რატომ არ უნდა ჩააბარო გამოცდები? და თუ ჩამორჩენილი, უნიჭო ხარ, მაშინ რატომ უნდა „გაძვრე“ უგამოცდოდ?

ინტელექტუალური დონე ეროვნულ გამოცდაზე მომდევინი სისტემით მოეწყო. მაშინ რა საჭიროა ამდენი დავიდარაბა? მივესალმები მოსწავლეთა ამგვარ გამოცდას, თუ ეს ჩაენაცვლება ეროვნულ გამოცდას და მოხდება აბიტურიენტების უმაღლესში მიღება. სხვა შემთხვევაში, უბრალოდ, ფუჭი ხარჯვაა დროისა და სახსრებისა.

თურმე განათლების სამინისტრო მორიგი ექსპერიმენტის ჩატარებას აპირებს, რაც დონისა და შესაძლებლობების მიხედვით მოსწავლეთა დაყოფას გულისხმობს. ორდონიანი განათლების სისტემის შემოღება, სხვა რომ არაფერი, უმართებულად მგონია. ჩემი ცხოვრების ნახევარზე მეტი სკოლაში გავატარე და ნამდვილად არ მესწავლება, რა სკოლისთვის სასარგებლო და საზიანო. მალე კლასში მყავს ერთი მოსწავლე, რომელიც ფიზიკურ ნაკლის გამო ცუდად კითხულობს და მეტყველებს, მაგრამ საოცრად ინიციატივანია, შეუძლია ერთ-ორ მოსწავლეს მოუსმინოს და გარკვეული ჩაგაბაროს. მას რომ ჩამორჩენილებთან დასვამ, ეს იმას ნიშნავს, — გონებრივად მოკლა.

ახლაგაზრდა პედაგოგი უნდა ფლობდეს კომპიუტერსა და ინგლისურს, მაგრამ ეს იძულებით არ უნდა ხდებოდეს. რადგან ამით ირღვევა ადამიანის უფლებები. სკოლიდან მოყოლებული გერმანულ ენას ვფლობ და ერთგულად ვარ მისი. ახლა რომ მომადექი შენ, ძვირფასო შაჰინო, და მამალე, ინგლისური უნდა იცოდო, მე მამაცხოვრებულად, ის მასწავლებელი „იმედის გმირად“ რომ გამოაცხადდეს და ამ ქვეყანაზე სხვა არაფერი უკეთებია სიკეთის გარდა, თუ ვერ ჩააბარა ინგლისურ

ინტელექტუალური დონე ეროვნულ გამოცდაზე მომდევინი სისტემით მოეწყო. მაშინ რა საჭიროა ამდენი დავიდარაბა? მივესალმები მოსწავლეთა ამგვარ გამოცდას, თუ ეს ჩაენაცვლება ეროვნულ გამოცდას და მოხდება აბიტურიენტების უმაღლესში მიღება. სხვა შემთხვევაში, უბრალოდ, ფუჭი ხარჯვაა დროისა და სახსრებისა.

თურმე განათლების სამინისტრო მორიგი ექსპერიმენტის ჩატარებას აპირებს, რაც დონისა და შესაძლებლობების მიხედვით მოსწავლეთა დაყოფას გულისხმობს. ორდონიანი განათლების სისტემის შემოღება, სხვა რომ არაფერი, უმართებულად მგონია. ჩემი ცხოვრების ნახევარზე მეტი სკოლაში გავატარე და ნამდვილად არ მესწავლება, რა სკოლისთვის სასარგებლო და საზიანო. მალე კლასში მყავს ერთი მოსწავლე, რომელიც ფიზიკურ ნაკლის გამო ცუდად კითხულობს და მეტყველებს, მაგრამ საოცრად ინიციატივანია, შეუძლია ერთ-ორ მოსწავლეს მოუსმინოს და გარკვეული ჩაგაბაროს. მას რომ ჩამორჩენილებთან დასვამ, ეს იმას ნიშნავს, — გონებრივად მოკლა.

კონკრეტული უნდა იყოს სკოლას შორის, ავგაბ არა მოსწავლეთა ხოცისა და შენობების კონსტრუქციის ნიშნისა სარგებ. მოსწავლეთა დამსახურება, თუ მისი სკოლა 9-10 ვარსკვლავიანი არ არის?

აგაპინე
ლობის ჯგუფში მისი ლიდერისა და გარდამავალი საბჭოს წევრებს შორის მოლაპარაკებები ჩაიშალა. მოლაპარაკებები ამბობებულთა ულტიმატუმთან დაკავშირებით უნდა შემდგარიყო. ამ ულტიმატუმის თანახმად, კადაფის მომხრეებს იარაღი უნდა დაეყარათ და წინააღმდეგობა შეეწყვიტათ. ულტიმატუმის ვადა მის ამონაწერად შეტყვევების შეწყვეტის საბაზად არ გამოდგა — ამბობებულთა თქმით, მათ ყოველგვარი მოთმინება ამოეწურათ.

ლობის ჯგუფში მისი ლიდერისა და გარდამავალი საბჭოს წევრებს შორის მოლაპარაკებები ჩაიშალა. მოლაპარაკებები ამბობებულთა ულტიმატუმთან დაკავშირებით უნდა შემდგარიყო. ამ ულტიმატუმის თანახმად, კადაფის მომხრეებს იარაღი უნდა დაეყარათ და წინააღმდეგობა შეეწყვიტათ. ულტიმატუმის ვადა მის ამონაწერად შეტყვევების შეწყვეტის საბაზად არ გამოდგა — ამბობებულთა თქმით, მათ ყოველგვარი მოთმინება ამოეწურათ.

ბაქალსკონი იტალია კვლავ გალანკა
იტალიის პრემიერ-მინისტრ სილვიო ბერლუსკონის გარშემო მორიგი პოლიტიკური სკანდალი აგორდა. „მე იმდენად სუფთა ვარ ყველა ჩემს საქმეში, რომ არ მესმის, რა ინტერესს უკმაყოფილებს. გესმით? მე ვარ ადამიანი, რომელიც არასოდეს აკეთებს რაიმე კრიმინალურს, ამიტომ აბსოლუტურად მშვიდი ვარ... ჩემს ტელეფონსაც კი უსმენენ, მაგრამ სულ მკიდა. რამდენიმე თვის შემდეგ ნავალ ამ დამპალი ქვეყნიდან, რომელიც უკვე გულს მირევს, — განაცხადა პრემიერმა ჟურნალისტთან ტელეფონით პირად საუბრისას.

ქველი დრო იყო. რუსეთი მზამ დაანგრია და იმის ტერიტორიებს გერმანიის ჯარები მოადვნენ. მაგრამ რუსეთშიც და ჩვენშიც ბევრი გამოჩნდა ხალხი, რომელმაც იმპერიის კატასტროფული ზოლო „დიდი რევოლუციის“ დასაწყისად მიიჩნია. საბარტოველოს მავნიდელმა ბატონ-პატრონებმა ვერ გაიგეს, რომ ქართველი ერის წინაშე სულ სხვა ამოცანა იყო. რუსეთმა გაუქმო თავის რევოლუციას და დღესაც ცოცხალია. მაგრამ ქართულმა დემოკრატიამ იმდენი „აღრმავა“ ის რევოლუცია, რომ საბარტოველოს დამოუკიდებლობას ძირი გავარდა.

ქართული ინტელიგენციისა და უორდანის მთავრობის შესახებ

შალვა ამირეჯიბი, პოლიტიკური და საზოგადო მოღვაწე, საქართველოს პირველი რესპუბლიკის პარლამენტის წევრი დაიბადა 1886 წელს. თბილისში დაამთავრა სათავადაზნაურო გიმნაზია, შემდეგ კი სწავლობდა ვენის უნივერსიტეტში. 1909 წელს დაბრუნდა საქართველოში და აქტიურად ჩაება პოლიტიკურ ცხოვრებაში, პარალელურად ეწეოდა ლიტერატურულ საქმიანობას. რევოლუციური განაშენიანების ერთად დაარსდა ჟურნალი „კლდე“, თანამშრომლობდა ქართულ პერიოდულ გამოცემებში — „სამშობლო“ და „საქართველო“. 1920 წელს გამოვიდა მისი ლექსების პირველი და უკანასკნელი კრებული „მინანქრები“. განსაკუთრებით საინტერესოა შალვა ამირეჯიბის ისტორიულ-პუბლიცისტური თხზულებანი, რომლებიც დაწერილია ღრმა ანალიტიკოსის კალმით. ის დღემდე საქართველოს პირველი რესპუბლიკის უაღრესად ავტორიტეტულ მემბრანად, რომლის ნააზრევიც ანგარიშგასაწევ მასალას წარმოადგენს მათთვის, ვინც ჩვენი ისტორიის ამ უმნიშვნელოვანესი ფურცლების გაცნობას მოინდინებს. შალვა ამირეჯიბი გარდაიცვალა 1943 წელს. დაკრძალულია პარიზის სენტ-უანის სასაფლაოზე. თავის გამოსათხოვარ სიტყვაში ვიქტორ ნოზაძე შალვა ამირეჯიბის შესახებ ამბობდა: „შალვა ამირეჯიბი! ეს კაცია ჩვენის თაობის აზრი და ფიქრი, მისი ნატვრა და ბრძოლა! „სამშობლოს ხილვით მშვიერი, მძიმე, რთული განცდებით შეპყრობილი ქართველი კაცი“...

შალვა ამირეჯიბი

ქართულმა «დემოკრატიამ» ან დღეს გაღვაწიდა და ბევრ სხვა შეუძერა. ეს სიური მთავარ საქართველომ ნახა!

ქველი დრო იყო. რუსეთი მზამ დაანგრია და იმის ტერიტორიებს გერმანიის ჯარები მოადვნენ. მაგრამ რუსეთშიც და ჩვენშიც ბევრი გამოჩნდა ხალხი, რომელმაც იმპერიის კატასტროფული ზოლო „დიდი რევოლუციის“ დასაწყისად მიიჩნია. საქართველოს მავნიდელმა ბატონ-პატრონებმა ვერ გაიგეს, რომ ქართველი ერის წინაშე სულ სხვა ამოცანა იყო. რუსეთმა გაუქმო თავის რევოლუციას და დღესაც ცოცხალია. მაგრამ ქართულმა დემოკრატიამ იმდენი „აღრმავა“ ეს რევოლუცია, რომ საქართველოს დამოუკიდებლობას ძირი გავარდა. ვისგან შესდგებოდა ეს დემოკრატია — ამისი სწორი ანგარიში დღესაც არავის არა აქვს. მაგრამ მასწინვე ნათელი იყო, რომ საქართველოს ის ვერ მოუვლიდა. თუკი ამ ქართული დემოკრატიის მოკლე თხასიათებელ შესაძლებლობას, ქართულ დემოკრატიას ზედ უნდა ითქვას, რომ ის იყო იდეოლოგიური თავი, თავის სოციალურ ტანს მოკლებული. ეს თავი ათასი ხიმერით იყო გამოჭდილი. ტანი კი უსუსური და უძლიერი. აი, ამ დემოკრატიის ხელში იყო საქართველოს ბედი.

ჩვენი სახლობა მაშინ ვერაზედ ცხოვრობდა, დუშეთის ქუჩაზე. ჩვენს გვერდით, მოქანდაკის, იაკობ ნიკოლაძის სახლი იყო, ისეთივე პატარა ბაღით, როგორც ჩვენს ბიძას ჰქონდა და ბაღის ბოლოში პატარა სარაითი, რომლის ატელით გადაკეთებულ ზედ იაშა დიდი ხანია ოცნებობდა. რაც საქართველოს ეკლესიის ავტოკეფალობა გამოცხადდა, იაშა იხანდა: „საქართველოში ერთი კათალიკოსია, ერთი

იაკობ ნიკოლაძე!“ ეხლა საქართველოს დამოუკიდებლობას ელოდა, რომელსაც მისთვის ერთი ატელიც უნდა მოეცინათ. იმ გაზაფხულს იაშა ჩემს სურათს ხატავდა და მემუქრებოდა: — დავხატავ და დავანერ: თავადი შალვა ამირეჯიბი. პროპორშიკი. რუსეთისათვის არც ერთხელ ომში არ დაჭრილი! იგულისხმებოდა ის გარემოება, რომ დიდი ომის დროს ავსტრიის ფრონტზედ ვიყავი და სახლში მართლა, უცნებელი დავბრუნდი. მაგრამ იაშას მუქარა არ აუსრულდა. ვერც ჩემი სურათი დაამთავრა და ატელიც, მგონია, მხოლოდ ბოლშევიკებმა აუშენეს. — მიდიხარ? დამიძახა ღია ფანჯრიდან თვალეზგაბრწყინებულმა იაშამ, კარში გამოსული რომ დამიძახა. ადრე იყო. კაცმა რომ სთქვას, საქმეზედ ჯერ არსად მივიდი, მაგრამ, რაკი გზაზედ ვიდექი, მეც თავი ჩაუქნიე. — აბა, თქვენ იცით! მომადახა იაშამ და აღარ გამითავა. სეიმი უნდა დაიშალოს. სეიმის ტფილისთან ხელი არა აქვს. აქ საქართველოა! თუ გაჭირდა, ყველანი იქ მივალთ! ეს „ყველანი“ ის პოეტები, მწერლები, მხატვრები, ესტეტები, მუსიკოსნი, მომღერალნი და საერთოდ ტფილისის ბოგემა იყო, რომელიც „მზურ ნუგეში“ იყრიდა თავს „გასაჭირში, რომელზედაც იაშა ლაპარაკობდა, არაფრად ვარგოდა, მაგრამ მით არანაკლები ეშხით გაჰქონდა და გამომჰქონდა „რევოლუციური დემოკრატია“, რომელიც დამოუკიდებლობის გამოცხადების აგვირგვინებდა. ლექსები,

ვოლუციური ორღობეს ვერ გასცლოდა. წინა დღეებში სოციალ-დემოკრატიულ პარტიას კრება ჰქონდა, რომელზედაც დამოუკიდებლობის გამოცხადების საკითხი სწავდებოდა. საზოგადოებაში ხმა დადიოდა, რომ კრებაზედ ბევრ დრამატულ სცენას ჰქონდა ადგილი, ლაპარაკობდნენ, რომ ვილაცას გული შეუნუნდა, ვილაცამ თავისი აზრის პროტოკოლში შეტანა მოითხოვა. აზრი კი, დამოუკიდებლობის საწინააღმდეგო იყო. ასახელებდნენ პირებსაც. საზოგადოებას ეს ხმები მისდობდა და დღესაც, ოდესმე ისტორია იტყვის, რა მოხდა ამ კრებაზედ. საქართველოს დამოუკიდებლობის აქტი, ქართულმა სოციალ-დემოკრატი-

ამ მიიღო არა ერთხმად, არამედ ხმის უმეტესობით, ეს „საიდუმლო“ იაშამაც იცოდა და ამიტომ ანწილობდა. მე უკვე დავშორდი იაშას, რომ მომადახა: — სდომავს დასწრების ბილეთი აქა მაქვს. მე მინდა, დავესწრო ქართული პარლამენტის პირველ სხდომას. ასე გადავიცე ყველას! იაშა დაესწრო არა მარტო პირველ სხდომას, მგონია, ყველაფერს. იჯდა ჟურნალისტების ლოჯიაში, ხანდახან დეპუტატების სილუეტებსაც ხატავდა და განირჩევდა დანარჩენებისაგან სახის იმ იერით, რომელსაც ზ. ავალიშვილი ასურეთელ ბარელიეფების განსაკუთრებულობას ეძახის. მე წავიდა. წყნეთის ქუჩა, ოღვას ქუჩა, რომელსაც ეხლა ცხრამეტი თებერვალის ქუჩა ერქვა და რუსთაველის პროსპექტი უფროსი ჩავიარე. კარგი დილა იყო, ის მშვენიერი ტფილისური დილა, რომელიც როგორც ტფილელ კაცს საათობით მხოლოდ დაბოლოდა, როცა მზის სხივებში დაგვარებული კოჯრის ნიავი გარეთ უბნის ქუჩებს განსაკუთრებულ სიგრილეს და სიხალეს ამცნობს. სასტუმრო „ორიანტთან“ პეტრე ქავთარაძეს შევხვდი. ის იყო ეროვნული საბჭოს იურიდიული კომისიის წევრი, რომელსაც დამოუკიდებლობის აქტის შედგენა ჰქონდა მინდობილი და ილიაში პორტფელს გარჭობილი სადღაც მიბრუნდა. — რაო, თქვენი აქტი? — ვკითხე ჩემს ძველ მეგობარს. — აქა მაქვს! — მომიგო მან და პორტფელი მანიშნა. „ისტორიული პორტფელი! ისტორიული კაცი ისტორიული აქტი-მეთქი!“ — გავიფიქრე მე,

მაგრამ გამოირკვა, რომ აქტი ჯერ კიდევ შედგენილი არ იყო. — ჯერ მზად არ არის. მივრბივარ კომისიის სხდომაზედ, რომ უკანასკნელი რედაქცია ჩამოვწეროთ, — დაუმატა მან. — მაშ, სეიმის სხდომაზედ შევხვდებით? — არა მგონია, ღმერთმა ქმნას პარლამენტის გახსნას დროზედ მიუხსნოთ. — განა აქტი ასე გრძელია? — პირიქით, სულ ხუთი-ექვსი მუხლისაგან შესდგება. მაგრამ კომისიაში ბევრს ლაპარაკობენ. გვიბათილებენ ისეთ ძირითად დებულებებს, რომ ნახვ, ვერც აქტი გამოვა რიგინი და პარლამენტის გახსნაზედაც უსადილო მოვალ. ამ აქტის „ზოგიერთ“ დებულებათა გამბათილებელი იგივე „რევო-

რიზში, რომლისთვის ამიერ-კავკასიის „მთლიანობა“ ძველ რუსულ ბატონობის გამოძახილს კიდევ ჰგავდა, ახალი ვითარება კი ამასაც აქარწყლებდა. სეიმი დაიშალა და ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკა ისე მოკვდა, რომ სხდომის დარბაზი (ცარიელი არ დარჩენილა მაშინაც, როცა სომხეთის და აზერბაიჯანის წარმომადგენლებმა დარბაზი დასტოვეს. სეიმის ქართველი წევრები თავის ადგილებზედ დარჩნენ, ქართული პარლამენტის დანარჩენი წევრები ლოჟებიდან სხდომის დარბაზში გადავიდნენ და პირველი ქართული პარლამენტი ასე შესდგა. ნათქვამია, რომ „ბუნება სიცარიელეს არ იმეებს“. მაგრამ ეს ნათქვამი ჩვენს შემთხვევას არ შეეფერება. ჩვენი შესვლა პირველ ქართულ პარლამენტში ჰგავდა უფრო იმას, როცა სასტუმროში ისეთ ოთახს გაძლევდნენ, რომელიც მდგომარეობას არის თქვენ თვალწინ დასტოვდა. ასეთი რამ მუდამ არასასიამოვნო შთაბეჭდილებას სტოვებს. ისტორიულ მოვლენათა ასეთი უფერულობა შედეგი იყო იმ დომბალიის, რომელიც „რევოლუციონურმა დემოკრატიამ“ შექმნა, მით უარესი ჩვენთვის, ქართველებისათვის, რომ ამ დომბალის მთავარი სცენა ტფილისი და საქართველო იყო. მაგრამ ასეა თუ ისე, სეიმი მოკვდა, საქართველოს პარლამენტი დაიწყო! დარბაზის სანახაობა უცბად შეიცვალა, ლოჟებში ისხდნენ კათალიკოსი ლეონიდე, ქართული ჯარის სარდლობა, გრაფი შულენბერგი თავის გერმანელებით და კავკასიის ერთა წარმომადგენლები, ცარიელი იყო მთავრობის ლოჟა, რომელიც ჯერ არა გვყავდა. მაგრამ ჟურნალისტების ლოჟა, ქანდაკები და კულტურები, პატარა ჭურჭრებანი, სადაც თვალის გაძვირებოდა და კარი, საიდგანაც თავი შემოიყოფოდა, ხალხით იყო სავსე. ჟორდანამ, საქართველოს ეროვნულ საბჭოს თავმჯდომარე, „დამოუკიდებლობის აქტი“ ნაიკითხა. ვერ ვიტყვი, რომ ამ აქტისთვის მაშინ დიდი ყურადღება მიმეცქიოს. ყველა ის, ვინც ამ თქვესმეტი თავის განმავლობაში დამოუკიდებლობას ითხოვდა, ისე იყო განვალდებული რევოლუციონურ-დემოკრატიის ეროვნული ნიჰილიზმით, რომ ყოველი სიტყვა მისგან საქართველოზედ და საქართველოსათვის თქმული, დიდ ღვთის წყალობად მიგვიჩნდა. ყველაფერს ნაჩუქარ ცხენის ფასი ჰქონდა, რომელსაც კბილებს აღარავინ უშინავდა. ფეხზედ ავდექით და ტაში დაუკარით, ჰიმნი ვერ ვიმღერეთ, რადგან არცა გვექონდა, ყველაზედ უწინ პარლამენტის პრეზიდიუმი იარჩა: თავმჯდომარედ კ. ჩხეიძე, ამხანაგებად — ე. თაყაიშვილი და ი. ბარა-

ქრონოგრაფი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ქეიკო გოგოლაშვილი

სან-ფრანცისკოში მცხოვრები იაპონელი 98 წლის ქეიკო ფუკუსუდა ძიუდოს შავი ქამრის მფლობელი გახდა. ამავ დროს ქეიკო ბებო პირველი მდედრობითი სქესის წარმომადგენელია, რომელმაც ძიუდოს მეათე დონის შავი ქამარი მოიპოვა. რეკორდსმენმა ქალბატონმა ბავშვობა იაპონიაში გაატარა, თანატოლების მსგავსად, ჩაის მომზადების ხელოვნებითა და კალიგრაფიით იყო გატაცებული. ძიუდოს დაუფლების სურვილი ქეიკოს ქალთა დისკრიმინაციის წინააღმდეგ პროტესტის გრძობამ გაუჩინა. „ჩემთვის ძიუდო იგივეა, რაც ქორწინება ან ოჯახი. ეს ჩემი ნამდვილი მოწოდებაა“, — ამბობს ქეიკო.

სისხლისპყრობის სასლაბი

1964 წლის ოქტომბრის ღამეს მასაჩუსეტსის შტატის ქალაქ მეტოუენში მცხოვრები მარტინების ოჯახის წევრებმა სახლის კედელზე სველი ლაქა შენიშნეს. მარტინები გაოგნდნენ, რადგან ძალიან თბილი ამინდი იყო და მიღები ვერ გაიყინებოდა, შესაბამისად, ვერც გასკვებოდა. მეორე დღეს წყლის ნაკადი წამოვიდა და ოჯახმა იეჭვა, რომ რაღაც უცნაური ხდებოდა. მისტერ ფრენსის მარტინი ამერიკულ ფეხბურთს უყურობდა, როცა მოულოდნელად ტკაცანის ხმა გაიგონა, მერე კი სველი ადგილიდან წყალმა იჩქეფა.

ნამდვილი წყალდიდობა დაინსო. კედლებიდან და ჭერიდან წყალი მოედინებოდა. უჩვეულო შხაპი დაახლოებით ყოველ 20 წუთში მეორდებოდა და მხოლოდ 20 წამს გრძელდებოდა. წყალი იმდენად ბევრი იყო, რომ ოჯახი იძულებული გახდა, რამდენიმე კილომეტრის მოშორებით, მისის მარტინის დედასთან გადაბარებულ იყო, მაგრამ ამით საოცარ მოვლენას ვერ დაუსხლტა — ბორბლი შხაპი მათ თან გაჰყვა და ძალიან მალე ახალი თავმესაფრის ყველა ოთახიც წყლით გაივსო. ადგილობრივი წყალგაყვად

ნილობის სამსახურებმა ორივე სახლი შეამოწმეს, თუმცა ვერც ერთგან დაზიანებული მილი ვერ აღმოაჩინეს. მარტინებს კარგად ესმოდათ, რომ მათ არ დაუჯერებდნენ და დასცინებდნენ. თუმცა მას შემდეგ, რაც სპეციალისტებმა საკუთარი თვალთი იხილეს, როგორ გადმოდიოდა წყალი სრულიად მშრალი კედლებიდან, დასაჯინად აღარავის ეცალა. მაშინაც კი, როცა სახლში შემავალი ყველა მილი ჩაკეტეს, შადრევნები და ნაკადულები არ შეწყვეტილა. მსგავსი მოვლენა ადრეც მომხდარა და მას შემდეგაც,

თუმცა ახსნა ვერც მანამდე უპოვეს და ვერც მას შემდეგ. შემთხვევათა სხვადასხვა ადგილას სითხის შემცველობა სხვადასხვაგვარი იყო და ყოველთვის უწყინარი წყლის შხაპებით როდი შემოიფარგლებოდა. 1985 წლის აგვისტოში 30 წლის მძღოლმა ჟან-მარკ ბელმერმა თავის ცოლთან, ლუსისთან ერთად სამხრეთ საფრანგეთში მდებარე ახალ სახლში რემონტი გააკეთა. იანვარში სახლის ყველა კედელსა და სასტუმრო ოთახის ხალიჩებზე პანაწინა წითელი წვეთები გამოჩნდა. წვეთები მეორე დღეს თავისთავად გაქრა, თუმცა ხუთიოდე თვეში კვლავ გამოჩნდა, თანაც უფრო ინტენსიურად. მეორე დღესვე სახლს პოლიციის სამმართველოს სპეციალისტები ესტუმრნენ, რათა უცნაური მოვლენების მიზეზები გაერკვირათ. მთელ სახლში უკვე გამხმარი წითელი ლაქები, ექსპერტიზის თანახმად, სისხლი აღმოჩნდა. ანალიზებმა დაადასტურა, რომ ეს ადამიანის სისხლი იყო. გვამი დიდხანს და ყველა შესაძლო ადგილას ეძებეს,

მაგრამ, რაკი ვერ მიაკვლიეს, გამოიძებნა ჩიხში მოქცევა. ორი წლის შემდეგ, 1987 წელს, გაზეთებში გაჩნდა ცნობები კიდევ ერთი სისხლიანი სახლის შესახებ, ამჯერად ამერიკაში. მინი კლაიდ ვინსტონი, 70 წლის ატლანტელი ქალბატონი, დილაუთენია უჩვეულო ხმამ გააღვიძა, თითქოს ონკანიდან წყალი წვეთავდა. ონკანის დასაკეტად წამოდგა, მაგრამ მის გაოგნებას საზღვარი არ ჰქონდა, როდესაც აღმოაჩინა, რომ მთელი სახლის კედლებიდან და ჭერიდან სისხლი წვეთავდა. თავის ქმართან, უილიამთან ერთად მისის ვინსტონი ამ ექვსოთახიან აგურის სახლში უკვე 20 წელზე მეტ ხანს ცხოვრობდა და ანომალიურ მოვლენებს არასდროს შეუწუხებია. როგორც ისტორიული წყაროები მოწმობენ, მსგავსი ხასიათის ყველაზე უჩვეულო მოვლენა გაცილებით ადრე, XX საუკუნის დასაწყისში დაფიქსირდა. 1919 წლის აგვისტოში ინგლისში, ნორფოლკის ეკლესიის მღვდლის სახლში მოულოდნელად შავი წვიმა დაიწყო — ჭერიდან დაუმუშავებელი ნავთობი წვეთავდა.

და. თავიდან იფიქრეს, რომ სახლის ადგილას ნავთობის საბადო იყო, თუმცა მოგვიანებით შავი სითხე იქცა უფრო მძიმე სუბსტანციად, რომელიც გაზოლინი აღმოაჩინეს და ბუნებრივი ახსნა-განმარტების ძიება შეწყვიტეს. მეორე კვირას კიდევ უფრო ძლიერი წვიმები სხვა სახლში დაიწყო, თანაც სხვადასხვა შემადგენლობის სითხე მოდიოდა — მარილიანი წყალი, მეთილის სპირტი, ზეთი და მრავალი სხვა. ერთ-ერთი ჩინოსანი, რომელიც ამ მოვლენების გამო-საძიებლად მღვდლის სახლში დადიოდა, ამბობდა, რომ ოთხი საათის განმავლობაში მხოლოდ ერთი ადგილიდან დაახლოებით 15 ლიტრი სითხე ჩამოვიდა. ასეთი ადგილი კი კედლებსა თუ ჭერზე უამრავი იყო. მალე სიტუაცია კონტროლს აღარ ექვემდებარებოდა და სახლის მფლობელი შიუ გი იძულებული გახდა, სხვა ადგილას გადასულიყო. ერთ დღეს კი იდუმალი წვიმები სამუდამოდ შეწყდა.

კრისტალების გამოქვაბული

ამ არაჩვეულებრივ ადგილს მზე ერთი წამითაც არ ანათებს, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, ტემპერატურა მუდამ 60 გრადუსს აღწევს, მაგრამ კრისტალების გამოქვაბულში ეს არაა მთავარი უცნაურობა.

მექსიკაში, ჩიუაუაში, ორი მეშახტე მითოვებულ შახტაში გვირახის გათხრას ცდილობდა და სწორედ ამ ცდევლობისას მოულოდნელად მათ უზარმაზარი კრისტალები თავს გამოქვაბულიდან აღმოაჩინეს. ძველად აქ ქვანახშირსა და ვერცხლს მოიპოვებდნენ და პერიოდულად მეშახტეები ნახულობდნენ პატარა გამოქვაბულებს, სადაც გამჭვირვალე სელენიტის კრისტალები იყო, მაგრამ მანამდე მსგავსი არავის არაფერი უნახავს. ამის შემდეგ იპოვეს კიდევ ერთი გამოქვაბული, რომელ-

საც სიმბოლურად ხმლების გამოქვაბული დაარქვეს. მართლაც სელენიტის კრისტალები უზარმაზარი ხმლების ფორმას მოგვაგონებს. მეცნიერებისთვის კი ყველაფერი დღესაც ნათელია — მათ მშენებლად იციან, თუ რატომ არის აქ ასეთი მაღალი ტემპერატურა და ასეთი კრისტალები. საქმე ისაა, რომ გამოქვაბულის ქვეშიდან გამოდის ჰიდროთერმული სითხე, რაც, ერთის მხრივ, იქ არსებულ მუდმივად მაღალ ტემპერატურას განაპირობებს, მეორეს მხრივ კი —

კრისტალების ამგვარ ფორმას. კრისტალები მხოლოდ და მხოლოდ შესაფერისი გარემოსა და ტემპერატურის გამო არ დაიშალა. ჰიდროთერმული სითხე გარდაიქმ-

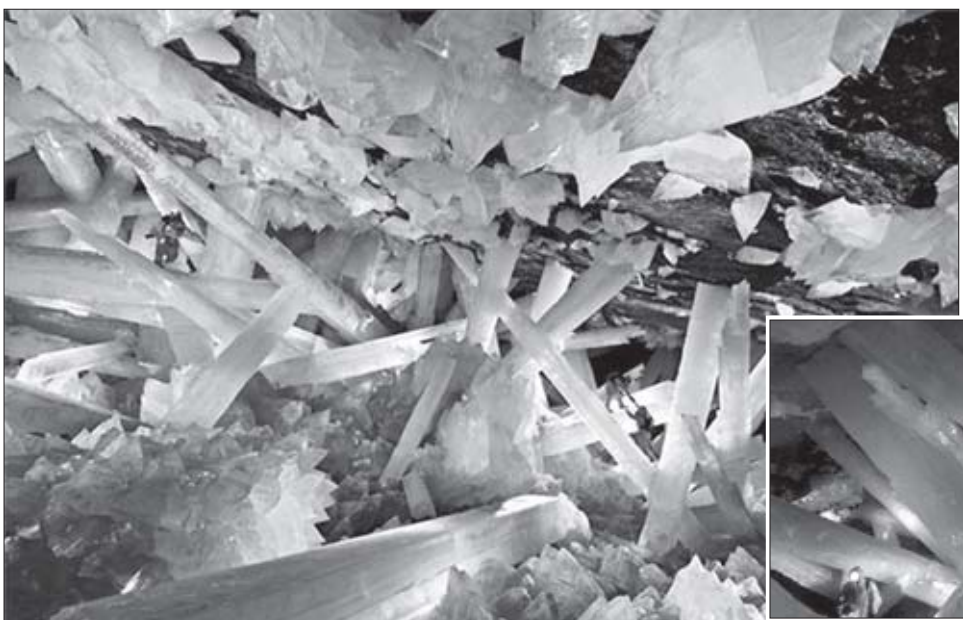
ნება სელენიტად, რომელიც მინას ჰგავს და გამოიყურება ძალიან უცნაურად. ყველაზე დიდი ადამიანიც კი აქ ძალიან პატარაა, რადგან კრისტალების გამოქვაბულში არის ეგზემპლარები, რომელთა სიგრძე 11 მეტრია, წონა კი 50 ტონასაც აღწევს. გამოქვაბულში ადამიანის დარჩენა მაქსიმუმ 10 წუთის განმავლობაშია უსაფრთხო, ამ დროის ამონურვის შემდეგ კი მისი სიცოცხლე საფრთხეშია მაღალი ტემპერატურისა და ტენიანობის გამო. სპეციალური აღჭურვილობის გარეშე გამოქვაბულში შესვლა აკრძალულია.

მონეტური სახლოსო

სტივის ვებერი მონეტებით ქმნის სკულპტურებს, რომლებიც საყოფაცხოვრებო ხელსაწყოების ზუსტი ასლებია. იგი ძირითადად მეოცე საუკუნის 80-იანი წლებით დათარიღებულ მონეტებსა და ვერცხლის 5-10-25-ცენტისებს იყენებს.

ფილადელფიელი მხატვარი სტივის ვებერი ამბობს, რომ მისთვის შთაგონების წყაროს „ცუდი“ ფილმები, თეატრი, მუსიკა და მოგზაურობა წარმოადგენს. როგორც თავად აღნიშნავს, არის ჯიუტი, ძლიერი, მიზანმიმართული, მოხერხებული და ენერგიული, ერთი სიტყვით, აქვს ყველა ის თვისება, რაც სუსტი სქესის წარმომადგენელს მეტალისაგან ამ საოცარი ნამუშევრების „გამოსაძერწად“ ესაჭიროება.

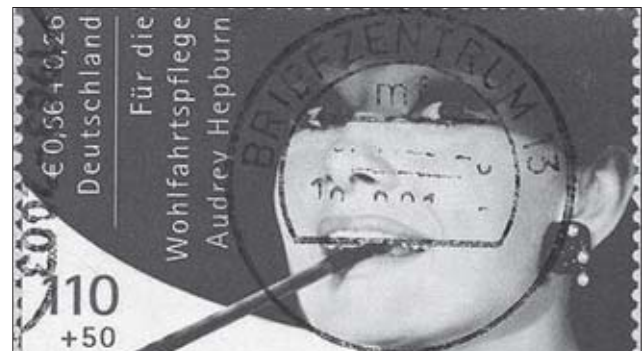
„ტიფლისის უნიკა“ ეწოდება უიზვიანო საფოსტო მარკას, რომელიც 1857 წლის 20 ივნისს რუსეთის იმპერიაში შავსაღმოსავლო ტიფლისის გუბერნიის დედაქალაქში მარკა მიმოქცევაში იყო მცირე დროის განმავლობაში და გამოიყენებოდა ტიფლისის სახალაქო ფოსტაში, ტიფლისისა და კოჯრის მასშტაბით საფოსტო მომსახურების საფასურის ნიშნად. ერთი ვერსიით, მარკა გამოიყენებოდა 1857 წლის 20 ივნისიდან თბილისის მასშტაბით, 15 ივლისიდან — კოჯორში გასაგზავნი ფოსტისათვის, 1858 წლის 1 მარტს კი ხმარებიდან ამოიღეს. მეორე ვერსიით, მარკა გამოიყენებოდა იყო 1865-1866 წლებში.

ქართული
www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლაგენდარული საფოსტო მარკები

«შავი პენი»

„შავი პენი“ მსოფლიოში პირველი საფოსტო მარკაა, რომელიც დიდი ბრიტანეთის გაერთიანებულმა სამეფომ 1840 წლის 1 მაისს გამოსცა. მარკის შავ-თეთრ ნახატზე გამოსახულია დედოფალი ვიქტორია. მისი ღირებულება 1 პენი იყო. სწორედ შავი ნახატისა და ერთი პენის ღირებულების გამო ეწოდა ამ ლეგენდარულ მარკას „შავი პენი“. მარკა 2 მაისს ლონდონში არაოფიციალურად გამოვიდა მიმოქცევაში, ხოლო 6 მაისიდან ცირკულირებდა დიდი ბრიტანეთის გაერთიანებულ სამეფოსა და ირლანდიის ტერიტორიაზე. მარკის გამოშვებიდან რამდენიმე დღეში გამოვიდა მეორე მარკაც — „ლურჯი პენი“, ლურჯ ფერში შესრულებული დედოფალ ვიქტორიას პორტრეტით და 2 პენის ღირებულებით. მხატვარი გახლავთ ჰენრი კოული, ტირაჟი კი უცნობია. ბოლოს მსოფლიოს პირველი მარკები 2009 წლის 6 მარტს სოტბის აუქციონზე გამოიტანეს. „შავი პენის“ სუფთა ეგზემპლარი 20 625 ევროდ, ხოლო „ლურჯი პენის“ წყვილი მარკა — 54 050 ევროდ გაიყიდა.

«გამქალი ქალწული»

„გამქალი“ ქალწული არის ბრიტანეთის ვირჯინიის კუნძულებზე 1867 წელს გამოშვებული ლეგენდარული საფოსტო მარკა, რომელიც თეთრ ტონირებულ ქალაქზე ლითოგრაფიული ტექნოლოგიით დაიბეჭდა. მარკაზე გამოსახულია წმინდა ურსულა. მისი ნომინალი შეადგენდა 1 შილინგს. ერთ ფურცელზე 4 რიგად განლაგებული იყო 5-5 მარკა, სულ 20 მარკა. მარკები დაკბილულია, პერფორირებული.

«ოღრი ჰეპბერნი»

საფოსტო მარკა „ოღრი ჰეპბერნი“ გერმანიაში 2001 წელს გამოიცა. მარკაზე ცნობილი მსახიობის პორტრეტი გამოსახულია. ეს არის საქველმოქმედო მარკა, რომელიც გაყიდვაში არ გამოსულა. იგი ითვლება ყველაზე ძვირადღირებულ და იშვიათ თანამედროვე მარკად მსოფლიოში. დღესდღეობით ცნობილია მისი მხოლოდ 4 ეგზემპლარი. მარკაზე ოღრი ჰეპბერნი გამოსახულია ფართოფარფლებიანი გამოსახულებიანი და პირში სიგარეტით. ეს კიზისათვის გამოყენებული იყო კადრი ფილმიდან: „საუზმე ტიფანისთან“. მარკა ოღრი ჰეპბერნის გამოსახულებით 14-მილიონიან-გამოსახულია ფართოფარფლებიანი და პირში სიგარეტით.

ნი ტირაჟით დაიბეჭდა, მაგრამ, სანამ გაყიდვაში გამოვიდოდა, გერმანიის ფინანსთა სამინისტრომ გამოსცა ბრძანება, სასწრაფოდ შეეჩერებინათ გაყიდვა, რადგანაც მსახიობის ვაჟმა უკან ნაილო გამოცემისათვის უფლების მინიჭების თანხმობა. ჰეპბერნის ვაჟმა დაიწუნა კადრი, რომელშიც ოღრი ჰეპბერნი პირში სიგარეტით იყო გამოსახული. ტირაჟი მთლიანად გაანადგურეს, გამოჩაკლეს იყო ორი ფურცელი — სულ 30 ცალი მარკა. გადაარჩენილი მარკები გადაეცა ბონის ფოსტისა და ტელეკომუნიკაციების მუზეუმის ფილატელისტურ არქივს და გერმანიის ფინანსთა სამინისტროს არქივს.

«ხარის თვალი»

„ხარის თვალი“ პირველი ბრაზილიური მარკაა, რომელიც 1843 წლის 1 აგვისტოს ბრაზილიაში გამოიცა. მარკა გამოვიდა სამი ნომინალის სახით: 30, 60 და 90 რეის ღირებულების. ბრაზილია იყო მეორე ქვეყანა მსოფლიოში, ბრიტანეთის შემდეგ, და პირველი — ამერიკის კონტინენტზე, რომელმაც გამოუშვა საფოსტო მარკა ქვეყნის მთელ ტერიტორიაზე გამოყენებისთვის (სხვა ქვეყნებში გამოცემული პირველი მარკები ლოკალური გამოყენებისა იყო). პირველი დიდი ბრიტანული მარკის მსგავსად, „ხარის თვალი“ არ ყოფილა წარწერილი ქვეყნის სახელი.

პირველი ბრაზილიური მარკის ასეთი უჩვეულო სახელი დაკავშირებულია თავად მარკის დიზაინთან: ფურცელზე წყვილად განლაგებული მარკები და ნათელ ფონზე მუქი ფერის ოვალში ორნამენტული ციფრებით გამოსახული ნომინალი ძალიან ჰგავდა ხარის თვალს. ბრაზილიური მარკების ასეთი დასახელება შენარჩუნდა შემდგომშიც, როდესაც მოგივიდა იმეორე გამოცემა მსგავსი დიზაინის, მაგრამ უფრო მცირე ზომის, მართკუთხა ფორმის ახალი მარკები სახელწოდებით „გველის თვალები“, „თხის თვალები“ (ლურჯი) და „კატის თვალები“ (შავი).

«ტრა სკილინგ ყვითელი»

„ტრა სკილინგ ყვითელი“ — შვედეთის საფოსტო მარკა — 2004 წლისთვის ყველაზე ძვირფასი საფოსტო მარკა იყო მსოფლიოში. 1855 წელს შვედეთმა გამოუშვა პირველი საფოსტო მარკების სუთი ნაირსახეობა შვედეთის გერბის გამოსახულებით 3-დან 24-სკილინგამდე ღირებულებით. 3-სკილინგისა და 1-სკილინგის ლურჯ-მწვანე ფერით იბეჭდებოდა, ხოლო 8-სკილინგისა — ყვითელ-ნარინჯისფერით. გაურკვეველია, რა მოხდა, მაგრამ, სავარაუდოდ, 8-სკილინგისა და 1-სკილინგის საბეჭდო დაზღა-

ბილმა ინგლისელმა ფილატელისტმა ედუარდ ბეკონმა ლონდონში დაიქირავა რამდენიმე წიგნი, სადაც მან აღმოაჩინა ვირჯინიის კუნძულების პირველი მარკების საცდელი მატრიცები და ესეები და მანამდე უცნობი ვირჯინიის კუნძულების მეორე გამოშვების 1-შილინგისა და 2-შილინგის მარკა. ბრიტანეთში ვირჯინიის კუნძულების პირველი საფოსტო მარკები გამოვიდა 1866-1867 წლებში. მარკის ნახატზე ცენტრში შავი საღებავით გამოსახული იყო წმინდა ურსულა. განსაკუთრებით საინტერესო იყო ბეკონისათვის უცნობი მეორე გამოშვების 1-შილინგის მარკა, რომელიც უნიკალური იყო თავისი უიშვიათესი ბეჭდვითი ხარვეზის გამო — მარკის შუაგულში წმინდანის ნაცვლად გამოსახული იყო სხივოსანი თეთრი ფიგურა. მიზეზი, თუ რამ გამოიწვია ასეთი შეცდომა, დაუდგენელია.

ლოა ორი ფურცლის მიწებებით, რის შედეგადაც საღებავი მიწილო მხოლოდ ზედა ფურცელზე გამოვიდა. ტიპოგრაფიული მონაცემების თანახმად, აღნიშნული მარკის ბეჭდვა ორ ეტაპად მიმდინარეობდა. ჯერ იბეჭდებოდა ვარდისფერ-ჭიანჭველურ საღებავით და შემდეგ — შავი საღებავით. ბოლოს ხდებოდა დაკბილვა-პერფორაცია. ბუნებრივია, გაუგებარია, სად დაირღვა ტექნოლოგიური პროცესი, როგორ გამოჩნდა ფურცელზე შავი საღებავის დადების ეტაპი ან ასეთი ფურცელი რატომ მოხვდა პერფორაციის ეტაპზე. დღეისათვის შემორჩენილია „გამქალი ქალწულის“ ოთხი-ხუთი ეგზემპლარი: ერთი მათგანი ბრიტანეთის სამეფო კოლექციის კუთვნილებაშია და ინახება ბუკინგემის სასახლეში, ოთხი მარკა ინახება ბილ ფრენზერის კოლექციაში. არსებობს კიდევ ერთი ეგზემპლარი უცნობი კერძო კოლექციონერის საკუთრებაში. შემონახული ეგზემპლარებიდან ყველაზე კარგ მდგომარეობაში არსებული მარკის სააუქციონო ფასი 2005 წლის მდგომარეობით 143 000 აშშ დოლარია.

«ტიფლისის უნიკა»

„ტიფლისის უნიკა“ ეწოდება უიშვიათეს საფოსტო მარკას, რომელიც 1857 წლის 20 ივნისს რუსეთის იმპერიაში შემავალ ტიფლისის გუბერნიის დედაქალაქში იყო მცირე დროის განმავლობაში და გამოიყენებოდა ტიფლისის სახალაქო ფოსტაში, ტიფლისისა და კოჯრის მასშტაბით საფოსტო მომსახურების საფასურის ნიშნად. ერთი ვერსიით, მარკა გამოიყენებოდა 1857 წლის 20 ივნისიდან თბილისის მასშტაბით, 15 ივლისიდან — კოჯორში გასაგზავნი ფოსტისათვის, 1858 წლის 1 მარტს კი ხმარებიდან ამოიღეს. მეორე ვერსიით, მარკა გამოიყენებოდა იყო 1865-1866 წლებში. სწორედ „ტიფლისის უნიკით“ იწყება საქართველოსთან დაკავშირებული საფოსტო მარკების ისტორია. ტიფლისის უნიკის მხოლოდ სამი ეგზემპლარია შემორჩენილი,

სამივე სუფთა ანუ გამოუყენებელი. ამ მარკებმა რამდენიმე კოლექციონერი გამოიცვალა. უკანასკნელად აუქციონზე გატანილი იყო 2000 წელს, სანყისი ფასით 500 000 აშშ დოლარი. შესაბამისად, „ტიფლისის უნიკა“ მსოფლიოს ყველა ფილატელისტისათვის ცნობილი მარკაა და მოსვენებულად ყველა ფილატელისტურ კატალოგში, როგორც მსოფლიოში ყველაზე იშვიათი და ძვირადღირებული საფოსტო მარკა.

ყველაზე გრძელკუდა

აღმოჩნდა, რომ დედამიწაზე ყველაზე გრძელკუდა არსება მამალია. მაგრამ ამგვარი რეკორდსმენი მამლები მხოლოდ იაპონიის პატარა სოფელ კატიოში ცხოვრობენ. სოფელი სიკოკუს კუნძულზე, ქალაქ კოტიდან 20 კმ-ში მდებარეობს.

მამლების ეს ჯიში 270 წლის წინათ გლეხმა რიბე-მონ ტაკეიტომ გამოიყვანა. იმ პერიოდში ადგილობრივ ფეოდალებს ლაშქრობის დროს ყოველთვის მდიდრული ამაღა დაჰყვებოდა, ფეოდალების მსუბუქლთა მუხებზე კი მამლის კუდებით იკაზმებოდა. იმ დროიდან გრძელკუდა მამლების მოშენება იაპონიის ამ სოფელში ტრადიციად იქცა. ახლა ყველაზე გრძელკუდა მამლის კუდის სიგრძე 7,3 მეტრს შეადგენს.

